ANUL II. – No. 322

Taxa poştală plătită în numerar, conform aprobării No. 23364/938

10 pagini 3 Lei

Sâmbătă 26 Martie 1936

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ŞI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Redactor-şef
MIHAIL POLIHRONIADE

Directori:
DRAGOŞ PROTOPOPESCU
GRIGORE MANOILESCU

Redacţia şi Administraţia:
BUCUREŞTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE
Direcţia, Redacţia . . . 4.84.34
Administraţia 4.85.82
Tipografia 4.77.56

Cont C.E.C. Nr. 1256

ABONAMENTE:

Comune urbane: 1 an Lei 700; 6 luni » 350; 3 luni » 175

Comune rurale: 1 an Lei 500; 6 luni » 250; 3 luni » 125

Pentru un tineret fără mănuşi

de MIHAIL MANOILESCU

Calendarul aduce din nou «Bunei Vestiri» sărbătoarea ei.

Sărbătoarea de anul acesta este mai tăcută. Dar, ceeace s'a putut pierde, timp de un an, în cele văzute s'a câştigat poate în cele adânci şi nevăzute. Căci cine ar putea spune astăzi ce trăieşte în adâncuri?

«Buna Vestire» este un ziar de tineri, cum n'a mai fost altul în firul scurt al scrisului românesc. In el au domnit numai tinerii, iar noi ceilalţi — de ce n'am spune-o? — n'am fost totdeauna aici la noi acasă.

Dar ce au adus oare aceşti tineri pentru ca într'un timp atât de scurt şi prin cuvinte din ce în ce mai constrânse să capete totuşi atâta stăpânire asupra sufletelor?

Altădată tinerii erau preţuiţi când aveau talent şi cultură.

Au oare tinerii dela «Buna Vestire» talent?

Pe vremea politicianismului vizibil, talentul era o podoabă care — ca orice podoabă preţioasă — avea şi valoarea ei comercială. Tinerii cu talent nu întârziau să-şi valorifice uşurinţa lor verbală, sau îndemânarea lor scriitoricească în marea Bursă a politicei.

«Tânărul de talent» era o rachetă care pe măsură ce arunca în urmă praf de lumină, se ridica tot mai sus. Dar ca şi racheta, după puţine explozii el ajungea să se istovească şi se întorcea inert la pământ, biată bucată de carton ars.

Intoarcerea la pământ însemna stabilizarea politică pe urma căreia tânărul — numerotat, înlănţuit şi ştampilat — îşi găsea până la sfârşitul vieţii un loc confortabil în erarhia formelor moarte.

Ce lucru de dispreţuit era acest talent şi cât de adâncă este intuiţia vremii noastre, care a scos acest cuvânt din circulaţie pentru totdeauna. Scriitorii noştri dela «Buna Vestire» n'au talent. Nici nu vor să aibă. Ei nu scriu frumos, dacă prin frumuseţe se înţelege un anumit manierism. Ei scriu brutal şi fără sensibilităţi. Ei se joacă cu scânteile sufletului, cum s'ar juca în soare cu o lamă de briceag, pe care din când în când, pentru distracţie, şi-o înfig în propriul lor trup.

Ah! Dar scriitorii politici de altădată aveau şi cultură.

Inarmaţi cu diplome pozitive şi cu condimente estetice bune pentru toate domeniile gândirii, ei se înfăţişau ca multilaterali şi enciclopedici. Biata lor cultură înecată de logica formală, când se pretindea ştiinţifică şi coruptă de logica juridică, când se credea sociologică!

Această cultură era de fapt unilaterală sau, mai exact, uniplană. Ea se desfăşura întreagă pe un pergament strict intelectualist, fără nici o atingere cu sufletul!

Scriitorii dela «Buna Vestire» n'au cultură, ca un accesoriu distinct de personalitatea însăşi sau cu un ornament care poate fi astăzi lipit iar mâine dezlipit de om.

Ei nu scot cultura din cutie şi nu paradează cu dânsa.

Ei nu pot despărţi cultura de credinţă şi de caracter aşa, cum nu se poate despărţi, — în parabola dramatică a lui Shylok — sângele de carnea unui om.

Dar atunci, aceşti tineri scriitori fără de «talent» şi fără de «cultură» ce ne aduc ei oare?

Ei ne aduc ceiace noi, cei mai în vârstă, abia putem să înţelegem.

Şi tocmai în aceasta stă farmecul, puterea şi superioritatea lor.

Tinerii care scriu astăzi pentru ceasurile de mâine sunt semnele prin care neamul îşi arată năzuinţa lui de a porni — altfel de cât până acum — pe drumurile istoriei.

Este oare sensul vieţii lor antiburghez aşa cum am încercat să-l definim şi noi? Sau, mai exact, este el numai antiburghez?

Ar fi meschin să cuprindem sufletul acestui tineret într'o simplă antiteză, chiar dacă aceasta ar privi întregul fel de gândire şi de trăire a veacului al nouăsprezecelea.

Tineretul acesta este menit tuturor marilor împliniri, fiindcă îşi scrie hotărârile sale pe albul vieţii, cu litera neagră a morţii voluntare.

In toate vremurile au existat, poate, tineri cari să ştie cum să moară.

Când a isbucnit războiul cel mare, elevii dela Şcoala Militară din Saint Cyr au jurat împreună să meargă la atac în uniformă de paradă, cu penaj la chipiu şi cu mănuşi albe în mâini.

Ei şi-au ţinut cuvântul. Ochitorii germani au avut o ţintă bună, iar mitralierele lor i-au secerat până la unul.

Gestul a fost inutil, dumnezeesc de inutil. Cine ştie însă dacă nu cumva şi din acest gest n'a eşit mai târziu victoria?

Dar tineretul românesc când vrea să moară are alt stil. El moare simplu, fără gând de pompă şi nici măcar de poesie.

Este tineretul care scrie, luptă şi moare, fără mănuşi.

DIN ŞESURI, PRIMAVARA...

Din şesuri, Primăvara venea ca o răscoală
Şi se 'ntindea spre târguri, arând, în depărtări,
Conacele, cu sare. Venea ca o răscoală,
Inaintând pe ape, pe scocuri, pe cărări...

Venea, de-opotrivă, pe drumuri şi pe vânt.
Dar de-ţi lipeai urechea de humă şi-ascultai
Ca un răspuns de tunet fierbea în măruntai,
De parcă, răsvrătită, gonea pe sub pământ...

Din zări, porni o ciurdă de bivoli, ca din gol.
Ei mirosiră 'n aer, lung, aspra Primăvară,
Apoi pân'la spinare în Jiu se cufundară,
Umplându-se pe şolduri de soare şi nămol.

Se ridicau toţi plopii 'n picioare, ca să vadă
De nu cumva tot râul s'a revărsat pe mal.
Bucăţi de primăvară prindeau din cer să cadă
Cu berze mari de piatră, de-argint şi de cristal.

Şi-am stat cu mâini întinse ca să primesc răscoala...
Simţeam cum vrea pământul să-şi treacă seva mie,
Iar de sub tălpi, din lutul plesnit, ca rotogoala
De soare, creştea caldă, aţâţătoare, vie,

Intreaga Primăvară, suind pe coapsa mea
Lipindu-se de mine, de umerii mei goi,
De parcă toată carnea mi se topea în ea,
Un singur trup de soare să facem amândoi!

RADU GYR

BUNA VESTIRE

...Şi a stat îngerul Domnului înaintea Mariei, binevestindu-i

In zilele lui Irod, regele Iudeei, bătea vânt de nelinişte peste ţară. Legea cea porunctă de Moisi se uscase în inima celor cari s'ar fi cuvenit să propovăduiască temeinic şi cu dragoste, iar sufletul poporului tânjea însetat după apa unui adevăr, pe care preoţii nu-l mai credeau. Insă umbla svon că naşterea lui Mesia nu mai poate întârzia şi că socotelile-l anunţă pentru tim pul acesta. Mai-marii poporului dădeau din umeri — că aşa's deobiceiu mai-marii.... — însă cei mici şi mulţi nădăjduiau cu ardoare, iar bătrânul Simeon se ruga de Domnul să-l învrednicească întru vederea celui promis.

In vremea aceea, trăia preotul Zaharia cu femeea sa Elisabeta după voia lui Dumnezeu, care pe ei i-a ales să dăruiască înainte-mergător cu numele Ioan.

Iar în Nazaretul Galileii, târg fără mare vază între oameni şi lăcaş de rând, cu muncitori săraci şi negustori nu prea înstăriţi, vieţuia fecioara Maria, dată în grija lui Iosif, dulgher de meserie, dar coborâtor din casa cea aleasă a lui David.

Şi, în ceasul ales de Domnul — poate va fi fost într'o aurora cu bunii trandafirii pe zări, poate într'o seară cu dulci lumini palide ,căci sfânta evanghelie a lui Luca nu precizează, — îngerul Gabriel a stat în mare strălucire înaintea fecioarei.

Ochii ei se vor fi plecat sub ploaia de lumină, însă îngerul a grăit lin ca o ploaie de flori:

— *Bucură-te, cea plină de har; Domnul îi cu tine; binecuvântată eşti tu între femei.*

Şi sfântul evanghelist spune că ea «s'a turburat de cuvântul lui, şi cugeta în sine ce fel de închinare să fie aceasta, şi i-a zis îngerul:

— *Nu te teme, Maria; că ai aflat har la Dumnezeu; şi iată vei concepe şi vei naşte un fiu, şi vei chiema numele lui IISUS. Acesta va fi mare, şi Fiu al Celui Preainalt se va chiema, şi-l va da Domnul Dumnezeu tronul lui David, părintele Lui; şi va domni peste casa lui Iacob în etern şi împărăţia lui nu va avea sfârşit.*

Şi Maria întreba:

— *Cum va fi aceasta, deoarece nu cunosc bărbat.*

Iar îngerul îi răspunse din eternităţi:

— *Spiritul sfânt se va pogorî peste tine şi puterea celui Preaînalt te va umbri; pentru aceasta şi sfântul ce se va naşte din tine se va chiema Fiu al lui Dumnezeu. Şi iată Elisabeta ruda ta, şi aceea a conceput fiu la bătrâneţile ei; şi aceasta, ce se chiemase stearpă, este în a şasea lună Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputinţă.*

Iarăşi spuse Maria:

— *Iată serva Domnului, fiemi după cuvântul tău.*

Şi îngerul s'a dus la cerurile sale.

Maria a plecat după câteva zile la cetatea Iuda şi, intrând în casa lui Zaharia, Spiritul sfânt a umplut pe Elisabeta, care a cuvântat laudă:

— *Binecuvântată eşti între femei, şi binecuvântată e fruptea matricei tale. Şi de unde mi-e aceasta, ca să vină muma Domnului meu la mine? Că iată, cum s'a auzit vocea închinăciunii tale în urechile mele, a săltat pruncul în matricea mea de bucurie. Şi fericită este ceeace a crezut că va fi împlinirea celor zise ei de la Domnul.*

Iar glasul Mariei a fost cântec:

— *Măreşte, suflete al meu, pe Domnul, şi s'a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorumi; că a căutat spre starea cea umilită a servei sale; că iată de acum mă vor ferici toate neamurile; că mi-a făcut lucruri mari. Cel Puternic, şi sfânt este numele lui; şi mila lui din neam în neam spre cei ce ce se teme de dânsul făcut'a tăria cu braţul său; risipit-a pe cei mândri în cugetul inimei lor; pogorît-a pe cei puternici depe scaune, şi a înălţat pe cei umiliţi; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăţi şi pe cei avuţi i-a trimis deşerţi.*

Apoi, fecioara Maria a petrecut trei luni în casa preotului Zaharia din cetatea Iuda.

In liniştea odăilor, Elisabeta se va fi rugat de multe ori, cu Maria, Domnului care le alesese, purtătoare, pe întâia: de înaintemergător, pe-a doua, de Mântuitor.

In permanentă comuniune, Maria şi Elisabeta vieţuiau vecia lumii în neînsemnata şi liniştita casă a lui Zaharia, — şi, poate, noaptea, îngerii se purtau asupra lor, veghetori de Dumnezeu.

Când, mai târziu, fecioara a născut pruncul, poate s'a gândit la arătarea cea plină de strălucire a bunei-vestiri prin îngeri, — şi ochii îi vor fi căzut asupra paielor din iesle, şi-o va fi durut că nu-l pământeneşte, ea, mamă umilă, în mătăsuri pe fiul lui Dumnezeu.

Dar, pe dealurile Betleeenului, îngerii se şi arătaseră păstorilor — şi Maria va fi surâs pruncului fără să bănuiască în palmele şi picioarele lui urmele cuielor.

De câte ori, în suferinţa ei de mamă ,nu se va fi gândit Maria la arătarea de bună-vestire? — şi imaginea mai presus de aur şi cleştar a îngerului o va fi mângâiat.

E purtătoarea de Dumnezeu, a suferit mai mult ca alte mame.

IISUS era depărtat, puţin accesibil omeneşte — şi Maria trăia ca o floare în umbra Lui imensă de ceruri nesfârşite.

Buna-vestire ,taină îngerească solie de mântuiri, sărbătoare de nădejde.

Nădejde acuma, ca odată şi ca'ntotdeauna.

De Buna - vestire, îngenunchieri se cuvine.

Căci îngerul nu şi-a uitat glasul.

Mircea Streinul

„BUNA VESTIRE"

E un an şi mai bine decât mai mulţi ne-am reunit să întemeiem acest ziar.

Va fi una din cele mai plăcute amintiri ale vieţei mele faptul că, vreme de aproape un an căsnindu-ne să-i găsim un titlu, toată lumea s'a întors la cel pe care eu îl propusesem din prima zi — într'o' dimineaţă, când mă rădeam, în odaia mea de hotel — lui Toma Vlădescu (bunul meu prieten, al cărui nume îl pronunţ cu respect şi cu un sentiment al datoriei în acest articol aniversar) şi lui Mihail Manoilescu mai apoi, al cărui nobil şi românesc entuziasm, subliniat de mari sacrificii, a fost şi rămâne cheia de boltă a acestei publicaţii.

După aceia, cu ştafete date prin ţară, s'au strâns în jurul unei mese care era numai patrată, toţi cavalerii mesei rotunde, — bănăţeni cu nume de haiduc, aprigi olteni şi munteni ascuţiţi, bucovineni cu sfieli sublunare.

Intr'o parte şedea ciubucul lui Toma Vlădescu, într'alta pipa mea, iar la mijloc, fără ciubuc şi fără pipă, şi cu atît mai autoritar, prof. Mihail Manoilescu cu o hartă geografică în faţă, care era planul nostru de luptă, — lunetele de câmp lipseau şi chiar planul, fiindcă de fapt harta geografică era o coală de hîrtie pe care desenată, odihnea în eternitate paginaţia viitorului ziar.

Ce a urmat, ştiţi: un fel de buzdugan împăturit în patru şi trimes zilnic în inima ţării, să o trezească la cele mai curate gânduri din câte au însufleţit un grup de tineri.

Vedeţi, dacă stăm şi ne gândim, contrar «Calendarului» (alt ziar mare, de care îmi voi aduce totdeauna aminte cu reverenţă, şi care a lansat o sumă de nume absolut noi) «Buna Vestire» (vine dela «bun» şi a «vesti-vestire»!) a adus băeţi care debutase şi încă se evidenţiase aiurea.

Dar cred că singuri vor recunoaşte că la acest ziar şi-au găsit climatul propriu, şi dela tribuna ei, de infinită libertate, disciplinată numai în spirit, au devenit numele de care nu va osteni niciodată să asculte urechea adevărată a ţării.

Vor recunoaşte că pe mesele de foame şi nesomn (arar îngînate cu câte o ţigară) ale acestui ziar dînşii au îndurat cei mai grei ani din vieaţă, botez al suferinţei cu care nu se pot mîndri multe publicaţii de tineri.

Logodind zilnic talentul cu mizeria, aceşti mici haiduci ai peniţei şi-au trecut cel mai greu examen al vieţei cu plumbul înghiţit din zaţul Bunei-Vestiri, — şi spuneţi-mi dacă poate exista plămadă mai afurisită.

Plumb şi suflet, — iată lozinca Bunei Vestiri.

Iată din ce a trăit pînă acum, şi — mai ales — va trăi.

Aurul şi argintul sînt culori demodate la micul etaj din Bulevardul Elisabeta 12.

Chiar hîrtiile acelea albastre — de le mai spune pre nume şi sutari — sînt aşa de ne la locul lor printre ei, — mulţi se întreabă de ce or mai fi existînd.

Şi zău că au dreptate.

Ei au născocit noi mijloace de tipar şi apariţie, aşa cum felul lor întreg de a scrie are în el noutăţi nevisate.

Ei au născocit modul de a scoate un ziar pe cale de zilnice sîngerări.

— Proprii, nu ale autorităţilor, nici ale contribuabililor inavuabili...

E uşor?

S'o mai facă şi alţii.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Rugă pentru înviere

Doamne,
Amar aduc din satul meu uitat, departe,
La margini de hotar.
Deschis să-mi fie sufletul — o carte
Pentru copii —abecedar...

Din lacrima ce-o poartă'n colţul genei
Ţărani cu palma noduroasă şi suflet răstignit,
Am însemnat opriri la porţile Gheenei
Şi-am împletit
Cunună de măriri pentru Inviere.

Din datina poporului sărac şi bun,
Aduc azi ruga mea la denii.
Nădejdilie în salbă să le-adun
Şi să distram năpraznice vedenii.

Umil
Cu gând neistovit, în ceasul răstignirii Tale
Cobor în giulgiu trupul vlăguitului norod.
Din chinul frământărilor, o cale —
Să-i hărăzeşti — cu bucurie şi cu rod.

Din ochii stinşi şi feţe măcinate,
Răsare floarea traiului mai bun.
In ruga mea, — străbun după străbun, —
Noi toţi, am nizuit spre deslegarea de păcate

Când toaca va vesti nemărginita Ta putere
Şi îngeri vor proslăvi Minunea în sobor,
Trimite răstignitului popor,
Mult aşteptatul semn de Inviere.

VALERIU CARDU

O „bună-vestire" pentru

Am pornit să adunăm, în paginile acestea, un cuvânt de bună vestire pentru arta românească.

Pentru literatură, pentru plastică şi pentru teatru.

Am vorbit aci cu un poet sau cu un pictor, dincoace cu un romancier sau un actor, dincolo cu un regizor sau cu un critic literar.

La toţi am iscodit vestea cea bună.

Vestea care să ne arate drumul de mâine al creaţiei româneşti.

Vestea care să ne înfăţişeze gândurile artiştilor noştri, întru plăsmuirea şi înfăţişarea sufletului românesc.

Vestea despre menirea pe care fiecare dintre ei, în tainiţile sufletului, o dă roadelor străduinţei lui.

Veste bună despre chipul luminos de mâine, mărire în veac.

Vestea bună despre destinul imperial al artei româneşti.

Paşii noştri nu ne-au putut mâna către toţi cei cari ar fi avut, — sau păreau să aibe, — un cuvânt de spus.

Din vrerea noastră, pentru unii. Căci cunoşteam cuvântul acela, repetat, răsuflat, mărginit, al odihnei în aşezarea pe care, după ce ai obţinut-o, — cum?, — nu te sileşti s'o meriţi.

Nu din vina noastră, pentru alţii. Căci erau unii pe care i-am fi vrut mărturisitori aici, dar pe cari, — dece?, — nu i-am putut afla.

Fără voia noastră, din firea lucrurilor, a născut astfel o alegere, care cuprinde în ea însăşi un tâlc îndestulător pentru întâmplătoarea întâlnire, în aceste pagini, a câtorva reprezentanţi autorizaţi ai artei româneşti de astăzi, cari ne vorbesc despre cea de mâine.

Răspunsuri diverse, legate totuşi de un fir unitar. Prins din cine ştie ce porunci invizibile, cari conduc deopotrivă pe artişti, căci toţi deopotrivă îşi află isvorul simţirei în simţirea vremii lor. Şi de acolo trebue să fie rupt şi firul care le leagă aici gândurile.

Când răspunsul nu înseamnă mai mult pentru ziua românească de mâine, el aruncă cel puţin o lumină asupra unei personalităţi creatoare a timpului nostru de astăzi. Şi este totuşi un folos. Dar

Leonardo de Vinci: «Buna Vestire»

Printre romancieri, poeţi şi critici...

Pe d. Liviu Rebreanu l'am găsit, după multe căutări, în timpul unei rapide treceri prin Bucureşti. Pricina? Plecase la ţară, să termine corecturile viitorului roman «Gorila». Romanul acesta e scris de vreo trei ani, anunţat în fiecare semestru, apoi iar reluat de autor, pus pe masă, şi scris din nou. Dovada aceasta de conştiinciozitate, de probitate, o aduce d. Rebreanu şi în scrisul său, şi în dorul său de informare, — care îl face să fie atât de deosebit de alţi scriitori români, preocupaţi de un orizont redus la vitrina cafenelii, — şi în gândurile sale, din care am desprins aci doar câteva.

Evoluţia romanului pare să-l îndrepte, hotărât, către forme clasice. Mă gândesc însă, spunând aceasta, la anumite caractere ale artei pe care ne-am obişnuit s'o numim clasică. La faptul că prin clasicism înţelegem o artă preocupată de studiul omului, sub toate raporturile sale. O artă echilibrată, deci tocmai fiindcă nu lasă balanţa creaţiei să se aplece prea mult spre un anumit domeniu al vieţii. Excesul de psihologie şi introspecţie, de care literatura a suferit la un moment dat, pare în decadenţă. O apariţie ca lui Morgan, care mai aduce ceva nou în acest domeniu, este o excepţie. Şi tocmai aceasta arată că ne îndreptăm spre o înfăţişare a vieţei mai puţin exclusivă, considerând-o sub toate dimensiunile; şi nu numai sub unghiul interiorizării. Nu este aceasta o artă a romanului mai echilibrată, mai clasică? Cu ea vom fi pe drumul unui realism nou, unui **realism al esenţelor** dacă pot spune astfel.

In ce priveşte literatura românească drumul spre acest **realism clasic** ni se pare că este cu atât mai firesc şi mai uşor, cu cât noi nu avem nici un model printre înaintaşi, nici un «roman clasic» care să ne arate drumul dar şi să ne obsedeze prin perfecţia unei realizări trecute. Un romancier ca Stendhal, de pildă... Noi avem totul de creat, totul! E tare bine, dar şi o îngreunare a sarcinei scriitorului. «Realismul clasic» devine însă obligatoriu în acest caz, căci atunci când ai atât de mult de arătat şi de creiat, studiul vieţii sub toate chipurile ei este obligator, şi asta devine în chip necesar polimensională, realistă, echilibrată, clasică.

Destinul acesta, de puternică obligaţie creatoare, mai conferă de fapt o menire literaturei româneşti. Aceia de a defini **omul românesc** pe care îl va studia. Nu la un «specific» autohton mă gândesc, sau cel puţin nu sub forma acelei căutări a specificului prin realizarea unui «tip mijlociu» al românului. O medie între zece mii de oameni? Nu. Ci unul din aceşti zece mii, unul în care ceilalţi să se recunoască. Şi atunci scrisul romancierilor va avea şi destinul acesta atât de frumos: să ajute pe cititorul de mâine să se înţeleagă şi să se definească pe sine. Poate chiar să se modeleze după omul românesc al creaţiunei literare. Căci eu cred că arta este aceia care arată drumul vieţii.

Liviu Rebreanu

Romancierul, autorul dramatic, poetul şi criticul de vastă şi susţinută activitate, domnul Camil Petrescu ne dă înţelegerea sa, sceptică e adevărat dar credem sinceră în pragul acestui veac de mare deschidere la sărbătoarea Bunei-Vestiri.

Destinul literaturei româneşti este un destin impus de structura unui popor mic (sau aşa ceva). Nu mai popoarele mari pot avea scriitori mari. Celelalte nu au de unde să hrănească un scriitor mare, cum regiunile stâncoase nu pot hrăni decât sneapen în loc de brad. Un scriitor vine cu «geniul» lui de-acasă, cadrul social îi dă cealaltă dimensiune, care transformă «geniul» în «mare scriitor» (adevărat, nu de reclamă în librărie şi ziar).

Anglia, Franţa, Germania, Italia, Rusia, au avut şi au scriitori mari... Ştiu, lumea se gândeşte la Ibsen, dar Ibsen a fost, într'un anume fel, scriitor german. Şi, pe urmă, Scandinavii au avut noroc cu Nobel, inventatorul dinamitei, dar mai ales al premiului care consacră marii scriitori ai lumei. Şi cum membrii Academiei suedeze împart premiul, nu-i uita nici pe ai casei...

Menirea literaturei româneşti? Este să dea, unei clase sociale avute iluzia că are dreptul să trăiască larg sub soare. La poarta istoriei sunt şi atâţi graşi «resquilleuri»: «Lăsaţi-ne să intrăm şi noi, că suntem cu domnu'». «Domnul» este Mihail Eminescu, mort la 39 de ani, în ospiciu...

V'aşi spune mai mult despre destinul literaturei româneşti, dar n'am timp... Am primit un anunţ rose al Percepţiei de Verde că mâine mi se va scoate în vânzare,— în baza dispoziţiilor art. 19, etc...,— biblioteca, pentru plata sumei de 14.055 lei, impozit asupra drepturilor mele de autor, într'o vreme când n'am publicat nici o carte şi nu mi se reluase încă o piesă. Chestia cu destinul scriitorilor s'o lăsăm baltă, până plătesc impozitul. La revedere...

Camil Petrescu

Despre datina şi legendele Bunei Vestiri

Ziua aceasta de 25 Martie e o mare sărbătoare creştină reprezentată şi cinstită în fel şi chip de sufletul norodului rumînesc.

Şi fiindcă se socoate că-i tot aşa de sfântă ca şi Invierea, tot omul o petrece în odihnă desăvârşită şi voie bună.

Atât e de mare păcatul vreunei munci, încât făina măcinată astăzi, se spune că ar otrăvi şi peştii, şi pomilor încă le-ar seca roada, presărată dacă ar fi pe trunchiul lor.

De cum răsare soarele e obiceiul să se afume casa cu tămâie şi să se facă focuri prin livezi: şerpii înspăimântaţi se ascund departe, iar copacii înfloresc mai bogat ca oricând.

Oamenii se cade să fie veseli, să fugă de sfadă, să ocolească necazurile. In mijlocul ogrăzii se aprinde rug înalt şi femeile harnice aşează lângă vălvătae: pâine, sare şi o doniţă cu apă. (Să se încălzească Ingerii, să bea şi să se ospăteze). Aşa s'a apucat din străbuni!

Şi tot astăzi se crede că paserile cerului capătă *deslegare* să cânte tot anul, şi Cucii (cari până acum au fost Ulii) se prefac iarăşi în cuci adevăraţi.

Povestea zilei mari, Blagovestenia, a înflorit pretutindeni, cât ţine ţara, în *datini* ca şi pe ziduri de mânăstiri, *în zugrăveli* ca şi în graiul *legendelor* noastre, bucurie mărturisită festiv de tot Românul.

Sunt poveşti, — în culegerea lui *Sim. Fl. Măran*, — cari o înfăţişează asemeni rucaviţelor preoţeşti ori ca pe uşile bisericilor dela Cotmeana şi Snagov, din veacul al XV-lea. Imprumutând uneori chiar glas de acatist:

«Când a împlinit, preacurata fecioara Maria, 12 ani, s'a arătat ei Gavril Blagovesnicul, sfetnicul lui Dumnezeu, şi închinându-se i-a zis:

— «Bucură-te ceeace eşti plină de dar, Domnul este cu tine!» Duhul sfânt care dela Tatăl purcede, acela te va umbri».

(Ea fusese însă «*închinată*» de părinţi — adaugă legenda — şi, călugăriţă fiind, urmează acum alungarea ei din Mânăstire de către preotul neînţelegător).

Ea rătăceşte prin lume singură şi nefericită, până când adevărul cel dumnezeiesc va ieşi la lumină.

Intr'o variantă, Arhanghelul intrând în chilia ei săracă o deşteaptă din somn la miezul nopţii şi-i vesteşte ca într'o colindă:

— «Ian de te trezeşte
Şi te grăbeşte
Şi spre multe te găteşte
Că încă un lucru îţi trebuieşte,
Că ai să naşti un Impărat

Impărat prea luminat
Peste toţi ceilalţi
Crai şi Impăraţi
Mai puternic mai înalt
Dumnezeu adevărat».

— Cum se poate una ca asta, se înspăimântă fecioara Maria, ca să nasc eu, o pruncă, un împărat peste toţi ceilalţi Impăraţii mai mare Impărat şi Dumnezeu adevărat?»

«Zice-ţi-aş că eşti nălucă, dar nătuca nu grăieşte ; zice-ţi-aş că eşti un pământean, dar un om pământean nu-mi poate aduce mie o veste aşa de bună şi de îmbucurătoare!..

Deci zicu-ţi: Fie-mi mie cum mi ai zis»!

Restul povestirii se deapănă ca deobicelu:

Românul stilizează, înflorind cu închipuirea lui mitul sfânt şi îşi «*apropie*» taina fără să o degradeze. Se întâmplă, aş spune, o translaţie a faptului pur religios în alt peisagiu sufletesc decât acel al cărţilor sfinte, bisericeşti. O mutaţie care însă nu schimbă din evlavie, nu vesteşte. Ba, dimpotrivă, înnavuţeşte experienţa religioasă.

Maica Domnului din legendă ni se prezintă ca o fată-ţărancă de prin meleagurile noastre; Şi atât de aproape de noi de pare că lucrurile s'ar fi petrecut ieri! Iată o altă pildă:

...«Intr'o zi mergând la fântână după apă, dete acolo de o ICONIŢĂ foarte frumoasă cum nu mai văzuse atta în viaţa ei. Şi cum dete ea de iconiţa ceea, o luă de unde se afla, o sărută şi apoi O PUSE IN SAN anume ca, întorcându-se acasă să o arate şi părinţilor ei.

Iată însă că tocmai atunci când lua ea iconiţa şi sărutând-o o băga în sân, vine la aceeaş fântână şi vizitiul Impăratului Irod (?) cu nişte cai, ca să i adape». **Acesta se repede la ea şi o biciuie cu un harapnic cerându-i iconiţă găsită. Dar ea nu se îndură să i-o dea, scapă de el şi fuge acasă.**

Iconiţa însă dispăruse, şi din pricina ei «din pricina iconiţei aceleia, spune legenda, a rămas ea apoi îngreunată».

Se vede aci cum însuş Ingerul, purtătorul de veste este eliminat din naraţiune. In locul lui apare icoana «făcătoare de minuni» care rodeşte sânul fecioarei.

Din acelaş ciclu de «*Legende ale Maicii Domnului*» mai face parte şi aceea luată din revista «Jiul» (anul I pag. 27).

Arhanghelul este aci *un fecior*, un «tânăr» frumos ca un soare, şi bună vestirea e redată ca o *sfântă idilă* muntenească, cu Ingeri peţitori.

«Când fata se făcu mare părinţilor le veni în gând, pentrucă era dela Dumnezeu, s'o ducă la biserică să se facă sfântă»

Şi într'o zi, venind fata iar pe acasă zise către maică-sa:

— «Mamă, şezând eu în biserică a venit la mine un băiat tânăr şi frumos care mi-a zis de trei ori : «Marie, primeşti o floare? Sfânta Ana auzind şi înţelegând totul o învăţă să răspundă că primeşte şi ea făcând întocmai după sfatul maică-si, a doua oară când veni tânărul acela II PUSE O FLOARE IN SANI»

«Din clipa aceea fata se schimba cu totul şi rămase grea« spune Legenda. Ea trebui să piece de acasă şi să şi poarte taina prin streini, pribeagă şi hulită încă multă vreme după aceea.

Pătimirile Sfintei Mării se inspiră din vieţile tuturor sfinţilor, cari au primit harul lui Dumnezeu şi au trebuit să îndure răutăţile lumii. Adie însă în legendele amintite climatul de bucolică şi de miracol din poveştile noastre rumineşti. E ceva de «basm împărătesc» în ele. Şi aşa se întâmplă cu toate amintirile sacre intrate pe uliţa basmului. Ele sunt invariabil cernute prin vreme, figurate şi «localizate». Dar chiar în această nouă aşezare a lor, nici un fir din aurul nimbului nu se pierde.

Minunea descinde prietenoasă sub ochii noştrii şi se îmbracă în straiu de românească înţelegere pentru divin.

Şi dacă frescele bisericeşti rămân credincioase în reprezentările lor, ca orice imagine fixată, statică, repetând pur şi simplu evenimentul din veac în veac, — graiul viu al legendelor, prin amănuntul mereu înnoit, fecundează şi mijloceşte o mai largă participare, o veşnică trăire în prezent Miracolelor prăznuite.

Al. Alexianu

Despre romanul românesc

Frământatul şi tumultuosul exponent al secţiei «experienţialiste» din tânăra generaţie scriitoricească, autorul atâtor cărţi de mare răsunet, menţinându-se pe podiumul, ridicat al unei stricte intelectualităţi ne anunţă astfel Buna Vestire a romanului românesc de mâine.

Literatura românească modernă, şi în special romanul, a făcut în ultimii douăzeci de ani progrese considerabile. Dealtfel de mai multe ori am avut prilejul să observ că această *renaştere* a literaturii române (căci un Liviu Rebreanu, un Aron Cotruş, un Tudor Arghezi, un Lucian Blaga, Hortensia Papadat-Bengescu, Cezar Petrescu, Camil Petrescu, etc., înseamnă mai mult decât o «primăvară literară») are, într'un anumit sens, o valoare profetică. Un neam în sânul căruia se realizează atât de repede o bogată limbă literară şi care dovedeşte atâta forţă de creaţie, e chemat să-şi împlinească, prin alte generaţii, misiuni istorice mult mai însemnate.

Nimeni nu poate contesta valoarea epicei româneşti contemporane. Se pot face, însă, alte observaţii; bunăoară, lipsa *marelor personagii*, în romanele româneşti. Avem un Ion, care e mai mult o sinteză rurală — dar nu avem un Père Goriot, un Karamazof, o Madame Bovary, un Hans Castorp. Avem romane de adâncă analiză psihologică, de admirabile descrieri, de masse, chiar — dar nu avem romane cu «personagii mari» cu *tipuri* de dimensiuni universale. Ceeace lipseşte încă romanului românesc este *mitul central:* personagii care să oglindească drama cunoaşterii umane, tragedia omului modern, conştiinţa poziţiei singulare a omului în cosmos.

Este cu atât mai stranie această lipsă, cu cât în poezie şi dramă am izbutit să creiăm într'adevăr «personagii mari», aproape de mit. Poezia lui Aron Cotruş, şi drama lui Lucian Blaga a crescut sub semnul mitului. «Mit» care nu trebuie numaidecât înţeles ca o creaţie fantastică; ci ca o valorificare totală a existenţii, ca un efort suprem de a fixa poziţia omului în univers şi de a-i lumina toate rădăcinile fiinţei sale.

Nu ştiu când se vor scrie asemenea romane, şi când literatura românească se va îmbogăţi cu asemenea personagii. Cei care vor încerca să lucreze după formule, vor eşua. Arta n'a fost niciodată programatică. Creaţia biruie singură. Şi creiatorul îşi găseşte singur drumurile sale proprii. A imita o formulă «mare», a copia un program «revoluţionar» — este tot atât de steril ca şi celelalte specii de imitaţie, mai mult sau mai puţin glorioase.

Mircea Eliade

Din atelierele „plasticilor"...

Pictor pasionat, dăruit lucrului şi pregătirii «Bunei-Vestiri» până la uitare de sine, dintr'o retragere temporară dar rodnică între unelte, în plină ardoare a lucrului pictorul George Zlotescu ne vesteşte astfel:

Marile epoci ale artelor plastice au fost acele generate de principiul arhitectonic: timpurile plasticei totalitare. Stilul arhitecturii (artă majoră) determinând stilul picturii şi al sculpturii aceste din urmă fiind complimentele celei dintâiu.

Odată cu declinul arhitecturii se rupe echilibrul totalitar şi fiecare ramură a plasticei porneşte de capul ei, părăsindu-şi înţelesul iniţial Pictura, spre ex., devine o întreprindere individualistă; minoră încercare de poezie intimistă. E momentul când intră în circulaţie tot soiul de maxime inutile: «artă pentru artă», «artă pură» ,etc.

Intâiu a fost triumful spiritului nordic, meticulos şi mic, închis în limitele obiectivului familiar şi ale materiei (invocaţii ale luminii în mijlocul negurilor) — transmis apoi şi cultivat până la ultimele consecinţe de spiritul rationalist galic. Astfel ajunge pictura franceză să domine lumea în ultima vreme. Francezii sunt creatorii unei tehnice picturale specifice de care se servesc acum pictorii de pretutindeni şi a acelei tendinţe către, absolut a virtuţii artisane.

Iată dece — *în condiţiile actuale* — pictorii români oricât de originali ar fi, oricât geniu ar avea, rămân la remorca «şcolii franceze» şi iată dece pictura pe care au făcut-o şi o fac astfel—oricât de minunată ar fi — *nu poate intra în universalitate*, Şcoala franceză con duce balul. Ea — cea dintâiu — trebuie să epuizeze sensurile picturii pe care a inventat-o. Ei i se cuvin toate omagiile, toată gloria. Sinistră şi nedreaptă situaţie pentru noi!

Să luăm — pentru a dovedi cele de mai sus — un exemplu:

Luchian — cel mai original pictor român, pornind dela Manet, tre când prin impresionism, merge mai apoi — susţinut de o personalitate genială — către o organizare decorativă a picturii. Astfel stabileşte el noui funcţiuni arabescului şi, ornamentului de culoare şi ajunge, la acele extraordinare sinteze coloristice cu mult înaintea Şcoalei franceze.

Sunt soluţii picturale pe cari un Bonnard, un Matisse, le «găsesc» abia după războiu. Faima lor e acuma mondială şi îmbogăţeşte palmaresul picturii franceze cu noui victorii. In timp ce marele nostru Luchian rămâne *un necunoscut.*

Şi încă un exemplu — de astădată tragi-comic şi extra-recent culeş din pâlnia aparatului de radio. Un foarte «en vogue» cronicar de artă bucureştean, făcând «elogiul celebrei «Expo-Paris 1937» — secţia pictură română — spunea cu dela sine cădere sau citând din cronicarii plastici francezi şi italieni: «frumoasele calităţi ale pictorului X amintesc pe Dérain — admirabilele pânze ale d-lui Y ar putea fi semnate Dufy — viziunea dramatică a lui cutare purcede din Vlamink», şi aşa mai departe, absolut ou fiecare expozant. Nu mai rămânea decât o drastică intervenţie a justiţiei care să sancţioneze falsurile.

Morala: In situaţia actuală pentru a nu cădea în ridicul ar fi bine să terminăm odată cu baliverna «specificului naţional», şi să dăm atenţia cuvenită doar «personalităţii» artistului român «de şcoală franceză».

*

Această să fie o fatalitate a condiţiei pictorului român?

Hotărât, NU!

De unde i-ar putea veni «Buna-Vestire»? *Din vieţuirea într'un climat al duhului românesc.* Crainicii lui sunt printre noi.

In acest duh ortodox creatorul român va izbuti — mai curând sau mai târziu — să contureze şi să înfăptuiască acel *unic gând arhitectonic*, director de stil al unei plastice româneşti totalitare şi universale .

Atunci vom avea şi noi o tradiţie majoră în artă.

George Zlotescu

Roadele acestei pure activităţi critice nu mai au nevoe să fie prezentate; şi nici personalitatea criticului. In cele ce ne-a spus, dacă nu găsim o indicaţie de evoluţii viitoare, aflăm însă o discriminare judicioase a mişcării literare actuale.

Răspunsul pe care ni l'a dat domnul Pompiliu Constantinescu oglindeşte măsura şi echilibrul poziţiei sale critice. Pompiliu Constantinescu este unul din puţinii critici români cari au rămas în funcţia lor de cenzori, ne vroind să coboare în domeniul creatorilor de ficţiuni.

Să profetizezi despre tendinţele unei literaturi mi se pare cel mai greu lucru şi aş adăuga, cel mai inutil, adesea. Cea dintâi datorie a criticei e să constate, să semneze literatura, nu să-i ia nainte. Rămânând în urmă sau anticipând critica riscă să nu mai înţeleagă; şi nu este înţelegerea însăş esenţa ei? Cu atât mai firească pare astăzi această atitudine, când suntem în plină criză literară. Nu vreau să mai ascund în dosul unei formule vagi. Criză înseamnă tocmai lipsa de orientare lăuntrică a unei literaturi, oboseală în jurul fenomenului artistic, absenţa unor personalităţi care supravieţuiesc curentelor: Sadoveanu, Rebreanu, Blaga, Arghezi, Bacovia, H. Papadat-Bengescu, Mircea Eliade, Camil Petrescu etc; (enumerarea nu e nici completă, nici ierarhică). Aceste nume reprezintă tendinţe divergente, în peisajul literelor contemporane, valori în orice şi valori de raportare, în privinţa cărora nu se mai poate profetiza; se poate discuta despre ele, numai.

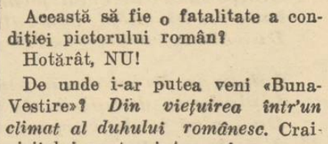
Dacă înţeleg bine sensul anchetei întreprinse de «Buna Vestire», referitoare la destinul literaturi române, ea se adresează viitorului nu prezentului.

Există oare la noi în acest moment, o individualitate care vă polorizeez pe tineri, în jurul unor idei literare sau cel puţin în jurul fascinaţiei personale? Există, mai ales, reviste în spirit liber, scoase şi scrise tot de tineri fie şi sporadic, şi care să agite idealuri noi de artă, să lanseze programe, să desbată idei? In cultura noastră toate revistele devin «de prestigiu»; ia câţiva ani, sunt cotropite de academism sau de un binevoitor edectism. In aceste condiţii, e greu să 'ntrerupi ceva, să spui chiar, în sensul unei schimbări de climat literar.

Numai când realitatea aceasta ar exista, un critic poate să «profetizeze» (şi încă!) sau, mai normal, se poate transforma în animatorul unor tendinţe convergente. Când Sainte-Becuve se considera portdrapelul romantismului, literatura simplului era dinamizată de o falangă de revoluţionari, altminteri un critic pledant pentru o formulă artistică e un general fără oştire. Cred că tânăra noastră literatură, astăzi ,e prea puţin dinamizată; ceeace n'aş putea o spune despre publicistica şi ideologia politică.

Incolo, despre bunele destine ale literelor naţionale — am cele mai ferme speranţe: un popor care a dat dovada geniului, ia creaţia artistică, e un popor cu destin creator.

Pompiliu Constantinescu

litere, plastică şi teatru

Sculptor de armonios şi trainic echilibru, intrat în adânciret unor vaste perspective de artă românească, Dumitru Anastase. pentru care fapta primează scrisului, eliberat de orice nervozitate polemică (ceea ce de obiceiu înseamnă slăbiciune sau desorientare) afirmă astfel Buna-Vestire a sculpturii româneşti de mâine.

Cu primăvara Bunei-Vestiri, plastica românească se întoarce dela o artă occidentală pe care o respinge şi începe pe drum de mare adversar.

Generaţia noastră nu mai poate continua experienţele «de laborator plastic occidental».

Le-am văzut desfăşurându-se înaintea ochilor noştri, atât în străinătate cât şi la noi, sub formele fantomelor celor mai triste şi su burmări culturale incalculabile.

Această «plastică» nu poate fi continuată, mai mult, ce trebue ferită de lumină şi trecută uitării, pentrucă noi avem un depozit plastic milenar şi instinctiv de rară frumuseţe.

Astfel el evoluează, făcând drumui înapoi, din sufletul nostru, prin interior de biserică. de drumul artei Bizantine, apoi pe trei dimensiuni cu posibilităţi ce nu recunoaştem decât într'un trecul îndepărtat şi până la isvoarele înseşi ale artei Bizantine, isvoare tridimensionale.

Acestea sunt posibilităţile noastre şi în mersul lor au format bază plastică generaţiei noastre. Ele trebuesc cunoscute, înţelese, respectate şi îndrăgite.

Numai pe această bază căldura sufletească a sculptorului mânueşte forma plastică şi numai aşa găseşte ideea de simţire şi de cugetare tridimensională românească, suportând controlul spaţiului şi al timpului

D. Anastase

Tânăr militant al nouei viziuni arhitectonice româneşti, semnatar al studiului colectiv «Revoluţia a şezării româneşti». (Ideea românească anul II Nr. 3,4,5) arhitectul Constantin Jojea, mărturiseşte aici în numele generaţiei lui înţelegerea Bunei-Vestiri. Adâncind treptat problema arhitecturii noui româneşti, gest, fiind pentru aceasta multe iluzii ademenitoare tânărul arhitect mărturiseşte în acest prilej credinţa

In momentul actual de înţelegere a artelor plastice trăim nădejdea

Fapt este că falsa cristalizare a căutărilor moderniste de laborator a făcut posibilă aflarea autenticităţii în arhitectură prin sfărâmarea poziţiilor individualiste, naţionaliste, utilitariste şi în fine de adaptare la regim social, internaţionalism, constructiv, geometrism. Arhitectura modernă, tinzând la standard, în teorie la arhetipul platonic în realitate pe linia de minimă rezistenţă industrială şi artistică se închistează într'un scheletism esperantist şi gol. La noi soluţiile mediocre prezentate şi-au pierdut aureola noutăţii. Sfârşesc ridicul încercările de literaturizare slovică a începuturilor de artă cultă românească, sunt anacronice merituoasele redresări arheologice lipsite de aderenţa la înţelegerea constructivă românească adaptarea modernistă a arhitecturii. Tot aşa rămân fără sens încercările în mare favoare acum de sinteză mediteraneană, de modernizare romantică a elementelor de arhitectură românească şi chiar greşala încă îndepărtată care ne pândeşte, potenţializarea maximă a veşnicii arhitecturi autochtone. Nouei generaţii pure de orice încercări nefaste i-se deschide calea cunoaşterii şi trăirii momentului naţiei, garanţia absolută a creaţiei artistice. Inainte de conturarea limitelor stilistice e nevoie de adâncirea înţelegerii româneşti de construcţie, de surprindere a procesului de exteriorizare a acestei înţelegeri, de legăturile arhitecturii cu sculptura şi pictura ţărănească. Nu se va căuta o majorare a formelor existente ci eşirea din orizonturile vechi ci intretăierea ţelurilor estetice în dinamica viitoarei ţări. Ne vom feri de aservirea arhitecturii la climatul geografic primând asupra celui spiritual căutând monumentalul nostru răsăritean cu altă semnificaţie decât cea occidentală astăzi la îndemâna tuturor.

Sforţările noastre tind către regăsirea mediului propriu la o sinteză a înţelesurilor regionale de construcţie lămurită într'o sincronizare a arhitecturii picturii şi sculpturii şi încadrându-ne în dimensiunile vieţii noi româneşti.

Arh. Constantin Jojea

Din pricina refuzului cătorva artişti din vechea gardă, ancheta noastră s'a mărginit la trei dintre tinerii cari sunt conduşi în gândirea lor de viziunea Bunei-Vestiri. Să nu fie interpretat acest fapt ca manifest sau act de protestare, ci doar ca afirmare pur şi simplu, spiritul manifestant şi protestatar nefiind caracteristica generaţiei noastre care a intrat în arena vieţii româneşti prin afirmare pură şi simplă. Şi de astă dată poate că tot părinţii noştri vor fi protestatari, după cum s'au arătat manifestanţi o parte din ei alcătuind acel eclectic şi târzielnic nucleu plastic «Arta».

Cele trei răspunsuri de Bună-Vestire pe cari le-am primit, deşi luate izolat, se leagă unul pe altul ca propoziţiile într'o frază.

Vorbind în numele arhitecturii, sculpturii şi picturii, cei trei artişti renunţând la poziţia individualistă şi specifică a diferitelor ramuri plastice, reconstituesc ideea artei plastice unice, care este arhitectura, sculptura şi pictura la un loc, pentru a socoti în primul rând arhitectura de a face pictură şi sculptură pe socoteală proprie şi apoi pentru a închega ideea plasticei totalitare româneşti care va garanta viitoarele noastre aşezări.

Intoarcerea la adevăratele noastre posibilităţi nu înseamnă a copia ceeace ne-a dat inventivitatea populară. Lumea nouă ar fi atunci jumătate muzeu de reconstituiri, jumătate muzeu etnografic, ceeace ar însemna o tristă şi iremediabilă stare pe loc, lipsită de sens în aceste vremi dinamice. Intoarcerea la isvoare, înseamnă readaptarea la spaţiul şi spiritul propriu, românesc în speţă, elemente din cari modernismul a scos viaţa românească dându-i un aparent impuls creator pe o linie străină. Totuşi acest aparent impuls creator, ţine încă în conştiinţa vieţii noastre locul adevăratei creaţii. Lumea noastră continua să fie victima unei triste iluzii în care simplele desfăşurări materiale de lucru, tind s'o afunde din ce în ce mai mult. De aceea este atât de necesară o răsturnare pentru instaurarea adevăratei aşezări româneşti.

Organizarea lucrului creator înseamnă afirmarea românităţii ca dat absolut la temelia oricărei înfăptuiri a noastre, prin urmare şi a viitoarei aşezări. Traducând în termeni cuprinzători aceste două puncte esenţiale din gândirea plasticilor generaţiei noastre putem spune că efortul lor tinde către o prezenţă temeinică în actualitatea românească.

De aceea, importanţa istorică a răspunsurilor de mai sus nu poate fi surprinsă decât numai de către aceia cari trăese în această actualitate românească, inaccesibilă pentru orice fel de platonism, fie el real sau doar simulat. Din aceste răspunsuri se va naşte cetatea românească, monumentul românesc, lucruri inexistente până acum decât în virtual, în intenţiile cari întotdeauna au fost monumentale în plastica trecutului nostru. Este în aceste răspunsuri deslegarea noastră, pentru veşnicie, de toate «purismele» din lume. Trăim

BASSARAB I Ştefan Vodă al Moldovei.

In lumea teatrelor...

Omul cel mai plin de vervă, actorul cel mai dăruit de Dumnezeu. O cascadă de glume, un debit intelectual torenţial. Iată pe d. Ion Iancovescu.

„Vrei să-ţi vorbesc despre destinul teatrului românesc? Despre sensul evoluţiei lui de mâine? Dă-mi voie atunci să închid ochii şi să nu mai mă uit în jur. Fiindcă ar trebui, să măsor ziua de mâine după înfăţişările de azi, ce-ar fi? Ţi-aş spune lucruri cari te-ar face să-ţi aduci aminte de fraza lui Shakespeare: „Mai bine să ai un epitaf prost, după moarte, decât să intri, în viaţă, pe gura actorilor"....

Să închidem deci ochii şi să ne închipuim ce are să fie. Ca să fie mai bine ar trebui ca bunul meu prieten Ion Iancovescu să fie director în strada Câmpineanu şi nu, — ca zi, — un simplu „o" — în strada Sărindar. Ar deschide întâi ferestrele, fiindcă îi plac gesturile *Sub torentul acesta formal, substanţa se îneacă uneori, şi e păcat. Dar cum sclipeşte înţelesul şi adâncimea, sub gluma spumoasă pe care, — în viaţă ca şi în teatru, — o scutură din panaşul său Ion Iancovescu? In cele ce ne-a spus, l'am regăsit întreg.*

simbolice.... Pe urmă ar chema pe toţi actorii şi le-ar spune, — cum spunea celalt prieten al meu, Shakespeare, — „Am auzit că voi, actorii, vă spoiţi pe faţă..."

Fiindcă, înţelegi d-ta? azi avem un teatru spoit pe faţă! Viitorul teatrului românesc nu poate fi decât acesta: un teatru spălat pe faţă. Şi pe a cărui frontispiciu — curios, cum rimează cu „ospiciu"!—să stea scris, — lecţie pentru autori, actori şi pentru publicul pe care îl doresc, mai ales, — „Viaţa e o căsuţă albă şi frumoasă, cu ferestrele îndreptate către răsărit...."

Şi viaţa aceasta aş vrea s'o arate teatrul nostru de mâine, si lumina acestui răsărit să năvălească în el...."

Ion Iancovescu

Artistă cu mijloace multiple, care şi-a consacrat talentul pentru a juca un număr impresionant de piese româneşti, — ni se pare că S.A.D.R.-ul a şi sărbătorit'o pe vremuri pentru acest devotament, într'un anume fel eroic entru epoca în care se plasa, — d-na Maria Filotti este în acelaş timp o înaltă conştiinţă artistică, o realizatoare care a dăruit breslei o organizaţie sindicală făcută întreaga de d-sa şi o intelectuala autentică. Iată tot atâtea motive cari fac din răspunsul său un document plin de interes.

Pentru ca să putem vorbi de o «vestire bună» asupra teatrului românese, sunt mai multe condiţiuni cari ar trebui să se fi împlinit.

In primul rând ar trebui să avem o altă mentalitate a «marelui public», un public mai puţin aplecat să privească teatrul ca un prilej de uşoară, digestă distracţie. Un public al cărui gust să nu-l fi stricat atâţia negustori de cinematograf, şi care să facă deosebirea între spectacolul de pe ecran şi oficierea slujbei artistice, înalta reculegere care ar trebui să domnească pe scenă şi în sala de teatru.

Ar trebui apoi, să avem o altă mentalitate a directorilor de teatru, care să îndrăznească să înfrunte gustul publicului, şi să-l modeleze, educându-l în alte criterii, de artă curată, decât cele de azi. Desigur că, dacă prima condiţie ar fi îndeplinită, şi sarcina directorilor ar fi mai uşoară.

Aşa, când vezi că publicul «se abţine» dela orice spectacol serios, alergând la toate farsele, înţelegi niţel şi pe cei cari sunt, în definitiv, responsabili de soarta materială a înjghebării lor. Dar unde este oare omul destul de curajos să înfrunte lipsa de gust, şi să nu i se plece? Dacă aceste două condiţii ar fi îndeplinite, poate că şi autorii ar îndrăzni mai mult în scrisul lor. Căci ar avea siguranţa că nu li se va mai răspunde «Piesa dumitale? Da, dar nu e o piesă de public!...» Şi curajul lor, libertatea lor faţă de teroarea «gustului public» le-ar îngădui desigur o creaţie mai vie, mai durabilă, mai românească. Oare Caragiale, când a scris, s'a gândit la succesul de public? Oare l'a avut? Nu. Şi deaceia cred că, astăzi, e atât de viu, atât de reprezentativ. Ceeace a realizat el pentru satira vieţii româneşti, cine o va realiza în domeniul dramei, al patheticului şi înaltului tragic al vieţii româneşti? E aci câmpul deschis pentru o altă gamă, pentru un talent de autor dramatic care să exprime în teatru o latură neexprimată a sufletului naţiei noastre.

Pe acest autor, cu câtă râvnă îl vor juca actorii noştri? Vor fi, în interpretarea lui, tot atât de buni, de aparte, cât sunt azi în cea a lui Caragiale. «Trupa de mahalagii» cum spunea nu mai ştiu ce critic— şi eu cred, pentru a interpreta pe Caragiale, era un omagiu, — va arăta atunci că poate fi o trupă de «oameni eroici...»

Pentru a ajunge acolo, condiţiile teatrului de azi trebue să devină însă cu totul altele. Este o problemă de atmosferă generală. Ea trebue schimbată. Din ea să dispară, pentru un timp, ideia «succesului de public», şi toate celelalte vor urma, firesc. Ne trebue o perioadă, la nevoe impusă, de mare asceză spirituală, de eroism artistic. Şi atunci vom putea aduce «vestire bună» pentru destinul teatrului românesc...

Maria Filotti

Tânărul şi avântatul gânditor în ale teatrului, regisorul de mari posibilităţi, Haig Acterian, autorul acelui adânc studiu de curând apărut asupra lui Shakespeare, păstrându-se deocamdată în extatica poziţie a celui pe care cetatea înadins şi-l păstrează pentru timpul potrivit, înţelege astfel ziua Bunei-Vestiri pentru teatrul românesc:

Cunosc pe câţiva dintre cei mai nobili fii ai acestui neam. Ei sunt pictori, sculptori, arhitecţi muzicanţi şi poeţi obsedaţi de un stil *românesc* în artă. Gândul acesta neliniştit a fost dintru început în arta românească; de vreo câteva decenii toţi artiştii în toate ramurile lucrării de poezie românească cu diferitele lor unelte delicate pun acelaşi semn de întrebare. Incordarea şi căutarea acestor fiinţe se încheagă. Şi strădania vieţilor sacrificate în acest scop nu este nefolositoare.

Ar trebui din nou meditată definiţia stilului dată de Pârvan : *înţelegere subiectiv-obiectivă între apercepţie şi reproducţie.* N'ar însemna nimic această definiţie, dacă nu am fi într'o clipă, cea mai înaltă clipă de simţire a ethosului; dară, deoarece *simţirea este,* puterile tainice dau la iveală armonii concrete supuse definiţiei lui Pârvan.

Deci, *o bună vestire în artă este aflarea simţirii noastre,* numai a noastră, spre deosebire de moartea artistică a Apusului Europei. Artiştii sunt datori, azi mai mult decât oricând, să încerce armamentul lor spiritual, deci tehnicile artelor lor pe o poziţie stilistică a trecutului umanităţii. Nu interesează care anume! Eu aş înclina spre Evul-de-mijloc. De oriunde am porni armonia concretă va avea stilul nostru.

Haig Acterian

Şi acum, ultimul popas fie pentru gândul nostru. Ce înseamnă sărbătoarea vestirii? Ziua împlinirii unei nădejdi: reluarea legăturilor dintre cer şi om, împăcarea veşniciei cu istoria. Duhul nou care ne îndeamnă la viaţă, ne întăreşte sprijinindu-ne trecerea prin toate încercările şi ispitele, este caracteristic momentului pe care îl trăim: ridicarea istoriei în veşnicie, adică înălţare a noastră din ţărână relativului şi jumătăţilor de măsură în spre ceeace este veşnic şi nu se limitează la existenţa noastră în parte, neamul.

De aceea literele şi artele nu ni-se mai par mici chestiuni personale, pe cari să le confruntăm doar cu genialitatea sau negenialitatea noastră, ci fapte creatoare cari trebue să participe, să se nască din existenţa vie, de comunitate fără spărtură, a neamului

Dacă pentru un moment contemplăm cu extatică linişte o primăvară cam atenuată nu înseamnă că Buna-Vestire nu se manifestă în profunda ei realitate. Iar dacă Băltăreţul aruncă primăvara fumul înapoi din hornuri nu înseamnă că el nu trebue să iasă pe undeva, fie că ochii celor din case lăcrimează din pricina lui.

Ceeace ne-a interesat în această anchetă a fost pe cât posibil suprinderea realităţii iar adunarea la un loc a unor oameni cari reprezintă structuri şi mentalităţi variabile este pentru a ne da seama întrucât oamenii şi vremile merg împeună.

Unul din marile păcate este desnădejdeea, şi tocmai pentru a remedia acest păcat s'a întâmplat Buna-Vestire. Dacă Dumnezeu a venit la noi prin întruparea Cuvântului său noi trebue să ne întoarcem la El, să ne întrupăm în Cuvânt prin neam.

Deaceea o Bună-Vestire a literaturii şi artelor noastre nu o vedem nici într'o mai prosperă valorificare meşteşugărească, nici în câştigarea unui ceas întârziere faţă de marile culturi, ci în revenirea la izvoarele creatoare şi originare ale neamului, la potenţializarea maximă a valorilor culturale caracterice firii lui.

Răspunsuri culese şi comentate de

ION I. CANTACUZINO şi HORIA STAMATU

Pagini uitate...

«De aci să învăţăm marele adevăr, că mediocrităţile trebuesc descurajate de la viaţa publică a unui popor, şi cu cât poporul este mai incult, cu atât mai mult, fiindcă tocmai atunci sânt primejdioase. Ceeace are valoare, se arată la prima sa înfăţişare în meritul său şi nu are trebuinţă de indulgenţă, căci nu este bun numai pentru noi şi deocamdată, ci pentru toţi şi pentru totdeauna.

Al doilea adevăr, şi cel mai însemnat, de care trebue să ne pătrundem, este acesta: Forma fără fond nu numai că nu aduce nici un folos, dar este de-adreptul stricăcioasă, fiindcă nimiceşte un mijloc puternic de cultură. Şi prin urmare vom zice: este mai bine să nu facem şcoală de loc, decât să facem o şcoală rea, mai bine să nu facem o pinacotecă de loc, decât să o facem lipsită de artă; mai bine să nu facem deloc statutele, organizarea, membrii onorari şi neonoraţi ai unei asociaţiuni, decât să le facem fără ca spiritul propriu de asociare să se fi manifestat cu siguranţă în persoanele ce o compun...

Căci, dacă facem astfel, atunci producem un şir de forme, ce sânt silite să existe un timp mai mult sau mai puţin lung fără fondul lor propriu. Insă, în timpul în care o academie e osândită să existe fără ştiinţă, o asociaţiune fără artă şi o şcoală fără instrucţiune bună, în acest timp formele se discreditează cu totul în opinia publică şi întârzie chiar fondul, ce neatârnat de ele s'ar putea produce în viitor şi care atunci s'ar sfii să se îmbrace în vestmântul lor dispreţuit...

Căci, fără cultură poate încă trăi un popor, cu nădejdea că la momentul firesc al desvoltărei sale se va ivi şi această formă binefăcătoare a vieţei omeneşti; dar cu o cultură falsă nu poate trăi un popor, şi, dacă stăruеşte în ea, atunci dă un exemplu mai mult pentru vechea lege a Istoriei: că în lupta între civilizarea adevărului şi între o naţiune rezistentă, se nimiceşte naţiunea, dar nici odată adevărul».

TITU MAIORESCU

(«In contra direcţiei de astăzi în cultura română»).

1868

Din alte vremuri...

25 MARTIE 1865

In această zi a Bunei Vestiri, care prin voia întâmplării cădea tot într'o Vineri ca şi anul acesta, apare în Bucureşti primul număr al unui nou ziar intitulat «Consciinţa Naţionale». Lucru curios, deşi deabia la primul număr de apariţie, noul ziar avea însemnat pe prima pagină că se şi afla în al nouălea an. Enigma putea uşor fi lămurită dacă cercetai puţin mai atent paginile ziarului. Astfel, deşi gazeta nu avea nici-o indicaţiune cu privire la director sau proprietar, primul articol era semnat de C. A. Rosetti. Apoi în dreapta şi stânga titlului se găseau la loc de onoare lozincele preferate ale lui Rosetti, «Cuget deci sunt» şi «Cunoaşte-te pe tine însuţi», care ani de zile impodobiseră paginile «Românului». Noul ziar nu era decât reeditarea «Românului» ce fusese suprimat la 9 Iunie 1864 în urma opoziţiei personale făcută de către Roşii — adică de partida liberală a lui Brătianu şi Rosetti — guvernării nu mai puţin personale a Domnitorului Cuza. La câteva zile Rosetti scoase «Libertatea» care cu toate garanţiile date că era un nou ziar fără nici-o legătură cu «Românul» nu era decât reeditarea sa. Dar fie că numele însăşi al gazetei era prea subversiv, fie că articolele erau prea violente, «Libertatea» fu şi ea suprimată la 23 Iulie 1864

Dela 23 Iulie 1864 şi până la 25 Martie 1865 Rosetti tăcu.

Dar suferinţele îndurate nu-l descurajaseră şi în primul număr al noului ziar el tipări o «Profesiune de credinţă» în care îşi mărturiseşte încă odată ideile pentru care luptase şi suferise aproape o jumătate de secol:

«Am datoria să spui din nou şi îndată publicului căruia înfăţişez această foaie care sunt credinţele mele, care sunt idealele ce urmăresc şi care este metoda ce voi întrebuinţa.

In care ţară şi în cari epoce m'am întrebat, nu s'au văzut oameni schimbând credinţele lor politice? Pretutindeni şi totdeauna. S'au văzut încă — şi să nu se crează că cuget a face cea mai mică aluziune, şi mai puţin încă cea mai mică imputare cuiva; fac aci politică în teorie şi, ca să nu dau umbră de bănuială, se va vedea că oricând este vorba de ceva mai rău, voi vorbi de ţările străine, şi încă cele mai glorioase, de Franţa, de Italia, şi niciodată de România actuală. S'a văzut dar în toate ţările şi în toate epocile indivizi, şi dintre cei mai însemnaţi, schimbând religiunea lor politică şi uneori s'au văzut călcând jurămintele lor cele mai solemne, legile cele mai fundamentale, negreşit, cugetând că o fac pentru binele public, şi aceasta şi făcând-o cu consimţământul public. Naţiunile chiar îşi schimbă credinţele lor, idealurile lor, şi atunci trimet în exil, în temniţe şi la spânzurătoare, pe acei pe care susţineau ieri, şi aplaudă, ba încă se închină la cei ce până aci îi meprizau şi-i huiduiau. Şi de ce să ne mirăm? Aceste schimbări sunt în natura lucrurilor şi însuşi progresul e o necontenită schimbare. Dar ni se va zice, sunt schimbări în bine şi schimbări în rău; sunt schimbări care se fac lepădând ce e rău, învechit, putred şi luând ce este bun şi sănătos; sunt altele care se fac în senzul contrariu şi de aceea unele se numesc progres şi celelalte orbie, mişelie, laşitate, trădare. Negreşit; însă n'avem îndatorirea de a cerceta, într'o profesiune de credinţă, care sunt schimbările cele bune şi care cele rele; ar trebui atunci să cercetăm valoarea credinţelor şi acesta este un subiect ce cere desbateri, ba încă lupte de ani întregi. Indatorirea mea dar, este să spun publicului de mi-am modificat sau nu credinţele mele politice, sau de le-am modificat şi 'n ce constă acea schimbare sau modificare. Această îndatorire devine cu atât mai învederată după cele ce zisei, cu cât poate publicul care avea aceleaşi credinţe politice şi susţinea ziarul ce le propaga, le va fi schimbat sau modificat el pe ale sale; în acest caz tăcerea mea ar fi bănuită.

Credinţele mele au fost învinse, ba încă şi tare huiduite de învingători şi adesea chiar de cei învinşi. Nici învingerea, nici huiduiala învingătorului şi a învinsului n'au putut să-mi facă impresiune şi să-mi aducă cea mai mică mâhnire, căci nu m'au putut surprinde un singur minut; foaia ce am publicat dovedeşte că le prevăzusem, le ştiam de mult pentru că şi una şi alta decurgeau firesce din mersul lucrurilor, ereau logice. Cu toate acestea, era datoria mea să mă uit înapoi, în juru-mi şi înainte, să caut, să cercetez, să studiez, să cuget. Mi-am împlinit această datorie fără întrerupere în curs de opt luni cu cea mai deplină conştiinţă şi senină tate. Şi acum am şi dreptul şi datoria să declar că credinţele mele politice au eşit triumfătoare din acest studiu. Nu numai că nu s'au schimbat nimic, dar încă din ce în ce au intrat mai afund...».

Alexandru Christian Teli

Franţa în faţa Germaniei

28 Iunie 1919. La Versailles, în aceiaşi Galerie a Oglinzilor în care fusese proclamat imperiul bismarkian, în faţa plenipotenţiarilor aliaţi solemni la locurile lor sub privirea dură dar iluminată de o unică fericire a lui Georges Clémenceau — ultimul supravieţuitor dintre deputaţii care în 1871, la Bordeaux, protestaseră împotriva răpirii Alsaciei şi a Lorenei — Herman Müller şi Bell, palizi, cu priviri rătăcite, cu moartea 'n suflet, semnau în numele Germaniei învinse tratatul de pace.

28 Iunie 1919. Nu sunt nici măcar douăzeci de ani de atunci şi ce departe ni se pare!

Nu sunt nici douăzecei de ani de la ultima pace generală şi ne apropiem de un nou război mondial.

A cui e vina? Ce se putea face? Ce nu s'a făcut? Ce e de făcut?

Iată întrebări ce revin într'una în presa şi în viaţa publică franceză.

Răspunsuri s'au dat, se dau, se vor mai da. E bine să le cunoaştem şi noi. Căci fără o privire în trecut, fără o cercetare a cauzelor cari au dus Franţa dela Versailles la Anschluss, nu putem înţelege frământarea dramatică de care e cuprinsă azi marea şi nobila naţiune franceză, nu putem înţelege nici poziţiile cari se înfruntă, nici perspectivele ce se desenează, nici viitorul Europei care depinde în atât de mare măsură de atitudinea Franţei în faţa Germaniei.

O CEARTĂ VECHE

Dar mai întâi o constatare: cei cari încearcă să bagatelizeze conflictul franco-german, cei cari vor să-l reducă la «hitlerism» şi la «democraţie» la «umanitate» şi «barbarie» uită că antagonismul între Franţa şi Germania datează de când lumea.

Cesar a trecut acum două mii de ani Alpii şi a cucerit Galia ca s'o scape — chipurile — de o invazie germanică.

De atunci între locuitorii de pe dreapta Rinului şi cei de pe stânga lui a fost o veşnică gâlceavă.

S'au bătut sub Clovis care a cu-

Aristide Briand, pe când era pentru prima oară deputat

cerit Galia; s'au bătut sub Carol cel Mare care a «creştinat» — prin foc şi sabie — Germania; s'au bătut la Bouvines şi s'au bătut la Marna; s'au bătut sub Francisc I-ul şi sub Carol Quintul; s'au bătut sub Richelieu; s'au bătut sub Mazarin; s'au bătut sub Frederic cel Mare şi sub Ludovic al XV-lea; s'au bătut sub revoluţie şi sub imperiu; s'au bătut sub Napoleon al III-lea şi sub Bismark; s'au bătut sub Wilhelm al II-lea şi sub Raymond Poincaré.

Aşadar, nu e vorba aci de «hitlerism» şi de «democraţie»; în toate timpurile şi sub toate regimurile, chiar atunci când nu existau Francezi şi Gali, popoarele cari au locuit cele două maluri opuse ale Rinului s'au ciocnit.

E vorba deci de o constantă — sângeroasă, inexplicabilă dar reală — a politicii europene.

In tot acest răstimp Franţa a putut face, cu relativă uşurinţă faţă situaţiei, afară de două momente, tragice în istoria ei, primul poate fi situat între 1515—1648 — epoca marelui imperiu habsburgic care încercuia Franţa pe toate frontierele ei terestre — al doilea a început după 1870

1870 data fatală

După două secole şi jumătate de relativă siguranţă pe linia Rinului — cu toate războaele, cuceririle sau năvălirile — catastrofa din 1870 readuce problema relaţiilor franco-germane la un stadiu mai periculos pentru Franţa chiar decât epoca heghemoniei habsburgice.

Intr'adevăr, imperiul lui Carol Quintul era periculos, dar constituia propriu zis o îngrămădire de naţiuni şi de state în faţa naţiunei franceze unitară, plină de tinereţe, plină de vigoare.

După 1870, situaţia se schimbă. Frontierele Franţei nu sunt ameninţate de cât pe linia Rinului, dar pe această linie s'a ridicat un singur stat întemeiat pe o naţiune în plină creştere, pe când glorioasa Franţă rămâne staţionară ca număr de populaţie.

Două cifre sunt concludente: populaţia Germaniei număra în 1830, circa 30 milioane locuitori şi numără azi — fără Austria — 67 milioane, în acelaş interval de timp populaţia Franţei a crescut dela 33 de milioane la 42 de milioane.

Deci pe când într'o sută de ani Germania a crescut, ca număr de populaţie cu 120% Franţa a crescut cu abea 30%.

Ce rezultă de aci? Rezultă o consecinţă foarte gravă: nu numai forma raportului între cele două puteri s'a schimbat, ci însăşi substanţa lui.

Intre 1870—1914 două tendinţe se înfruntă în politica franceză

Dar aceste fenomene, aceste curbe de vitalitate menite să aibă consecinţe incalculbile în viaţa celor două popoare n'au devenit evidente decât mai târziu; deocamdată conducătorii Franţei se gândeau ce curs să dea politicii franceze după catastrofa suferită la 1870.

De la început s'au desenat două tendin.e: *una cerea pace cu Germania şi expansiune franceză în lume; a doua cerea concentrarea tuturor puterilor naţiunii în Europa, pe Rin, pentru securitate faţă de duşmanul ereditar, pentru revanşă.*

Protagoniştii primei tendinţe s'au numit *Jules Ferry, Rouvier, Caillaux*, protagoniştii celei de a doua *Georges Clémenceau, Théophile Delcassé, Raymond Poincaré.*

JULES FERRY ŞI GEORGES CLEMENCEAU

Voinic, drept, nas mare, gură bine desinată, barbete à la Franz-Iosef; calm, muncitor, metodic, sever, ordonat; tip de mare administrator cu vederi largi; de burghez liniştit şi cuviincios; astfel ni se înfăţişează Jules Ferry, pionerul colonialismului francez, cuceritorul Tunisului şi a Indochinei.

Urît, cu figură de mongol, cu mustăţi mari căzându-i în colţul buzelor; ochi de foc; un pachet de nervi; supărăcios, violent, nedrept; pasionat de femei şi de spectacole; amestecat în scandaluri financiare; duelist aprig şi necruţător; «debatter» parlamentar fără pereche; gazetar incisiv şi feroce; salutaţi-l, e Georges Clémenceau, tigrul, care la opt zeci de ani a câştigat războiul, războiul considerat pierdut în Noembrie 1917.

Lupta celor doi mari oameni de stat, personificând două politici, e pasionantă.

Ferry dispune de largi majorităţi, s'a înţeles cu Bismark, are mână liberă, are şi noroc, succesul îi surâde.

Tunisul a fost cucerit. Indochina va cădea şi ea.

Dar Tigrul îl pândeşte. Tigrul nu-l iartă fiindcă s'a înţeles cu Bismark. Tigrul nu acceptă ca Franţa să se aventureze în lume în loc să stea de veghe, cu ochii spre Rin, cu arma la picior.

29 Martie 1885. Telegramele aduc vestea — mult exagerată de altfel — că la Lang-Son coloana generalului Négrier, a fost distrusă, că generalul e rănit, că Indochina e pierdută.

Emoţia cuprinde întreagă Franţa. Vinovatul? E creatorul imperiului francez modern, e omul care a dat Franţei Tunisul şi Indochina, e Jules Ferry.

30 Martie 1885. Şedinţa Camerii. Jules Ferry vorbeşte. Se apără. Cere noui credite. Un potop de insulte îi acoperă glasul.

A coborît dela tribună şi în locul lui s'a repezit Georges Clémenceau.

Vocea lui dură sună ca un cuţit de ghilontină.

«...Nu vreau să răspund d-lui preşedinte al consiliului... Nu mai vrem să vă ascultăm Nu mai vrem să discutăm cu D-voastră marile interese ale patriei... Nu mai am un minister înaintea mea ci un lot de acuzaţi de înaltă trădare... asupra cărora se va abate mâna grea a justiţiei...»

Sub ploaia de insulte, în sgomotul infernal, crispat, cramponându-se de bancă ca să nu cadă, Ferry scârbit, dezgustat, a surâs.

Un strigăt porneşte dela extrema dreaptă, marele orator Albert de Mun s'a sculat în picioare:

— Aţi văzut! Nenorocitul râde!

Vacarmul se transformă'n uragan.

Drept, cu capul sus, sdrobit su fleteşte, Ferry pleacă să-şi dea demisia.

Afară plebea Parisului sgâlţâie grilajul Palatului Burbon. Urlă, cere sânge, cere victime.

. . . . . .

Peste patru luni. La Cameră. Un aprod aduce d-lui deputat Ferry o bucată de hârtie. Ferry citeşte: «Aubertin din Saint Dié».

Marele om de stat iese în sala de aşteptatre, fără un cuvânt. «Aubertin din Saint Dié» îşi descarcă revolverul asupra lui.

Clemenceau vine primul la căpătâiul rănitului: — Cum de te-ai dus să întâmpini pe primul necunoscut?

Ferry se'ntoarce cu greu, zâmbeşte trist:

— Scrisese pe bilet că-i alsacian!

Lupte interne violente

Ferry a fost răsturnat. Totuşi politica lui se impune succesorilor săi. Ea aduce Franţei un mare imperiu colonial dar cu riscul permanent al unui război franco-britanic.

Deaceia împinsese Bismark la colonialism, deaceia dăduse mână liberă lui Jules Ferry, pentru a cauza un conflict între Paris de o parte, Londra şi Roma de alta. Izolarea Franţei nu putea decât să convină Germaniei.

Dar curând după căderea lui Jules Ferry problemele interne trec pe primul plan al interesului public.

Generalul Boulenger — care personifică în ochii poporului revanşa — ameninţă cu dictatura. Impotriva lui se ridică tot Georges Clémenceau şi-l învinge.

Doi ani după ce aspirase să devină stăpânul Franţei şi Napoleonul Europei, generalul Boulenger se sinucide ca un băiat de liceu pe mormântul iubitei sale.

Abea s'a lichidt criza boulangistă şi izbucneşte, ca o lovitură de trăznet, *afacerea Panama.*

Pentru săparea canalului Panama genialul Ferdinand de Lesseps —inginerul care a conceput şi executat canalul de Suez — are nevoe de sume imense.

Societatea «Panama» emite acţiuni de miliarde, emisiunile trebue să fie aprobate.

Miniştri, deputaţi, jurnalişti se lasă cumpăraţi de samsarii — jidani bine înţeles — în frunte cu bancherii *Reinach* şi cu prietenul şi comanditarul lui Clémenceau: *Cornelius Herz.*

Intr'o bună zi scandalul izbucneşte, creşte, ia proporţii. Reinach se sinucide. Herz fuge în Anglia.

20 Decembrie. Zi mohorîtă de iarnă. Palatul Bourbon freamătă. Paul Déroulède, preşedintele «Ligii Patrioţilor», mare orator popular, se sue la tribună. Cere ca Jidanul Cornelius Herz să fie exclus din ordinul Legiunii de Onoare.

Vocea lui sună acuzatoare: «Repet, i-a trebuit acestui mic jidănaş un patron, un ambasador, ca să-i

Raymond Poincaré în ziua alegerii ca preşedinte de republică

deschidă toate uşile, toate uşile lumii politice mai ales».

«In încordarea adunării vocea continuă: «Acest intermediar complesant, credincios, neobosit, îl cunoaşteţi cu toţii; numele lui îl aveţi pe buze; dar nici unul dintre d-voastră nu-l va numi, căci vă e teamă de trei lucruri: spada lui, pistolul lui şi limba lui.. Ei bine eu le sfidez pe toate trei, şi-l numesc; e Georges Clémenceau».

La 22 Decembrie duel. Mulţimea aclamă nebuneşte pe Déroulède şi-i strigă lui Maurice Barrès, care-l însoţeşte ca martor: «Păzeşte-ni-l!»

Trei focuri. Clémenceau strânge dinţii. Nu l-a atins.

Déroulède — pe care toată lumea 'l aştepta pe targă — are un cuvânt fericit; «N'am omorît pe d. Clémenceau, dar i-am omorît reputaţia pistolului».

Scandalul Panama scoate pe Clémenceau timp de aproape zece ani din arena politică. Nu mai e ales. Nu mai terorizează parlamentul.

Alianţa rusă şi conflictul cu Anglia

Intre timp, cu toate frământările interne, Republica a ieşit din izolare, şi-a găsit un aliat. Imperiul Ţarilor.

Atunci, ca şi acum, Franţa şi Rusia îşi dau mâna de frica Germaniei.

Dar colonialismul continuă să domine, şi conflictele cu Anglia, ciocnirile de interese, de imperialisme, devin din ce în ce mai dese.

Nemulţumirea e mare la Londra. Joseph Chamberlain — tatăl premierului de azi — se uită 'n spre Berlin. Se pronunţă chiar făţiş pentru o alianţă cu Reichul.

Din fericire Wilhelm al II-lea veghează. Gafele lui, discursurile lui, flota lui îndepărtează Londra.

TEOPHILE DELCASSE

Revoluţie în politica externă a Franţei. In vara lui 1898 d. Delcassé devine ministru de externe.

E mic, negricios, miop, cu aparenţe meschine, sărăcăcioase. A fost gazetar la «La République» a lui Gambetta. Hasardul vieţii politice l'a instalat la Quai d'Orsay, în fotoliul lui Richelieu, a lui Talleyrand şi a d-lui de Vergennes. Şapte ani va sta la Quai d'Orsay şi în şapte ani va schimba faţa diplomatică a Europei şi va trasa principiile politicii externe franceze în faţa nouei Germanii.

Franţa e prea slabă spre a rezista singură Reichului formidabil. Deaceia Parisul trebue să-şi caute prieteni, pretutindeni, şi la Petrograd, şi la Londra, şi la Roma.

Misterios, înfundat toată ziua în cabinetul lui de lucru, înconjurat de colaboratori care-l admiră în frunte cu Maurice Paleologue, Delcassé, îşi ţese în tăcere pânza de paianjen.

Trei diplomaţi de rassă, trei genii a negocierilor, a observaţiei şi a intrigii îl ajută. La Berlin şi la Londra sunt fraţii Cambon — Jules şi Paul—la Roma e fostul lui camarad de redacţie dela «La République» Camille Barrère.

APROPIEREA DE ANGLIA ŞI ACORDUL CU ITALIA

Prima grijă a lui Delcassé e să nu se mai ciocnească cu Anglia în domeniul colonial. Londra primeşte cu bunăvoinţă tentativele lui de apropiere! Eduard al VII-lea şi marchizul de Landsdowne, titularul Foreign Office-ului, acceptă un acord general cu Franţa pe tema coloniilor şi o colaborare în politica europeană.

Cu Roma — aliata Berlinului, a Vienei şi a Bucureştiului (căci şi noi eram pe atunci cu «axa») — tratează Barrère. Partenerul lui e celebrul Visconti-Venosta.

Un tratat secret asigură Franţa de neutralitatea Italiei în cazul unui război neprovocat.

TANGER

Dar Wilhelm al II-lea şi cu Bülow urmăresc cu îngrijorare şi cu furie opera lui Delcassé.

Cârtiţa care lucrează în tăcere la Quai d'Orsay trebue distrusă.

O vizită a Kaiserului la Tanger însoţită de un fulminant discurs sperie Franţa.

Pe de altă parte prinţul Henkel Donnersmark — vechiul agent al lui Bismark la Paris — conspiră cu preşedintele consiliului francez, Rouvier, un elev al lui Ferry, debarcarea lui Delcassé.

Ovreii — cari pe atunci jucau petru Germania — se dezlănţuie împotriva lui Delcassé. Omul de legătură între Rouvier şi Berlin e d. Lévy.

In 1905 presiunea externă şi conspiraţia internă reuşesc. Delcassé e debarcat.

«Humiliation sans précédent» scrie în «Le Temps» un tânăr şi strălucit cronicar de politică externă: André Tardieu.

Peste un an, Georgesc Clémeneceau — pe care afacerea Dreyfus îl săltase din nou în primele rânduri — devine pentru întâia oară preşedinte de consiliu.

Intre 1906 şi 1909 Tigrul conduce.

Relaţiile cu Germania intră într'o fază iritantă.

AGADIR ŞI JOSEPH CAILLAUX

1909—1910. Aristide Briand a ajuns premier.

1885. Clemenceau vorbind la o întrunire publică

In politica internă e un virtuos, în cea externă nu şi-a spus încă cuvântul.

Alături de el — rival, concurent, duşman — se înalţă Joseph Caillaux.

Fiul unui fost ministru conservator, mare burghez, om de finanţe, jonglând cu cifrele, a ajuns unul din pontifii radicalismului.

Monoclat, încorsetat, presumţios, arogant, are sclavi şi duşmani.

Briand îl urăşte de moarte. L-a botezat «plutocratul demagog».

1911. Vara. Căldură tropicală. Caillaux prim-ministru.

O telegramă svârlă panica la Quai d'Orsay.

Crucişetorul german «Panter» a sosit la Agadir în Marocul pe care trupele lui Lyautey sunt pe cale să-l ocupe în întregime.

Kiderlen Wächter — care după ce a reprezentat Germania la Bucureşti a ajuns ministru de externe al Reichului — nu admite ca Franţa să cucerească Marocul şi cere compensaţii.

La Londra Lloyd George — ministru de finanţe — avertizează Reichul că Franţa va fi susţinută în cazul unei agresiuni.

Caillaux e şi el elev al lui Ferry. Caillaux tratează. In schimbul unor concesiuni teritoriale în Africa capătă mână liberă în Maroc.

IN PREZIUA RAZBOIULUI RAYMOND POINCARE IA PUTEREA

Tigrul pândeşte acum pe Caillaux cum l-a pândit pe Jules Ferry.

Noembrie. Senatul. Şedinţa comisiunei de politică externă. D. de Selves — titularul Quai d'Orsayului, pe care Caillaux l-a neglijat complect în negocierile cu Berlinul — dă explicaţii.

Clémenceau intervine. Două întrebări scurte zăpăcesc pe Caillaux. Un discurs confuz nu reuşeşte să salveze situaţia. Demisia inevitabilă urmează.

Ţara-i neliniştită. Simte apropiindu-se ceasul marilor încercări. Simte nevoia unui om în care să se încreadă. Privirile se aţintesc asupra lui Raymond Poincaré.

Loren, dârz. încăpăţânat, mare jurist, burghez, om politic cu viziuni grandioase; sec, calm, cu nervi de fier şi cultură uriaşă.

Un an e preşedinte de consiliu şi ministru de externe. Urmează întru totul linia lui Delcassé. Războiul tripolitan, războaiele balcanice prevestesc măcelul general.

In 1913, împotriva voinţei lui Clemenceau, care vrea un om de al lui, e ales preşedinte de Republică.

1914

Iunie 1914. Stânga a ieşit triumfătoare din alegeri. Socialiştii cer înţelegerea cu Germania. Viaţa monă e în toiu.

La curse. Derby-ul. Diplomaţii se îngrămădesc în jurul preşedintelui republicei. Poincaré vorbeşte cu Lahovary ministrul României.

Un ataşat îi dă o telegramă. Citeşte. Palid. I-o trece lui Lahovary. «S'ar putea să însemne război». Franz-Ferdinand fusese asasinat la Serajevo.

August. Război. Aceleaşi emoţii ca în 1870. De astă dată va fi însă o revanşă.

La 29 Iulie 1919 Clémenceau o savura lăcrămând la Versailles.

Dar Francezii şi-au sabotat victoria, şi-au distrus singuri revanşa.

1919—1938. Lung şir de greşeli şi de iluzii.

Le vom recapitula mâine.

Mihail Polihroniade

Crâmpee din ziare

In «Semnalul» de aseară, sub titlul «Cine va rezista mai mult» d. Al. C. Constantinescu, încearcă să arate mijlocul prin care pacea poate fi câştigată fără nici o lovitură de tun. Articolul d-sale prezintă în balanţă pe talere opuse, statele democrate şi statele totalitare, conchizând că bogăţia este atributul de azi al ţărilor democratice, că această bogăţie e cheia de boltă a rezistenţei necesare pentru menţinerea păcii.

Dar d. Al. C. Constantinescu are o serie de contradicţii uşor de relevat.

«In bogăţie — spune d-sa — e nu numai puterea pregătirii ci şi forţa victoriei. Fie că victoria se va câştiga pe câmpul de luptă, fie că ea va fi căpătată — cum ar fi de dorit — din timp de pace, prin sleirea adversarului.

«Pe această sleire din timp de pace contăm mai mult».

Formula aceasta desigur, ar fi perfectă dacă n'ar exista şi celălalt principiu al reacţiunii. Ori, statele acestea, e tot atât de sigur că nu se vor lăsa să fie mai întâiu sleite ca apoi să capituleze.

Noi credem că sistemul acesta ar avea efect tocmai contrariu: precipitarea evenimentelor printr'un desnodământ războinic.

Şi atunci cine va rezista, sau mai degrabă cine va învinge?

Căci iată ce recunoaşte chiar d-sa mai înainte:

«Ţările totalitare au reuşit de mult să realizeze un fel de premobilizare a naţiunei. Finanţele, industria grea, cea uşoară, producţia agrară, totul e coordonat în vederea unui maxim de randament şi a unei perfecte subordonări a pulsului economic al ţării faţă de idealul urmărit».

Bătăliile cele mai crâncene pe care istoria le înregistrează s'au dat întotdeauna pentru îndestularea stomacului. Foamea a creiat cuceritorii.

Iată de ce noi credem că formula aceasta este teribil de periculoasă şi contra păcii.

DESPOLITICIANIZAREA

Editorialul «Viitorului» de eri se ocupă de organizarea politicii interne româneşti, făcând o serie de consideraţiuni teoretice asupra criteriilor de selecţie a celor chemaţi să aibă răspunderea conducerii.

Viitorul ajunge la concluzia că «Nevroza despoliticianizării este nejustificată şi dăunătoare şi că «este inadmisibil să se lase asupra oamenilor politici umbra unei bănueli de imoralitate sau incapacitate».

Iată concluziile oficiosului liberal:

«Este necesar deci să se abandoneze această fugă după apolitic şi mai ales atacul în contra celora cari au făcut politică, deoarece politica dacă poate uneori avea scăderi, poate alteori inobila».

Perfect adevărat. Acţiunile trecute însă, se judecă întotdeauna după rezultatele obţinute, spune una dintre legile fundamentale ale politicei.

CU CENUŞA PE CAP

D. Demostene Botez, îşi continuă în «Dreptatea» de aseară, seria de incursiuni prin inventarul agriculturii româneşti, care desigur atinge fără voe programele nerealizate ale trecutelor guverne.

Evident că situaţia descrisă de d. Demostene Botez, sub titlul «Cu cenusa pe cap», nu poate fi un subiect de glumă.

Au sărit însă cei vinovaţi cum îi denunţă confratele dela «Dreptatea» cari au început o supralicitare «pe cine n'a făcut nimic».

«Au sărit însă tocmai cei vinovaţi — spune d-sa — cei mai vinovaţi, fiindcă au guvernat mai mult şi mai tihnit.

Dacă starea de azi a agriculturii este lamentabilă şi dacă nimeni n'a făcut nimic, — sau poate toţi n'am făcut nimic, sau prea puţin, —mai vinovaţi sunt acei care au condus ţara mai mult timp şi în epoci de prosperitate şi care totuşi au nesocotit această chestiune».

Iată răspunsul cel mai nimerit pentru acei cari fac consideraţii teoretice despre «răspunderea conducerii.

PE DUNARE IN JOS

Declaraţiile din Camera maghiară ale d-lui Kanya, ministrul de externe al Ungariei, sunt obiectul principal al comentariilor presei de dimineaţă.

In «Timpul» d. Grigore Gafencu, sub titlul: «Pe Dunăre în jos» după o melancolică constatare că Dunărea dela Anschluss şi-a pierdut din albastrul poetic al valsurilor lui Johan Strauss, ajunge la nodul problemei: România şi noul regim al bazinului dunărean; dar mai ales semnificaţia fluturării pavilionului de răsboiu german pe aceste ape.

«Se pare că această fluturare trezeşte alte gânduri» — spune d-sa. «Iată de pildă ce se petrece în Ungaria. O parte din opinia publică cere anschlluss pe ungureşte şi revendică vechile hotare».

«Cuvintele cele mai sincere de prietenie nu pot ascunde o firească îngrijorare. Deaceia, luând act cu mulţumire de simpatia exprimată de d. Kanya, aliatei noastre, Polonia, ca şi de declaraţia că «sforţările Ungariei de a normaliza relaţiile sale cu statele din Mica Antantă sunt pline de bunăvoinţă» ne exprimăm şi noi speranţa că în faţa unor împrejurări asemănătoare, în care se vorbeşte, nu fără cuvânt, de independenţă, vom şti să punem accentul nu pe ce ne desparte, dar pe ce trebue să ne apropie.

Putem adăuga că sforţările Ungariei pentru normalizarea raporturilor cu statele Micii Înţelegeri, TREBUE să fie pline de bunăvoinţi, dictate cel puţin de astădată de un elementar principiu de conservarea pielei... naţionale atâta cât mai este întinsă pe harta Europei.

«Pe Dunăre coboară năzuinţi, — şi o îngrijorare, — încheie d. Gafencu. Ingrijorarea provoacă pretutindeni aceleaşi măsuri de prevedere.

Credem că de astă dată pe Dunăre coboară numai îngrijorarea altora. Nu va trece prea multă apă pe Dunăre, până când nu vom şti cum să scăpăm de anumite manifestaţii de dragoste interesată.

STILEX

Programul călătoriei „Italo-Române" organizată de C. A. U. R.

Intre 11 şi 19 Aprilie C. A. U. R. va organiza în România o foarte interesantă excursiune cu următorul program:

11 Aprilie: plecarea din Veneţia la ora 7,30, sosirea la Zagreb ora 18,00.

12 Aprilie: vizitarea oraşului, plecarea din Zagreb la orele 13.00.

13 Aprilie: sosirea la Orşova ora 10,55 Vizitarea portului şi cu vapoare speciale plimbare spre Porţile de fier şi Ada Kaleh, reintoarcerea la Turnu Severin, plecarea din T. Severin la orele 15,45 sosirea în Bucureşti ora 22.00.

14 Aprilie: Bucureşti. Dimineaţa: vizitarea oraşului. După amiază: Liber.

15 Aprilie: Bucureşti. Zi liberă.

16 Aprilie: Plecarea în autobuze spre rafinăria Brazi, Câmpina (regiunea petroliferă), Breaza şi Sinaia.

Vizitarea oraşelor şi eventual a Castelului Peleş.

Plimbare pe Valea Prahovei, Predeal, Valea Timişului, Braşov.

17 Aprilie: Vizitarea oraşului şi plecarea spre Făgăraş şi Sibiu.

18 Aprilie: Plecarea cu un tren special spre Timişoara, via Copşa Mică, Arad.

La orele 17.00 sosirea la Timişoara şi vizitarea oraşului.

La 19,37 plecarea din Timişoara.

19 Aprilie: orele 19,14 sosirea la Veneţia.

Oaspeţii italieni se vor bucura în tot timpul şederii lor în România, de o deosebită atenţie, iar la Breaza, Sinaia, Braşov, Făgăraş şi Sibiu li se vor face primiri sărbătoreşti.

BICICLETE

Diamant — Triumph — Anker — Miele
de oraş, curse, turism - militare - curieri şi transport
Celebrele motoare amovibile „JLO" pentru biciclete
Accesorii
„Cartea Românească" S. A. Bucureşti

Expediţiuni în toată ţară **Prospecte la cerere**

ECONOMICE - FINANCIARE

ECONOMIA CEA NOUA

In ziua *«Bunei Vestiri»*, care pentru omenire a însemnat mântuirea prin credinţa cea adevărată, un economist, ca şi un cronicar economic, n'are ce scrie. Nu are ce scrie pentrucă bazele vieţei economice, aşa cum mai persistă, stau adânc infipte în materialismul întruchipat aidoma în zarafii biciuiţi de Mântuitor şi daţi afară din templu.

O economie bazată pe minimum de sforţare şi de risc, dar urmărind maximum de câştig pe orice cale ar fi posibil, este o economie înafară de legile şi de spiritul creştinesc. In ziua de Buna Vestire cronicarul economic al d-stre depune armele observaţiei de fiecare zi şi lăsând gândul să sboare, citeşte semnele unei lumi ce va să vie.

Câştigul prin muncă este un dar dela Dumnezeu pe care ni l'a dat în ziua când ne-a ordonat să muncim. Economia unei lumi creştine trebue să fie bazată pe câştig şi deci şi pe proprietate. Ceace însă va trebui să dispară va fi câştigul nedrept, câştigul obţinut prin vicleşug, prin şiretenie.

Cine se poate socoti furat atunci când plăteşte un serviciu? Şi dacă cel care ţi-l face îti este ţie şi altora de mare folos, se cuvine să trăiască, el şi ai lui, bine depe urma muncii pe care o face.

Semnele economiei viitoare se arată tot mai în tendinta de a înlătura câştigul fără muncă şi de a aşeza viaţa pe o bază care să nu îngădue. nimănui, de a trăi fără să nu dea nimic naţiei în care s'a născut şi trăeşte. Un pas înainte, deci, nu poate fi socotit decât acela care se face pe această linie. De aci dela ziarul «Buna Vestire», noi stăm atenţi la astfel de arătări şi dacă ele nu sunt prea des întâlnite, în coloanele cronicii economice, lucrul se explică prin aceia că în prezent se zămislesc în suflete. Economia cea nouă va veni odată cu omul care nu se naşte cu credinţa că lumea este făcută pre a-l ferici pe el, ci el este făcut pentru a duce viaţa mai departe.

Până în ziua, cea binevestită, noi vom continua să arătăm de aci fapte şi gânduri care o pregătesc, fie printr'o acţiune pozitivă, fie — asta mai cu seamă — printr'o atitudine negativă.

M. DORNEANU

Incheierea anului bugetar

Aseară s'a întrunit la ministerul finanţelor comisia bugetară.

Au participat d-nii: Mircea Cancicov, ministrul finanţelor. Procopiu, Bogdănescu şi Stănescu, secretari generali şi directorii generali ai departamentului.

S'au revăzut bugetele ministerelor cu ultimele modificări.

Astfel, cifrele bugetelor parţiale au fost definitiv fixate şi nici o altă modificare nu va mai interveni.

Până mâine Sâmbătă va fi gata şi expunerea de motive la bugetul general al statului pe exerciţiul financiar 1938-1939.

Anul financiar încetează la 31 crt. şi încasările în contul acestui exerciţiu se fac până la 7 Aprilie. Iar în ziua de 9 Aprilie se întocmesc situaţiile generale pe 31 Martie 1938.

In acest senz ministerul finanţelor a dat instrucţiuni detailate administratiilor financiare.

Buletinul institutului naţional de credit agricol

A apărut (an. Nr. 1), cu titlul de mai sus, o nouă publicaţie de doctrină agrară şi jurisprudenţe în legătură cu agricultura şi creditul agricol. Editată în condiţiun tehnice excelente, ea se adresează deopotrivă: instituţiilor de credit agricol, liber profesioniştilor şi în special agricultorilor sau celor cari se ocupă de nevoile şi îndrumările agriculturei noastre.

In «O nouă orientare a agriculturii româneşti», d. Gh. Cipăianu, fost ministru, preşedintele Institutului naţional de credit agricol, spune despre plugar: «el este pe lângă expresia cea mai autentică şi mai naturală a specificului naţional şi purtătorul tradiţiei şi a istoriei noastre prin veacuri». Ocupându-se apoi de situaţia agriculturii noastre, d-sa constată că, deşi 90 la sută din suprafaţa cultivabilă a ţării se găseşte în mâna micilor proprietari agricoli, iar 13.500.000 loc. îşi găsesc ocupaţia în sfera acestei mici proprietăţi, totuşi nivelul producţiunii şi starea ţărănimii lasă de dorit. In această direcţie sunt multe de realizat şi un prim pas s'a făcut prin crearea Institutului naţional de credit agricol, care pune la dispoziţia agricultorilor credite eftine pentru investiţii şi exploatare.

In aceste grele împrejurări de ordin social şi economic prin care trecem, nimănui nu-i este îngăduit să scape însemnătatea covârşitoare a acestei ramuri de producţiune. Aici stă cea mai formidabilă putere a naţiei, pe teren economic, cultural şi naţional, termină d. Cipăianu.

In acelaş număr mai semnează d-nii: C. Sescioreanu şi prof. C. Stoianovici.

In partea a 1-a a revistei sunt cuprinse: legi şi jurisprudenţe, instrucţiuni şi publicaţiuni în legătură cu operaţiunile institutelor de credit agricol, sfaturi, etc.

Buletinul institutului naţional de credit agricol este o publicaţie venită la vreme, în sprijinul celor ce se ocupă cu agricultura.

Lucrările Consiliului technic superior

Consiliul technic superior a luat următoarele hotărîri în şedinţa de ieri prezidată de d. prof. N. Vasilescu-Karpen:

Examinând adresa ministerului de interne însoţită de raportul primăriei municipiului Braşov privitoare la regimul de construcţie din cartierul de vile de pe str. General Averescu, General Prezan, General Dragalina şi Dr. Marinescu din municipiul de mai sus, consiliul, cu majoritate de glasuri, a decis ca pe cele şapte parcele neclădite, construcţiile să se execute duupă acelaş regulament după care s'au executat şi pe celelalte 38 parcele din acelaş cartier.

Au fost aprobate cu unele observaţiuni:

Proectul pentru executarea construcţii ale asociaţiei de păşunat din Aradul Nou, în valoare totală de 2.338.343 lei.

Proectul lucrărilor de refacere în beton armat a podurilor nr. 161 şi 162 de pe drumul naţional Turda-Sibiu-Braşov, în valoare totală de 2.581.000 lei.

Modificarea planului de sistematizare a municipiului Bucureşti, în sensul ca porţiunea cuprinsă între Splaiul Independenţei, Şcoala de horticultură şi şoseaua Grozăveşti să fie trecută din zona rezidenţială cl. II A, în zona rezidenţială cl. II B.

Proectul pentru modificarea alinierei Pieţei Regina Marina din oraşul Turda.

Au fost aprobate:

Proectul privitor la prelungirea str. Şincai din oraşul Sibiu, până în str. Ecaterina Teodoroiu.

Proiectul pentru alinierea str. Heydendorff din acelaş oraş.

Modificarea alinierei str. Paris din municipiul Bucureşti pe porţiunea dintre Bulev. Regent Buzdugan şi str. Tirana.

Nu s'a aprobat parcelarea terenului proprietatea d-lui Iosif Verneş din municipiului Cluj, fiind în afara zonei oraşului. De altfel, comisiunea specială respectivă a dat şi ea un aviz defavorabil acestei parcelări.

BURSA

24 Martie 1938

CURSUL DEVIZELOR

Paris	3,20—3.35
New-York	98—100
Londra	490—500,56
Olanda	54,80—55,80
Elveţia	22,75—23,20
Bruxelles	16,65—17.—
Varşovia	18.65—19.05
Italia	5,19,66—5,19.66
Pengoe	22,50—27,50
Viena	23—24.50
Kor.	344—351

La cursurile de mai sus, se adaugă prima de 38%.

CURSUL OFICIAL AL MONEDELOR LA BANCA NAŢIONALA

Frcs. frcs.	3,20—3,35
Lira Palestineană	491—501 (x)
Kor Suedeze	25,35—25,85 (x)
Lira italiană	519,66—519,66 (x)
Zloţi	18,65—19,05 (x)
Otomane	82—83 (x)
Belgas	16,65—17 (x)
Kc.	3,44—3,51 (x)
Schillingi	23—24,50
Elveţia	22,75—23,20 (x)
Dolari	182—192
Olanda	54,80—55,80 (x).
Dinari	28,98—3.05
Pengoe	26,50—27.50
Drachma	99,105—1.107

La monedele mai sus însemnate (x) se adaugă un plus de 38% atât la vânzare cât şi la cumpărare.

VALUTE EFECTIVE IN TARGUL LIBER

Franci francezi	6,35—6,60
Lire sterline aur	1650—1700
Dolari	200—210
Florin Olandez	105—115.
Napoleon	1300—1350
Leva	160—175
Shilingi	32—34
Zloţi	32—34
Rentenmark	41—43.50
Pengoe	35—37
Otomane	116—124
Lire sterline	1040—1070
Kc.	5,75—6,25
Elveţia	46,50—48,50
Dinari	390—410
Italiene	8—8,35
Drachma	145—165

Cota apelor Dunării

IN PORTURILE ROMANEŞTI

	Porturile	23. III.	24 III.
1	Baziaş	324	322
2	Drencova	276	274
3	Orşova	348	348
4	T. Severin	420	417
5	Cetatea	409	404
6	Calafat	405	400
7	Bechet	391	387
8	Corabia	367	365
9	T.-Măgurele	338	335
10	Zimnicea	339	399
11	Giurgiu	408	408
12	Oltenita	393	395
13	Călăraşi	356	357
14	Cernavodă	364	365
15	Hârşova	394	397
16	Brăila	358	360
17	Galaţi	344	346
18	Tulcea	225	227
19	Ismail	207	209
20	Chilia	119	120

UNGEŢI-VA MAŞINA NUMAI CU
LUBOIL
uleiul românesc de calitate superioară.

La orice temperatură şi în orice condiţiuni, filmul de ulei Luboil se plimbă printre piesele metalice şi le protejează.

Cereţi pretutindeni

LUBOIL
UN PRODUS
UNIREA

CALENDAR

Vineri 25 Martie 1938

ORTODOX: † Buna Vestire a Sf. Fecioare Maria.
CATOLIC: † Buna Vestire.
SOARELE: răsare 6.11; apune 18.33.
Introducerea limbei franceze ti şcoalele publice din România (1833).

Teatre

OPERA: Nunta lui Figaro.
NAŢIONAL (matineu): Oameni pe un sloi de ghiaţă; (seara): Regele Cristina.
STUDIO NAŢIONAL: Timpuri grele.
LIGA CULTURALA: Cadavrul viu.
MODERN: Două duzini de trandafiri.
COMOEDIA: Mansarda.
REGINA MARIA: Răzbunarea lui Demostene.
LIBER: Miss România.
SAVOY (ansamblul teatrului german din România): Versprich mir nichts.

Cinematograf

ARO: Tarakanova şi jurnal.
CAPITOL: Când vrea femeia, jurnal şi complectare.

IN FIECARE ZI

CARLTON: Necunoscuta, jurnal şi complectare.

Cameră, baie alături lumină electrică
De închiriat
ROMANĂ II 57

CAUT 2 camere, vestibul, bae, bucătărie. Cartier Bonaparte Floreasca, Ştefan cel Mare, Obor. Oferte cu indicarea chiriei la ziar sub «apartament».

FEMINA: Nopti princiare.
REGAL: Contesa Walewska şi jurnal.
A.R.P.A.: Londra sub teroaer jurnal şi completare
ELYSEE (str. Doamnei 11): Mazurca albastră şi jurnal Paramount.
SCALA: Corsarul şi jurnal Paramount.
SELECT: Cadrilul.
SAVOY: Tamara, jurnal şi completare.
TRIANON: Mazurca albastră şi jurnal Paramount.
PALAS BULEVARD: Cum se cuceresc bărbaţii şi Teroare.
ROXY: Când vrea femeia, jurnal şi completare.
CORSO: Calea spre ispăşire, jurnal şi complectare.
CENTRAL: Oameni după gratii şi Insbor spre China.
CITY (B-dul Carol 21): S'au cunoscut în luna Mai şi Dama de Pică.
DACIA: Jurnalul unei fete de pension şi Stan şi Bran la Hollywood.

Manual de Stenografie corespondenţială

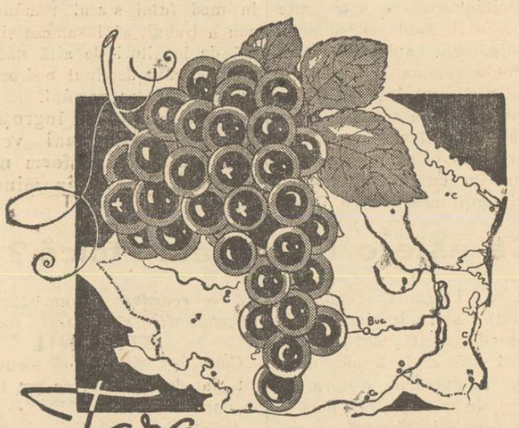
A apărut, de sub tipar, minunatul manual de stenografie corespondenţială, de *d. prof. Cristofor Munteanu* — stenograf redactor la Senat şi profesor la liceele comerciale „N. Kretulescu" şi „Regele Carol I", din Bucureşti.

Autorul e unul din cei mai distinşi stenografi ai noştri. Iar manualul său tratează principiile de bază ale sistemului *„Gagelsberger-Benchea"*, atât de uzitat şi răspândit, la noi, mai ales *în Ardeal şi Bucovina.*

Răsfoindu-l, am citit un admirabil istoric al stenografiei — veche de 2000 ani!... Primul stenograf fiind *Marius Tullius Tiro* — sclavul libertin, care a stenografiat celebrele catilinare ale lui *Cicero.*

Manualul cuprinde 32 lecţiuni. Fiecare cu gama ei.

Il recomandăm oricărui intelectual, nu numai profesioniştilor.

Tara noastră
ESTE O ŢARĂ EMINAMENTE VITICOLĂ...

Este adevărat. Insă tot aşa de adevărat este faptul că greu se găseşte un vin fără defect, băubil şi cu un buchet plăcut. De vină este şi consumatorul care nu cere o marcă anumită, ci acceptăorice vin, calificat de vânzător drept „grozav", „teribil", sau „o nebunie", pe când în realitate este cu totul altceva.
Când cereţi vin, insistaţi să vi se dea vinurile Rhein, care sunt produse ale celor mai renumite podgorii şi îngrijite de specialişti cu reputaţie bine stabilită de aproape 50 de ani.

VINURILE RHEIN
La toate ocaziile Sampanie şi vinurile Rhein.

Petreceţi vacanţa Dv. în GERMANIA

beneficiind de o reducere de până — la 60% pe căile ferate germane —
Cereţi informaţiuni la:
Oficiul de Turism al Căilor Ferate Germane pentru România, reprezentant general pentru România:
Consul OTTO BRAUN, Bucureşti, Str. G-ral Budişteanu, 30

Durerile
distrug fericirea omului!
Durerile
sunt o piedică în cariera Dv.
GARDAN
suprimă durerile!
BAYER

E UN PRODUS - »Bayer«

VIZITAŢI MAGAZINELE DIN «GHIDUL COMERŢULUI ROMANESC» CARE APARE IN FIECARE VINERI.
VEŢI CÂŞTIGA: TIMP, BANI ŞI CALITATE.

Statul român şi minorităţile etnice

Ce este o minoritate etnică. Stat naţional sau stat federativ?

Cei fără conştiinţă de neam

de VIRGIL POPESCU

După războiul de reîntregire, statul român s'a văzut în faţa unei probleme noui, problema minorităţilor etnice, adică a cetăţenilor de altă origine etnică decât aceea a populaţiei dominante.

Până la Unire, ţara noastră cuprindea foarte puţini străini între hotarele ei: evrei presăraţi mai peste tot, câteva sate de germani în Dobrogea, unde mai erau tătari, turci şi bulgari, câteva sate ruteneşti în Nordul Moldovei şi unele centre bulgăreşti, aproape desnaţionalizate în câmpia Dunării. Dar toţi aceşti străini strânşi la un loc nu formau nici 10 la sută din populaţia totală a ţării şi, în afară de ovrei, periculoşi oriunde şi oricând, ei nu formau minorităţi propriu zise cu intenţii neconforme intereselor româneşti, chiar dacă bulgarii din Cadrilater încercau sporadic unele acţiuni iredentiste; erau o picătură de ploae care se topia în şuvoiul limpede şi răcoros al naţiunii dominante.

Nu acelaş lucru s'a întâmplat după războiul cel mare. Căutând să cuprindă între hotarele sale pe toţi românii răzleţiţi până atunci sub stăpâniri străine şi neprietene, în mod fatal statul românesc cel nou a trebuit să însumeze şi o seamă de locuitori de altă naţionalitate, pe care destinul nedrept îi aruncase printre români.

Aceşti străini au îngroşat numărul alogenilor mai vechi şi s'au constituit, conform normelor dela Geneva, în minorităţi etnice.

Ce este o minoritate etnică?

Pentru a îndruma cercetările noastre într'o sferă luminoasă, din care să se desprindă adevărul stabilit «fără ură şi fără părtinire», e bine să ne lămurim asupra noţiunii noui de minoritate etnică.

Când o populaţie alogenă se poate numi minoritate cu anumite drepturi în aparatura statului de care este înglobată?

Chestiunea este foarte simplă. Dacă naţiunea respectivă are un trecut istoric pe o anumită porţiune de pământ, ea poate socoti acel pământ drept patrie, dacă îl locueşte mai mult sau mai puţin în massă. Deci în procesul care stabileşte fiinţa naţională a unei minorităţi intră trei coordonate: una istorică, alta geografică şi o a treia socială.

STRĂINII

Ceilalţi străini cari locuesc în alt stat decât al lor se pot împărţi în două categorii:

1. Străini stabiliţi temporar pentru interese particulare sau generale care nu contravin sfatului respectiv şi

2. Străini insinuaţi pe diferite căi ştiute sau neştiute, totdeauna cu intenţii şi interese nepotrivite liniei de viaţă a poporului dominant. Între aceştia şi năvălitorii de altădată nu sunt decât deosebiri de metodă. In rest sunt tot atât de periculoşi.

Stat naţional sau stat federativ?

Innainte de a intra în plinul problemei minoritare, mai trebue să stabilim un alt adevăr în legătură cu fiinţa statelor care cuprind minorităţi etnice.

De multe ori s'a pretins în presa străină — în ţară nu şi-a permis nimeni — ca România să adopte un sistem constituant asemănător statelor federative. Motivul? La noi ar fi trăind prea multe minorităţi etnice cu anumite drepturi istorice, sociale, culturale, etc.

E inutil, credem, să arătăm cât de neserioasă este această pretenţiune. In ţara noastră, cu o populaţie de 20.000.000 locuitori, 15.000.000 sunt români, iar celelalte cinci milioane sunt împărţite între minorităţile etnice autentice şi invadatori.

Pentruca un stat să poată fi silit la un sistem federativ, e nevoe ca diferitele naţiuni care îl compun să fie de număr egal, sau, cel puţin, diferitele «minorităţi» la un loc să fie mai numeroase decât populaţia naţională cea mai numeroasă. **Este România în vreunul din aceste cazuri?**

Proporţia de 75% români şi 25% diverşi minoritari şi invadatori ne scuteşte de orice răspuns.

Minorităţile etnice din România

In noul stat român trăesc următoarele neamuri străine, unele putând constitui minorităţi etnice, altele nu: Jidanii, Ungurii, Germanii, Rutenii (cu Ruşi) şi Bulgarii, Grecii, Armenii, Turcii, Tătarii, Găgăuţenii şi Ţiganii.

Pentru motive care se vor vedea mai departe, aceşti străini pot fi împărţiţi în trei categorii şi anume:

1) Invadatorii: Jidanii, Armenii, Grecii.

2) Fără conştiinţă de neam: Turcii, Tătarii, Găgăuţii şi Ţiganii.

3) Minorităţile: Ungurii, Germanii, Rutenii (cu Ruşii), Bulgarii.

Să-i cercetăm în parte pentru a le stabili poziţia legală faţă de statul român.

INVADATORII

Incepem cu invadatorii mai puţin interesanţi deci şi cei mai puţin periculoşi.

GRECII sunt veniţi în România în diferite epoci şi cu diverse interese. Atât în trecut cât şi în prezent, Grecii au găsit şi găsesc la noi condiţiuni de viaţă mai uşoare decât în patria lor. Agenţi economici, ei au format adesea un element activ în comerţul românesc, iar faptul că sunt creştini i-a silit să se asimileze. Sângele grecesc nu a stricat cu nimic naţiunii noastre. Ei n'au formulat niciodată pretenţii de naţiune minoritară şi nu sunt periculoşi atâta vreme cât nu-şi trimet fondul de comerţ înpatrie.

ARMENII sunt într'o situaţie asemănătoare, dar se asimilează foarte greu din cauza deosebirilor confesionale. Ei formează insulite prin Moldova, Ardeal şi Bucureşti, dar în majoritate sunt numai supuşi războiu aşteaptă să se potolească lucrurile în Armenia pentru a se reîntoarce în patrie.

JIDANII

Neamul acesta curios şi inadoptabil nu trăeşte de prea multă vreme pe pământul românesc. Câteva sute de familii sunt ceva mai vechi, de pe timpul lui Alexandru cel Bun. Chiar şi aceştia au fost consideraţi până în vremurile noastre «venetici şi pasageri», neavând drepturi cetăţeneşti.

Alt lot de jidani a fost înglobat în statul român prin anexiune, iar alţii au venit clandestin în ultima decadă fie din Rusia, fie din Galiţia, fie din Germania.

Jidanii de pe la noi sunt de două origini: spanioli şi galiţieni. Primii sunt ceva mai spălaţi, ceilalţi:

«Imbrăcaţi în caftane asiatice, purtând perciuni, habotnici, au format din capul locului o minoritate izolată, închisă oricărui amestec cu băştinaşii». (N. Pandelea, ROMANIA pentru cl. IV secundară).

Numărul jidanilor nu se poate stabili precis, deoarece unii şi-au ascuns origina la ultimul recensământ, iar alţii au venit între timp.

Citâm din acelaş manual: **«Ei constituesc o minoritate foarte curioasă: în timp ce neamurile străine dela noi îşi declară făţiş credinţa şi limba, scoţând la iveală, când se face numărătoarea, pe toţi membrii familiei, Evreii singuri se ascund, în deosebi cei veniţi în timpul din urmă (după războiu) din Rusia. Astfel, în anul 1919, cu prilejul discuţiilor pentru noua Constituţie, s'a arătat că sunt în toată ţara vreun milion şi jumătate de Evrei, cifră care n'a fost contestată de deputaţii lor, destul de numeroşi atunci în Parlament... Ei reprezentau deci, faţă de România de baştină, proporţia de 10 la sută. După 10—12 ani însă, în care timp au venit la noi mulţi Evrei, mai întâi din Rusia, iar acum în urmă şi din Germania, se constată un rezultat într'adevăr uimitor: se găsesc numai 750.000 la recensământul din 1930, adică exact jumătate din câţi se socoteau înainte. Informaţii particulare (dintre care unele din isvor evreesc) arată însă că numărul lor real ar fi cu mult mai mare decât eşia din calculele făcute în 1919. Palestina însă număra, la încheierea războiului mondial 84.000 Evrei, iar la ultimul recensământ (din 1931) 175.000, după publicaţia sionistă oficială. In ţara de baştină au mers să zicem, în aceşti 10 ani, 100.000 de inşi. Dacă cei 750.000 de Evrei, lipsă la ultima noastră numărătoare, ar fi plecat în Palestina, ţara sfântă ar fi trebuit să sporească în populaţie cu această cifră, nu cu 100.000 numai».** (N. Pandele, idem).

Iată deci ce se spune într"o carte de şcoală.

Insăş această tendinţă de a-şi ascunde numărul arată concepţia de invadatori — clandestini şi indezirabili — pe care o au chiar jidanii.

Ei n'au nici o legătură cu trecutul istoric al acestui pământ şi nici o viaţă organică pe o porţiune din România. Sunt supranumerari şi toleraţi. Aşa stând lucrurile, ei se exclud singuri dintre minorităţile etnice ale României şi sunt periculoşi prin tendinţele centrifugale faţă de stat. Excepţiunile — noi ne îndoim că sunt — n'ar face decât să confirme adevărurile de mai sus.

Cei fără conştiinţă de neam

In această grupă strâns toate neamurile care, cu o cultură inferioară, nu pot constitui unităţi naţionale. O oarecare excepţie o fac Turcii, cari se împuţinează pe măsură ce trece timpul, fiind chemaţi în patrie de preşedintele republicei otomane.

Tătarii, Găgăuţii şi Ţiganii, puţini la număr şi împrăştiaţi, se pierd cu timpul în massa dominantă sau se păstrează într'o atitudine leală faţă de stat. (Incercările diverşilor Romi «de frunte» nu pot reuşi să contureze o minoritate etnică ţigănească).

MINORITAŢILE ETNICE

Ungurii, Germanii, Rutenii (cu Rusii) şi Bulgarii au fiecare istoria lor mai veche sau mai recentă pe pământul românesc, mai ales în noile teriorii.

Veniţi la noi în diferite epoci, toţi aceşti străini sunt grupaţi în insulite mai mult sau mai puţin compacte, formând atât prin număr cât şi prin legăturile lor organice cu neamul românesc, minorităţi etnice.

Dintre aceste neamuri, GERMANII se încadrează cu prisosinţă în unitatea statului românesc, fie că sunt colonişti recenţi în Dobrogea şi Basarabia, fie că sunt mai vechi cum sunt Saşii, sau mai noi dar bine înrădăcinaţi cum sunt Şvabii.

UNGURII sunt ceva mai noi, nu prea numeroşi, dar înglobează — dece oare? — în numărul lor şi pe săcui, o populaţie de limbă maghiară, cu origini încă nedefinite şi controversate, dar cu mult sânge românesc.

RUTENII, învadatori recenţi, sau români ruteneizaţi, şi-au găsit rosturi de viaţă în Nordul Bucovinei şi pot fi consideraţi minoritate etnică. Printre ei sunt şi câţiva ruşi — în Basarabia şi Deltă.

BULGARII AU SATE COMPACTE IN CADRILATER

In afară de Germani, celelalte minorităţi au privirile aţintite spre statele lor naţionale vecine, iar Rutenii visează un stat naţional cu centrul în Sudul Poloniei.

POLITICA FAŢA DE STRAINI ŞI MINORITAŢI

Dacă faţă de străinii fără conştiinţă naţională statul român trebue să aibă o atitudine de expectativă, în orice caz binevoitoare, faţă de celelalte categorii trebue să-şi afişeze o poziţie hotărîtă.

IN PRIMUL RAND INVADATORII — IN SPECIAL JIDANII — TREBUESC CONSIDERAŢI CA ATARE, DECI SUPRANUMERARI, PERICULOŞI ŞI INDEZIRABILI FARA EXCEPŢIE.

Minorităţile? Istoria nedreaptă nu dă drepturi. Trecutul deci nu este o chezăşie a unui statut acceptat de statul român, dar neobligatoriu.

Statul nostru trebue să ducă o politică atentă, de realităţi, cu minorităţile etnice şi să aibă faţă de ele aceeaş atitudine pe care ele o vor avea faţă de noi.

ROMANII ŞTIU SA FIE ŞI PRIETENI ŞI DUŞMANI.

Pretenţiuni şi drepturi

Cuum arătăm mai sus, Ungurii, Bulgarii şi Rutenii au unele pretenţiuni pe care ei le numesc revendicări naţionale, dar care nu se încadrează nici în prevederile tratatelor acceptate de ei în momentul Unirii, nici în ansamblul de interese ale statului român, comune cu ale neamlui românesc.

Aceste pretenţiuni au darul să fixeze pentru vremurile noastre atitudinea minorităţilor etnice faţă de statul român. E vorba deci despre nişte realităţi de care trebue să ţinem neapărat seama pentru a ne fixa o atitudine oficială, conformă intereselor statului nostru.

E BINE SA SPUNEM DIN CAPUL LOCULUI CA FIECARE MINORITATE TREBUE TRATATA APARTE, REGIMUL EI IN STAT FIIND O CONSECINTA A PROPRIEI SALE ATITUDINI.

STAT RUTEAN?

Rutenii locuesc în număr destul de mare în Nordul Bucovinei şi în judeţul Hotin şi-şi întind unele antene înspre Dorohoi şi Maramureş.

In afară de o pânză ruteneacă foarte subţire aşezată pe aici din vremuri străvechi, ceilalţi au venit în massă, sub stăpânirea austriacă, abia în secolul trecut; ei au fost aduşi cu scopul precis de a dîsolva şi desnaţionaliza pe români.

Pretenţia lor de a forma un stat naţional ruteneşc este legitimă atâta vreme cât ea nu atinge unitatea statului românesc. Aduşi sau veniţi, ei n'au drepturi asupra pământului cotropit. Dacă vor neapărat să se întruneacă într'o unitate politică, administrativă şi militară, n'au decât să se retragă în ţinuturile lor de baştină, unde pot — dacă pot — să facă orice-i tae capul. Altfel ei nu pot fi socotiţi decât TRADATORI faţă de statul român şi trataţi ca atare.

Pământul României nu poate fi înstrăinat.

Nostalgii de Pustă

Ungurii — mai bine zis unii dintre ei — nu s'au resemnat cu noua stare de lucruri. Mai ales marii latifundiari — deposedaţi de o parte din pământuri întocmai caşi maşimarii români — caută să întreţină o atmosferă ostilă noilor aşezări româneşti. Politica lor este secundată de pătura mijlocie ungurească — exclusă prin forţa lucrurilor dela anumite funcţiuni de încredere în stat — dar mai ales de către jidanii maghiaroni ,cari caută să turbure apele şi aici ca orişiunde îşi închipue că pot câştiga ceva.

Pătura ţărănească însă, scoasă din condiţiile medievale în care fraţii lor din Ungaria trăesc şi astăzi, e mulţumită cu viaţa prosperă şi liniştită pe care o duc în România.

In faţa acestor două situaţiuni diferite, statul român are să-şi fixeze două atitudini faţă de diverşii membri ai aceleiaşi minorităţi: atitudine de energică reprimare a atitudinii disolvante pornite de prima categorie, şi de prietenie faţă de ceilalţi.

Nostalgiile Pustei nu reuşesc să se acomodeze cu peisajul sănătos şi românesc al Transilvaniei.

ŞI BULGARII VOR CEVA

Bulgarii sunt mai deşi în Cadrilater. In Câmpia Dunării au câteva sate răzleţe aproape desnaţionalizate. Aceştia din urmă se consideră români şi se socotesc insultaţi când li se spune că sunt bulgari. Acceptă cu oarecare resemnare numele de sârbi.

Cei din Cadrilater se prezintă cu totul altfel. Neliniştiţi în permanenţă de propaganda iredentistă pornită din Bulgaria şi în contact direct cu conaţionalii lor din statul vecin, Bulgarii din Cadrilater agită unele pretenţini cu totul deplasate. PAMANTUL DIN SUDUL DOBROGII A FOST ROMANESC, ACUM ESTE MAI ROMANESC CA ORICAND ŞI ARE UN PERIAL AL NEAMULUI NOSTRU. Orice tendinţă care ar contraveni acestor adevăruri definitive trebue reprimată cu ultima energie.

Şi aici, deci, statul român trebue să-şi fixeze o atitudine atentă fiind bine voitor cu Bulgarii din valea Dunării şi energic faţă de cei din Cadrilater.

ROMANIA STAT ROMANESC

Aşa cum am arătat la începutul acestor rânduri, atât proporţia numerică a românilor cât şi forţa de viaţă a neamului dominant fixează pentru totdeauna caracterul românesc al statului nostru.

Cum s'a putut vedea până acum, toate naţiunile conlocuitoare sunt cu mult mai noi pe pământul acesta, românesc prin toate fibrele lui, prin tot trecutul lui.

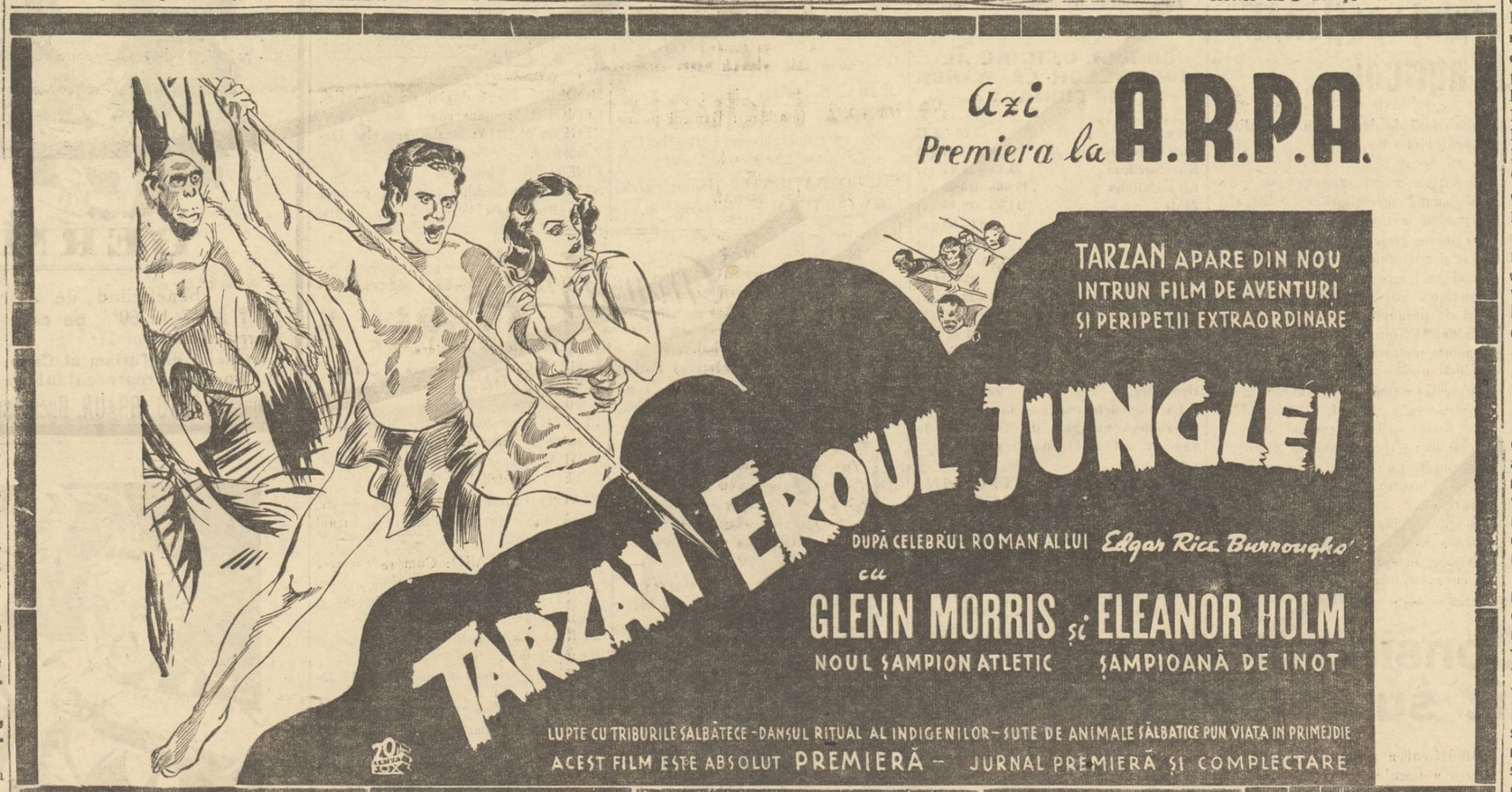
Oricâte drepturi ar avea sau şi-ar închipui că au, minorităţile etnice trebue să ştie că viaţa lor printre noi este condiţionată de nevoile, tendinţele şi aspiraţiile neamului românesc singur în drept să-şi fixeze linia de viaţă pe planul mare al istoriei, unde se simte chemat pentru un destin mare şi frumos.

O nouă comisie interimară la Casa de asigurare Bucureşti

In Monitorul Oficial de ieri a apărut deciziunea ministerului muncii prin care au fost numiţi în comisiunea interimară a casei de asigurare Bucureşti d-nii: D. Mocioranţă, Al. Niculescu-Duvăz, P. G. Georgescu-Delafras, Adam Possa, Petre Sorescu şi Eremia Muntenescu din partea patronilor, şi

Vasile Berteanu, C. Cristescu, Corneliu Ionescu, I. Florescu, Gogu Niculescu şi Mihail Gheorghiu-Grupcea din partea salariaţilor.

Cinema PALAS Bulevard

Prezintă marile succese ale stajiunei

CUM SE CUCERESC BARBAŢII

cu

ERROLL FLYNN

şi

TEROARE

cu

BETTE DAVIS

şi

DE. G. ROBINSON

TEATRUL GERMAN IN ROMANIA

de sub direcţiunea d-lui Gust. Ongyerth

prezintă în sala teatrului SAVOY Calea Victoriei, 33 lângă Telefoane

VINERI 25 Martie ora 8.30 precis

VERSPPICH MIR NICHTS

Comedie în 3 acte de Ch. Rissmann

SAMBATĂ 26 Martie ora 8.30 precis

DER GOLDENE PIERROT

Operetă de WALTER GOLTZE

Duminecă 27 Martie, 3 reprezentaţii

Matineu ora 11 dimineaţa: FLACHSMANN ALS ERZIEHER

Matineu ora 4 p. m.: MADEL AUS DEM KOKELTAL, operetă de Richard Oschanitzky

Seara ora 8.3o precis: Văduva Veselă

Biletele la cassa teatrului Telefon 2 63.90

Theather an der Wien şi-a amânat venirea pentru ziua de Joi 30 Martie 1938

TRIANON şi ELYSEE

A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DE FORMIDABILUL SUCCES

MARTHA EGGERTH

MAZURCA ALBASTRA

CU

Paul Horbigher, Hans Moser, Lucie Englisch, Theo Lingen

Vată **THERMOGÈNE**

REMEDIU SUVERAN CONTRA

TUSEI. GRIPEI, REUMATISME, LUMBAGO

JUNGHIURI, TORTICOLIS, NEVRALGII ETC.

La farmacii și droguerii

CEREȚI pe fiecare cutie imaginea „PIERROT, DAND FOC PE GURA".

Singura vată termogenă originală.

Perspectivele economiei românești

Posibilitățile viitoare ale agriculturii și industriei

Ne-am făcut obiceiul, la această gazetă, să poposim, în ziua festivă a numelui, pe tărâmurile îndepărtate ale viitorului. Fie ajutați de fantezia intuitivului, fie sprijiniți pe datele precise ale științificului, încercăm să descifrăm secretele viitorului nostru, să aruncăm punți de înțelegere peste timp. Indeltnicire justificată, pe de o parte prin natura tinereții noastre prometeice, pe de alta prin posibilitățile de respirație largă, liberă pe care le oferă inactualul azurat, principatul însorit de dincolo de granițele prezentului.

O facem și în acest an cu convingerea că nu exersăm numai o fantezie fecundă sau un instrument logic de mare precizie, ci că servim însuși adevărul.

O PROBLEMA FUNDAMENTALA

Pentru cine viitorul economiei românești formează un obiect de atenție, populația se impune de la primul pas, ca factor primordial.

Problema populației, care după Malthus a fost trecută pe planul al doilea în explicarea fenomenelor de economie europeană, își recapătă astăzi, în secolul al 20-lea, o nouă și foarte serioasă actualitate. Este vorba anume de disproporția în care cresc cele două serii economice, populația și mijloacele de subsistență, disproporție care duce la penuria mijloacelor alimentare, la un standard de viață subnormal pentru o mare parte a populației.

In secolul trecut, problema populației a găsit o rezolvare ușoară prin emigrația colonială și urbană Intr'adevăr, plusul de populație, resimțit mai ales în Apusul și Centrul Europei, s'a putut normal scurge în noile ținuturi de peste ocean sau în orașele interioare, cari se desvoltau în acelaș ritm cu progresul industriei. Astfel, sub presiunea perzistentă a dinamismului demografic, întreaga planetă s'a populat de europeni, iar orașe gigantice au crescut amețitor în fericitele ținuturi din Vestul și Centrul european.

In acea vreme, Sud-estul și Estul european, continuând încă o vitță economică primară sub opresiunea unui regim social quasi medieval și a unui regim politic militar, n'au putut participa la acest elan. Creșterile de populație au căpătat un ritm mai viu în a doua jumătate a secolului trecut și ele n'au fost de natură a periclita echilibrul economiilor respective, deoarece întinderi mari de pământ stăteau încă la dispoziție spre a fi valorificate. In tot acest timp, Orientul și Sud-estul Europei nu au cunoscut prea mari aglomerațiuni urbane și nici o emigrție colonială determinată de presiunea demografică. Pământurile arabile au fost însă continuu cucerite și exploatate, iar proprietățile agricole fărâmițate. De aceea, în timp ce statele occidentale și centrale începuseră să cunoască dificultățile create de problema muncii în fabrici și să fie obligate la o bogată legislație socială, Statele tinere din Est și Sud-est au avut de rezolvat numai o problemă agrară, aceea a împroprietării nouilor contingente de populație rurală.

Marele război a fixat limita unei epoci și a marcat începutul alteia. Plecând dela aceeaș dată fundamentală, populația, este de observat în momentul de față o potolire a ritmului demografic ascendent în țările occidentale și centrale; în cealaltă jumătate a Europei ritmul perzistă, chiar mai viguros. Acest fenomen coincide, pentru Europa industrială, cu politica de interzicere a imigrației în țările de peste ocean și cu stagnarea industriei autohtone. Prin urmare o îngustare a celor două principale debușee pentru plusul de populație.

In Europa agricolă, presiunea demografică nu are înainte nici supapa emigrațiunii și nici o industrie urbană gata montată. De aci gravitatea situației.

Spre a putea aprecia just importanța problemelor ce ridică această realitate, populația, vom arăta că, după calculele cele mai severe, Europa va avea până în anul 1960 cu 100 milioane suflete mai mult, repartizate 3/4 în Europa agricolă, și numai 1/4 în Europa industrială. Din cele 75 milioane suflete, Rusiei îi revin 50 milioane, iar Polei milioane. In țara noastră ritmul ani dă un total de circa 3.250 mii, presupunând, bineînțeles, că nu intervin fenomene anormale (război, etc.) în acest interval.

Unde va fi plasat această plus de populație? Două sunt debușeele posibile în momentul de față și în situația noastră: 1) agricultura; 2) industria.

Posibilitățile viitoare ale agriculturii

Dela 1864 până astăzi, țara noastră a cunoscut o serie de reforme agrare, cari toate au țintit să dea posibilitate de muncă populației rurale, în continuă creștere. Fie prin împroprietăriri directe, fie prin mijlociri de credite și preferințe speciale, țărănimea a cucerit treptat marea proprietate, așa fel că astăzi dintr'o suprafață totală de cca. 20.000.000 ha. pământ arabil, proprietatea mică până la 10 ha. ocupă 9.490.000 ha., proprietatea mijlocie până la 100 ha. 3.895.000 ha., iar marea proprietate, de peste 100 ha., 6.365.000 ha.

Procesul continuă și astăzi însă sub o anumită limită: el reprezintă mai mult o fărâmițare a proprietăților mici, cele mai expuse din cauza asaltului stăruitor al plusului de populație rurală. In situația actuală, nu se mai poate conta pe o nouă expropriere, marile proprietăți de proporții latifundiare nemai existând și nici acuzațiile de absenteism sau neglijență aduse acestei proprietăți nemai fiind valabile; deasemeni mare lucru nu se poate aștepta dela augmentarea suprafeței totale arabile cu noui terenuri, obținute prin încorporarea islazurilor, fânețelor, pădurilor, sau terenurilor inundabile. Soluția problemei nu trebuie lăsată însă la voia întâmplării.

Recunoaștem că această situație cere un efort de gândire și de organizare superior față de ceeace s'a făcut în trecut. Există totuș o soluție, complimentară celei a industrializării. Spre a vedea în ce direcție agricultura oferă soluții, vom face o prezentare comparativă a randamentului agricol, la hectar, în câteva țări:

	Randamentul la hectar între 1931-1935 în câteva țări europene (media cincinală în chintale)	
	Cereale	Cartofi
Anglia	21,2	165,1
Danemarca	26,3	163,1
Belgia	25,9	212,6
Olanda	24,6	192,5
Franța	25,1	111,0
Germania	19,2	156,3
Cehoslovacia	17,0	119,1
Ungaria	13,7	57,8
Polonia	11,3	112,8
Jugoslavia	11,9	61,9
Bulgaria	11,8	59,7
ROMANIA	9,3	65,7
Italia	15,2	62,0
U. R. S. S.	8,2	82,0

Din acest punct de vedere este evidentă inferioritatea noastră: nu știm să scoatem din pământ tot ceeace ne poate da, nu valorificăm, prin pricepere și perseverență, bunurile naturale. **Dela 26.3 chintale până la 9,3 chintale este o diferență de 17 chintale; asta însemnează că un danez scoate dintr'un hectar ceea ce noi nu putem scoate decât din trei, că Danemarca poate hrăni la standardul nostru de viață un număr întreit de suflete... românești, aceasta grație tehnicei, priceperii și sârguinței acestui popor.**

Și totuș, în Danemarca și în toate celelalte țări occidentale, densitatea populației agrare la 1 kmp este mult mai mică decât la noi. Astfel, Marea Britanie are 19 agricultori la kmp., Danemarca 38, Franța 45, Germania 48, pe când România are 74 agricultori la kmp, iar peste 12 ani, în 1960, va avea 93 agricultori. Ceeace se traduce printr'o diferență alarmantă de standard de viață. Spre a garanta un nivel de viață normală ar trebui ca productivitatea la hectar să se întreiască, iar populația să se înjumătățească. Aceasta pentru a ne situa la egalitate cu țările avansate.

Dar dacă pornim de la realitățile noastre, de la capacitatea de răbdare a țăranului nostru, față de perspectivele de creștere a acestei populațiuni, există mijlocul intensificării producției până la un maximum de trei ori peste ceeace avem astăzi, deci un debușeu important.

Cum s'a ajuns în Occident la acest randament? Una dintre cheile problemei constă în întrebuințarea îngrășămintelor. Dăm, cu titlul de exemplu, câteva cifre comparative privitoare la proporția în care se îngrașe pământul în diferite țări.

Cantitatea de îngrășământ la hectar în kilograme

Olanda	90,7
Belgia	78,2
Danemarca	84,9
Franța	19,4
Cehoslovacia	9,5
Polonia	1,9
Ungaria	0,2
România	0,1

Așa dar, regenerarea și stimularea solului este inexistentă la noi. Dacă mai adăogăm lipsa de tehnică și selecționarea semințelor, lipsa inventarului mecanic, etc., se lămurește toată inferioritatea randamentului agriculturii noastre.

Deci, se poate, prin eforturi insistente, lărgi suprafața terenului arabil așa fel că să hrănească o populație de trei ori mai numeroasă ca cea de astăzi cu rezerva făcută mai sus, a menținerii unui standard de viață sub normal.

Posibilitățile viitoare ale industrii

Un alt debușeu, care stă la dispoziția țării noastre, în starea actuală, este industria. Capacitatea de absorbție a industriei românești, așa redusă cum se prezintă ea, se poate aprecia după cifra comparatiiă a venitului său.

Economia românească, privită sub unghiul producției, răstoarnă astăzi vechile adevăruri: nu mai suntem o țară eminamente agricolă. (N'aș dori să se interpreteze greșit afirmația: rămânem o țară eminamente rurală).

Astfel, în anul 1933, venitul industriei noastre manufacturiere s'a cifrat la 47.288.570.000 lei, ceeace, împreună cu venitul industriei extractive (miniere) de 7.789.274.229 lei, dă un total de 55.077.644.229 lei. Față de acest venit impresionant, agricultura se înscrie cu 48.885.157.964 lei, deci un venit inferior.

Cum se repartizează aceste venituri? Venitul industrial de 55 miliarde se repartizează între circa 3½ milioane suflete, iar cel agricol de circa 49 miliarde între cei 16 milioane rurali. Cu alte cuvinte, agricultura, cu un venit inferior, hrănește o populație încincită.

Socotelile de mai sus corespund realității. Standardul de viață al săteanului este incomparabil mai redus decât al orășănului, iar problema stării precare a țărănimii noastre este de notorietate publică.

Descongestionarea agriculturii se poate realiza prin mijlocirea industriei.

In ce proporție, rămâne a se vedea. In orice caz industria, chiar în starea actuală, oferă o soluție. Evident, într'o economie dinamică, industria va trebui să se desvolte accelerat, mai ales la noi. Deasemeni, tendința în agricultură va fi pentru ridicarea productivității odată cu ridicarea standardului de viață a ruralului.

Cine nu înțelege că problema viitorului aceasta este, dovedește opacitate și o nenorocită concepție economico-socială. Accentul fundamental cade pe problema socială : secolul al XX este dominat de social.

Este formula Europei industriale. Să fie oare și formula noastră? Pentru moment, nu. Corporatismul este rezerva noastră de viitor. Noi suntem în plin dinamism demografic și va trebui să fim în viguroasa desvoltare economică. Atunci, care va fi regimul? Liberalismul? Nu. noua, cari trăim o fază istorică cu întârziere, formula experimentată cu succes în secolul trecut, nu ne mai poate folosi. Dirijarea procesului propriu nouă nu poate fi lăsată astăzi în grija individului, nici nu poate fi încadrată în disciplina corporatistă.

Deci, nici liberalism, nici corportism, ci o fază de tranziție, rezumată cât mai mult: o fază de îndrumare a economiei de către un Stat puternic.

Este faza precorporativă, care implică statul puternic, demofil și agreat de massele populare; este faza statului totalitar crescut din entuziasmul tuturor și menținut prin sacrificiul unei elite.

Orice formulă alta dăunează economiei și prin aceasta ființei însăș. Un mare pedagog, un atent și bine instruit pedagog al ființei trebue să fie conducerea politică.

Iată cari sunt perspectivele economiei noastre, iată cari sunt imperativele politicei românești!

ALEXANDRU CONSTANT

Corporatismul, o formulă de viitor

Deaceea am primit dela acest dat fundamental, populația; deaceea am tras din el toate consecințele.

Noi nu trebue să renunțăm un moment de a da ființei noastre maximum de desvoltare, nu trebuie să stânjenim cu nimic creșterea acestei ființi și nici să oprmăm vitalitatea ei. Momentan suntem o ființe în creștere, deși subalimentată. Economia țării trebuie să servească ființei noastre, în sensul de a-i facilita maxima desvoltare și fortificare.

Am văzut pe ce linii economia românească îngăduie acest proces. Care va fi regimul politic pentru facilitarea lui?

Occidentul și Centrul Europei au lansat o formulă cu prestigiu magic: corporatismul. Formula este cunoscută din epoca medievală, deși astăzi prezintă aspecte cu totul noui. In orice caz, organizarea funcțională a ființei, organizarea pe categorii precise profesionale implică oarecare statism, cel puțin din punct de vedere demografic. Atâta vreme cât Occidentul a avut la dispoziție largile debușee coloniale și urbane, pentru plasarea surplusului de populație, corporatismul n'a fost actual. Dimpotrivă, înlăturarea lui a fost o condiție necesară pentru acest elan. Formula politică era liberalismul. Astăzi însă, când vechile debușee sunt închise sau mult reduse, când presiunea demografică, în aceste țări, este indisparență, revine formula corporatistă.

PRINURMARE, CORPORATISMUL ESTE FORMULA POLITICA A PERIOADELOR RELATIV STATICE, DE POPAS ȘI ORGANIZARE IN ADANCIME.

Gimnazii și licee unificate

Ministerul educațiunii naționale a dat o deciziune prin care mai multe gimnazii și licee comerciale din țară au fost unificate. Deasemeni au fost grupate un număr de catedre pentru buna și normala funcționare a acestor școli.

De vânzare numai în depozitele proprii din

BUCUREȘTI: STRADA CAROL 29, CALEA GRIVIȚEI 128 ȘI ȘOSEAUA MIHAI BRAVU 12 (OBOR)

PROVINCIE: CLUJ, BRAȘOV, CRAIOVA, GALAȚI, PLOEȘTI, ROMAN, TECUCI, BUZĂU, CONSTANȚA, CAMPULUNG, TARGOVIȘTE, TURTUCAIA, BISTRIȚA (NĂSĂUD), BRĂILA, SLATINA, PITEȘTI, CARACAL, ROȘIORII DE VEDE

DOAMNELOR,

cumpăratul de blană este chestie de încredere

Inainte de a vă procura blănurile necesare

Vizitați Blănăria Vieneză

ANDREI FARCAȘ

B-dul Regele Carol I No. 16

Lângă (Statuia Mihai Viteazul)

Telefon 4-98-74

Centrala Cluj

ATELIER PROPRIU MODEL CONFECȚIUNI după cele mai noui creațiuni ale Modei

Unde vă veți convinge de acest adevăr, veți găsi tot ce se poate concepe mai bun în calitate și finețe, fără obligațiune de cumpărare

— — Se primesc blănuri spre conservare contra molilor — —

Doamnelor!!

VIZITAȚI MAGAZINUL ROMÂNESC

de corsete, sutiene cu stomac ghene, centuri fără bălene, centuri medicale și de sarcină cu prețurile cele mai reduse. Umbrele de ploaie de damă și bărbătești.

Doamna Lăzărescu

BUZEȘTI No. 60 fost 64

LA DURERI

de cap, nevralgii, gripă, reumatism întrebuințați numai

Antinevralgic Dr. Nanu-Muscel

în cutii originale, conținând 2 buline și numai cu semnătura doctorului. Depozit Farmacia N. POPOVICI București, Calea Rahovei 265

Răspândiți „Buna Vestire"

Incurajați industria și Comerțul Românesc

Incălțăminte Bărbătească

Pentru sezonul de Primăvară

Satisface exigențele cele mai pretențioase

Elegant Solid și Eftin

Magazinul I. ANDREI

Str. Smârdan No. 11

Vis-a-vis de Banca Națională (în gang)

Toată încălțămintea e confecționată în atelier propriu, cu material de primă calitate

O nouă delicatesă.

Barbuni... delicioasă conservă de peşte preparată în sos de vin, a fost pusă în vânzare de fabricile M. Stefănescu Grivița cu lei 18 cutia de 300 gr.

Barbuni

Cereți acest produs la toate magazinele cu coloni

TECHNICA GENERALA

Ing. GHEORGHE CREŢU

BUCUREŞTI I. = STRADA REGALA No. 16—18

TELEFON 3.25-04

INTREPRINDERI MECANICE, ELECTRICE SANITARE ŞI DE INCALZIRI CENTRALE RADIO, DEPOZIT DE MAŞINI ŞI MATERIALE ELECTRICE.

CU PREŢURI CONVENABILE

Croitoria Civilă şi Militară

I. OLTEANU

Execută eftin, prompt şi ireproşabil cele mai pretenţioase comenzi, B-DUL ELISABETA No. 10, Etaj I. BUCUREŞT

TELEFON: 5.08|24

Magazinul

C. N. Dumitrescu

Strada Lipscani Nr. 68. Telefon: 3.10.11

Anunţă Onor. clientelă, că pentru sezonul de primăvară, a primit un mare asortiment în stofe de lână şi mătăsuri pentru rochii şi costume taior

Atenţiune

Articole pentru Câini: Botniţe, Zgărzi, Hamuleţe, Lese, Bice
Gata şi de Comandă găsiţi eftin la Magazinele
I. TANASESCU
CALEA VICTORIEI No. 95 — STR. CÂMPINEANU No. 1
FABRICĂ PROPRIE
PENTRU REVÂNZĂTORI MARE RABAT

Cumpăraţi la „Librăria Academică"

54 Calea Victoriei 54
In faţă Teatrului Naţional

Cooperativa de Consum
din
Str. Gutenberg No. 1
Telefon: 503-66

Anunţă Onorata sa clientelă că magazinul de coloniale este complect asortat cu mărfuri de sezon şi toate articolele de coloniale, delicatese, brânzeturi, pescării şi băuturi

Serviciu la Domiciliu

Cooperativa de Consum
Str. Gutenberg No. 1
Telefon: 503-66

„Buna :-: SPORT :-: Vestire"

Ofensiva pumnilor românești

Anul 1938 este fără îndoială un an de mare prestigiu pentru boxul nostru, pentru mişcarea noastră sportivă deci

Intotdeauna am avut impresia că România posedă în toate sporturile material omenesc de cea mai bună calitate — dar în box mai ales, faptul acesta a putut fi verificat cu maximum de succes.

Şi dacă acest material uman, aceste uriaşe posibilităţi native n'au putut fi valorificate totuşi — dacă sunt talente strălucite care mai stau încă îmbrăcate în cămaşa de forţă a anonimatului sau altele care meritând consacrarea cea mai glorioasă n'au putut totuşi decât s'o privească prin geamul vitrinei, aceste explicaţii trebuesc căutate într'un complex de împrejurări şi de erori pe care nu le vom analiza acum, (nu e locul) fiind suficient să spunem numai că ele aparţin poate mai puţin boxerilor decât conducătorilor lor.

Astăzi, pugilatul valah, purces din nou la drum voinicesc peste hotare de ţară, cunoaşte prin câţiva ambasadori de elită, succese care ne acoperă de mândrie şi de speranţă.

Toma Aurel, aceasă formidabilă şi generoasă maşină de pumni automotoni, dărâmă cotidian glorii consacrate ale apusului — şi coroana de campion mondial îi străluceşte pe fruntea bombată, chiar dacă n'o poartă încă..

Cu toţii — în frunte cu faimosul negru Al. Brown, rege recunoscut peste toţi cocoşii mari şi mici din lume — îl evită, se tem, tremură când îl văd pe bălatul din Babadag — de parcă l'ar vedea pe Ucigă-l Toaca..

Iar acei care se'ncumetă totuşi să-l înfrunte, urcă treptele ringului cu resemnarea cu care le-ar urca pe acelea ale eşafodului..

Celălalt meşteşugar al pumnilor, Milică Teodorescu, acest „enfant terrible" al Lyon-ului, se războieşte încruntat pe toate ringurile continentale, masacrând amabil pe adversari şi colecţionându-i pentru arhitectura unei piramide umane asemănătoare acelora făcute altă dată de Vodă Lăpuşneanu din craniile boerilor ucişi la sângeroasele sale ospeţe domneşti.

In acest timp, duzina de „pugilişti" îndrăsneţi şi iuţi ca para focului, se plimbă prin Franţa ş.-şi năucesc din bătaie toate excelenţele cu hermină albă pe care le întâlnesc, ridicând de fiecare dată, strengăreşte şi din ce în ce mai sus o bucată de tricolor pe care stă scris numele ţării lor — a noastre.

Există la ora actuală o adevărată ofensivă a pumnilor românești în Europa, o splendidă ofensivă prin care neamul nostru îşi strigă victorios vitalitatea inepuizabilă, atrăgând luarea aminte a străinilor copleşiţi de admiraţie şi obligaţi în treacăt să rectifice micile erori geografice care le dădeau altă dată dreptul să creadă că România se află pe undeva prin sudul Australiei sau în interminabilul imperiu al lui Genghis Kan.

Avem sub ochii noştri gazete străine care se minunează cu degetul la gură de strălucirea bătăuşilor noştri cu mănuşi — străduindu-se să dea cititorilor lor cât mai multe detalii despre sportul nostru, despre noi, despre Ţara noastră..

Este aceasta firească o victorie mare, — şi nu este ultima, pentrucă la Milano, la Nissa, la Beziers, la Paris prefutindeni şahul pumnilor româneşti îşi desfăşoară ofensiva irezistibilă — strategic totuşi şi atent pentruca nici un pion să nu fie pierdut..

Anastase Iftimie

Despre etica şi estetica sportului

Intr'o gazetă de specialitate s'a arătat în urmă cu câteva zile că breasla ziariştilor sportivi a păcătuit până acum faţă de SPORT dând o extindere prea mare laturei spectaculoase a reuniunilor şi neglijând însăş structura intimă şi de înaltă moralitate a efortului singuratec sau colectiv, spectaculos sau nu.

Este o problemă pe care noi am ridicat-o anul trecut, în această rubrică, sub titlul Sport şi Spectacol şi am rezolvat-o într'un anumit sens, convenabil atât spectacolului cât şi moralei.

Reluăm astăzi discuţia şi o punem pe un plan nou, menit să lămurească mai bine o chestiune cardinală în sportul românesc.

Efortul fizic dezinteresat, — gratuit prin definiţie şi sortit să preamărească armonia dintre trupul şi sufletul bărbatului — are un trecut care depăşeşte amintirea scurtă şi prea cufundată în prezent a celor cari se ocupă în zilele noastre de manifestările sportive ale tineretului.

Antichitatea greacă — apoi şi cea latină, prin imitaţie — cunoaşte viaţa Gymnaziului, loc de împăcare a trupului cu sufletul, spaţiu închis, încercuit cu zid de piatră şi adumbrit de portice şi finic, în care n'aveau voe să intre decât tinerii învăţăcei şi magiştrii lor, pe rând profesori şi admiratori.

Rezultatele acestei străduinţi continue, în care oameni maturi — profesorii — căutau să modeleze trupurile şi sufletele tinerilor pentru a-i face oameni întregi, — se vedeau la termene fixe, la Olimpiade, când erau premiate şi la fel de preţuite frumuseţea trupului, atitudinea cavalerească şi performanţa atletului. Celatea triumfa odată cu tânărul său cetăţean, iar gimnaziul în care fusese educat era considerat primă instituţie naţională.

Pentru a exclude din concurs orice element străin de menirea efortului olimpic, la întreceri, nu aveau voe să asiste femeile; delicventele erau pedepsite cu moartea. Se vede aici grija anticilor de a elibera sufletul atletului de orice preocupare care ar încurca rosturile timpului pus la încercare. Se vede deasemenea limpede cât preţ puneau cei vechi pe suflet într'o manifestaţie care pare — pentru neştiutori — numai a trupului.

Sportul modern se prezintă cu caracteristici aparte. In primul rând el trăeşte prin şi pentru marile masse.

Educaţia efortului fizic nu se mai face în gimnazii — adică în şcolile noastre de rang secundar şi universitar — în care s'a aclimatizat o mentalitate dușmănoasă sportului. Deşi democratice, aceste instituţiuni de primare a noului cetăţean n'au mers în pas cu vremea, ţinând prea mult la anumite remanenţe ale curentelor spiritualiste medievale.

Lipsită de ajutorul şcoalei, societatea modernă şi-a creat organe proprii prin care a căutat să formeze indivizii de elită, exemplare umane de mâna întâia, REPREZENTANŢI de valoare.

Ca orice iniţiativă particulară, societatea modernă (club, grupare asociaţie etc), are tendinţa de a-şi expune roadele muncii. Aceasta se poate face numai prin concurs, care, prin firea lucrurilor, trebue să fie public, deoarece asociaţiile sportive reprezintă oraşe, corporaţii, cartiere, categorii sociale, etc., toate interesate la rezultatul reprezentanţilor lor. Asociaţiile moderne fiind mai numeroase decât gimnaziile antice şi mai active, întâlnirile vor fi şi ele mai dese mai aprige şi — date fiind calităţile footballului, sportul modern cel mai gustat — mult mai spectaculoase.

Grupările sportive moderne — când sunt reuşite — păstrează preocupările de înaltă moralitate ale nucleelor antice. Etica efortului se poate urmări în şedinţele de antrenament din cursul săptămânii, mult asemănătoare şedinţelor din gimnaziile antice.

Iar disputele publice — mai rare sau mai dese, după cum sunt de football, de rugby, de atletism sau de alt gen sportiv — urmăresc două lucruri: 1) Victoria — element propriu şi disputelor antice şi 2) Frumuseţea disputei — element distinctiv faţă de antichitate deoarece manifestaţia modernă se întemeiază pe jocul de ansamblu — colectiv şi democratic.

Pentru aceste motive nu socotim deplasată preocuparea de spectacol — adică de frumos — a gazetarilor sportivi, frumosul făcând parte integrantă din manifestaţia sportivă care este şi spectacol.

Iar latura etică a sportului poate fi urmărită atât în cursul săptămânii — la antrenamente — cât şi la concurs, fiindcă o manifestaţie lipsită de cavalerism camaraderie, moralitate şi înaltă ţinută omenească nu poate fi nici frumoasă — adică nici spectaculoasă — oricât virtuositate ar avea concurenţii.

Virgil Popescu

Duminecă la Venus

Venus întâlneşte pe eternul său rival Juventus

In deschidere: Sportul Studenţesc-Victoria Constanţa

Duminică pe Venus va avea loc un regal foot-ballistic. Un program cuplat care mai are şi avantajul să cuprindă două matchuri de cupe va atrage mulţi spectatori. Partida zilei este tradiţionala întâlnire:

VENUS — JUVENTUS

doi adversari eterni şi cari desigur că nici după rezultatul de mâine — indiferent de partea cui va fi — nu-şi vor fi tranşat rivalitatea. Acest match, Venus—Juventus, are o psihologie a lui aparte, juventiştii manifestă totdeauna un optimism sincer care îi impresionează şi pe campionii naţionali. Nu odată clubul roş-albastru a răsturnat toate pronosticurile care-l indicau victimă sigură.

Intâlnirea a fost totdeauna emoţionantă şi nu credem să se desmintă de data aceasta mai cu seamă că Venus, ţine cu tot dinadinsul să joace în Cupa Europei Centrale şi cum în campionat situaţia nu e pe deplin lămurită, campionii vor încerca să-şi croiască drum către faimosa competiţie prin Cupa României.

Pronosticul nostru este, victoria Venusului la mare luptă.

D. Russu Gabriel va arbitra formaţiile:

VENUS: Iordăchescu, Sfera, Albu, Ploeşteanu, Fieraru, Gorgorin, Bărbulescu, Bodola, Humis, Petea, Ene.

JUVENTUS: Endreffi; Dragomirescu, Dumitriu; Petrescu, Braun, Brandabura; Oană, Korony, Zăinescu, Palmer, Dunăreanu.

SPORTUL STUDENŢESC — VICTORIA (Constanţa)

In deschidere universitarii bucureşteni vor juca cu Victoria din Constanţa leaderul seriei estice a diviziei naţionale B.

Dat fiind forma strălucită a studenţilor, credem că vor câştiga însă la diferenţă minimă.

Arbitrează d. E. Kroner.

Cupa României

Matchuri în toată ţara

Divizia naţională A face o pauză pentru odihnă în această săptămână, dar de aceasta nu beneficiază jucătorii ci cel mult Comisia Campionatului Naţional.

Astăzi, mâine, poimâine se vor desfăşura în ţara optimile de finală ale Cupei României. La Bucureşti se vor desfăşura nu mai puţin de 4 matchuri în trei zile: astăzi UNIREA TRICOLOR—VICTORIA (Carei), mâine F. C. RAPID—TELEFON CLUB şi Duminecă program cuplat pe Venus: SPORTUL STUDENŢESC—VICTORIA (Constanţa) şi VENUF—JUVENTUS.

Celelalte 4 matchuri ale etapei se vor desfăşura Duminecă în patru oraşe: Petroşani, Timişoara, Baia-Mare şi Oradea.

C. A. O.—VICTORIA

La Oradea cel mai mare match al zilei se va disputa între C. A. O. şi Victoria. Cu toate că C. A. O. are avantajul terenului iar Victoria a fost în ultimul match învinsă noi credem totuşi în victoria «Victoriei».

PHOENIX—CAMT

La Baia Mare, Phoenix are o misiune îngrată în faţa timişorenilor dela C. A. M. T., credem totuşi că până la sfârşit baimărenii vor câştiga.

CHINEZUL—FRANCO ROMANA

Chinezul la Timişoara fără portar, va câştiga matchul cu Franco-Română nu însă fără să facă uz de ultimele eforturi.

JIUL—MICA

La Petroşani Jiul va avea din greu de luptat cu Mica, echipa surpriză a Cupei României. Este cel mai incert match şi un pronostic este deosebit de riscant.

Azi la Obor

Unirea Tricolor-Victoria Carei

Incepând dela orele 16 va avea loc pe arena din faţa Gării de Est partida între Unirea Tricolor şi Victoria din Carei, contând pentru optimile de finală ale Cupei României.

GRETEANU

Echipa din Carei este o merituoasă formaţie din seria vestică a diviziei B. şi va fi un demn adversar clubului bucureştean.

Oborenii vor prezenta aceiaşi formaţie care a dominat la egalitate cu C. A. O. la Oradea şi având avantajul terenului sunt foarte optimişti în privinţa rezultatului final.

Şi noi credem în victoria Unirei Tricolor care va câştiga după un match frumos şi disputat.

Iată formaţia ce o va deplasa Victoria la Bucureşti: Corodi, Hraggel I, Ovas, Schnell, Zsabo, Staer, Kopschah, Achim, Stier, Almaşu, Hraggel II.

Astăzi la Budapesta

Ungaria întâlneşte Grecia în cadrul campionatului mondial

Astăzi la Budapesta, în cadrul campionatului mondial, se va juca partida dintre reprezentativele naţionale ale Ungariei şi Greciei.

Acest match vine nu mai târziu decât la o săptămână de partida egală pe care Ungaria a făcut-o cu Germania, la Nuerenberg.

In vederea partidei de mâine selecţioneurul unic dr. Ditz al Ungariei a alcătuit o echipă din elemente noui şi are următoarea structură.

Palinkas, Miklosi, Olasgor, Lazăr, Szucs, Dudos, Sass, Vincze, Nemes, Kolmar şi Vermes.

Echipa greacă va juca în formaţia următoare:

Sotiriadis; (Paok-Salonic) Gasparis, Papadopulos, (Enosis) Desiannis (Apolon) Cassimatris (Olimpiaios), Gikas (Apolon), Miakis (Panathonicos), Maropulos (Enossis), Vikelidis III şi Markis (ambii Aris), Kristodulos (Emosio). Rezerve: Sklavunos, Kondulis, (Emsis), Chiriskis (Panthiriko).

Franţa - Bulgaria 6-1!

Eri a avut loc la Paris matchul între reprezentativele Franţei şi Bulgariei. Se ştie că aceasta din urmă a înlocuit în ultimul moment echipa Austriei. Romănia fusese invitată să facă acest oficiu, şi refuzase. Bulgaria a vrut să profite de prilej să facă un antrenament în vederea matchului retur cu Cehoslovacia. Forma arătată, şi care a îngăduit Franţei o diferenţă de cinci goaluri, nu făgăduieşte nimic bun pentru calificarea Bulgariei în Cupa Mondială.

La 9 Aprilie

Va deveni Ilie Petrescu campionul României la toate categoriile?

Gala de box care se va disputa în seara zilei de 9 Aprilie la cinema Savoy, opunând în match vedetă pentru titlul României pe Şerbănescu (deţinător) şi Ilie Petrescu

ILIE PETRESCU

(challenger) a fost fixată definitiv în următorul program:

Ilie Petrescu—Vasile Şerbănescu
Mielu Doculescu—Patriciu Milcoveanu
Lucian Popescu — Doicescu
Aurel Climan — Vasile Stoian

In preliminarii se vor disputa patru matchuri de amatori.

Turneul boxeurilor

Victoria dela Beziers—13-1

După strălucita comportare dela Nissa, reprezentativa amatoare de box a României, a cucerit la Beziers a doua victorie.

Rezultatele tehnice:

INDRU ROMULUS a făcut match nul cu ALCARA.

NICULAE RĂDAN a învins la puncte pe CARIOUKAS.

ION STOIANOVICI a fost învins prin k. o. în repriza II-a de JURDANO.

CONSTANTIN DAVID a învins la puncte pe JEAN SIMON.

GR. JELESNEAC a învins la puncte pe d'AGREVE.

PETRE POP a învins la puncte pe HENRY TOUCHE.

In 1939

Campionatele mondiale universitare

A opta ediţie a campionatelor mondiale universitare va avea loc în Germania, în vara anului 1939. Organizarea grandioasei competiţiuni Studenţeşti a fost încredinţată Universităţii Bonn.

In vederea acestui concurs pe care Germania are cinstea, să-l organizeze forul studenţesc şi oficialităţile germane au început de pe acum pregătirile.

Cross în Giuleşti

Duminică dimineaţa la ora 10 se va disputa crossul sectorului IV Verde în cartierul Grant.

Plecarea se va da depe stadionul Giuleşti şi se va disputa în trei categorii începători, juniori şi seniori. Crossul se aleargă în regia grupării C. F. R. pe următoarele distanţe:

Categoria copii 1200 m.
Categoria juniori şi începători 4000 m.
Categoria seniori 6000 m.

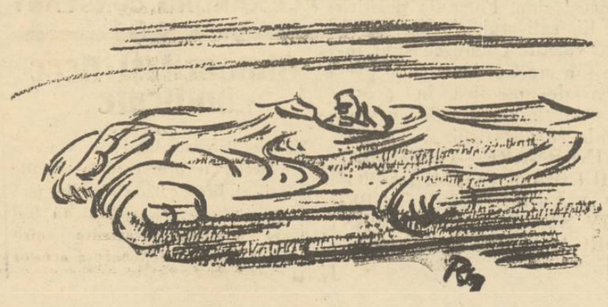
Dela Venus

— Biletele pentru matchurile cuplate Venus-Juventus şi Sp. Studenţesc—Victoria care se dispută Duminică la Venus, mai sunt în vânzare astăzi şi mâine la magazinul «Victoria-Sport» cu preţurile:

60 + 8 tribuna
35 + 8 peluza laterală
20 + 8 peluza populară.

— Ziariştii vor intra cu noile carnete eliberate de U. F. S. R.

— Membrii clubului Venus, cu cotizaţia la zi, îşi pot ridica biletele reduse astăzi la sediu între orele 7—9 seara şi mâine (Sâmbătă) între 10 jum. dimineaţa şi 9 seara şi Duminică pe teren.

Dela soc. inginerilor cadastrali

Consiliul Societăţii Inginerilor Tehnicieni Cadastrali «Sintec» a ţinut la sediul său din Palatul Societăţii Politechnica obişnuita şedinţă săptămânală.

D. inginer Cezar Orăşanu, profesor la Şcoala Politechnică şi preşedinte al Societăţii deschizând şedinţa, îşi exprimă satisfacţia pentru modul solemn în care au decurs lucrările adunării generale, cu care ocaziune au fost realeşi în consiliu d-nii inginerii Iuliu Mumuianu, Octav Alex. Martinian şi Victor Abraham.

D. ing. Octav Alex. Martinian a făcut o amplă expunere asupra lucrărilor şi preocupărilor pe care Societatea urmează a le prevede în programul de activitate de acest an.

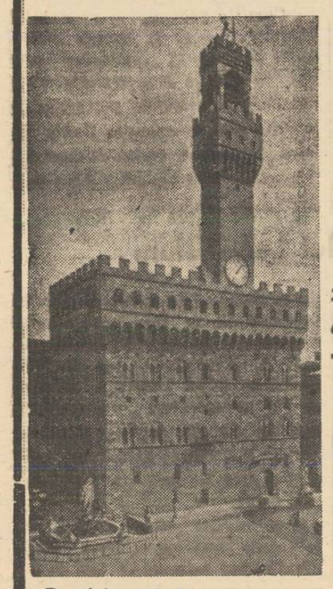
Iau parte la discuţiuni d-nii ing. Paul Teodorescu şi Otto L'Aunné.

D. ing. I. C. Bondescu prezintă lucrările şi publicaţiunile ce urmează a apare în «Buletinul Cadastral» dând explicaţiuni asupra lor.

Fac diverse propuneri d-nii ing. Victor Abraham şi Simion Ghinescu.

D. ing. Virgil Popovici a făcut apoi o comunicare asupra realizărilor obţinute de inginerii cadastrali în diferite ramuri de activitate publică sau particulară cari sunt în legătură cu planurile de măsurătoare, parcelare, nivelment etc... D-sa propune şi Consiliul aprobă strângerea datelor statistice necesare.

FOTO-ROYAL
N. BUZDUGAN fotografii exclusiv artistice B-dul ELISABETA 16 (LA CINEMA CAPITOL)

Venezia
Florența (Fiesole)
Roma
Napoli (Pompei)

Vizitați de Sf. Paști
20 Aprilie — 2 Mai

cu secțiunea noastră de Turism
Taxa de participare Lei 8.500
Tren special „CIT“
Berlin (Potsdam) Hamburg Lipsca Praga — în același timp cu Lei 9500 Vizitarea „Sans-Souciu-lui“

Participanții la aceste excursiuni sunt încunoștiințați că pentru a le veni în ajutor, secțiunea noastră de turism va putea înainta atât cererile individuale pentru obținerea devizelor cât și cele pentru eliberarea pașaportului
Participanții din provincie vor putea să ne remită suma de înscriere prin Cec Nr. 1256 odată cu pașaportul (recomandat).

Prospecte, informațiuni suplimentare la Secțiunea de turism a ziarului Bd. Elisabeta 12/11 Tel. 4.85.82

Noul comitet al „Soc. studenților în drept“

Eri 24 Martie, s'a ales următorul comitet al «Societății Studenților în Drept» din București: Președinte: Mihai T. Oroveanu, vice-președinți: Alexandru Teodoreanu, Valeriu Dâmboianu; secretar general: Ion Lupghian; casier: Traian Lazá; bibliotecar: Alexandru Nicolae; membrii cu atribuții speciale: Traian Iorga. Gheorghe Manolescu; secretari de ședință: I V. Gavrilescu, II Gh. Papamihale; comisia de censori: Claudiu Panaitescu, N. Manolescu-Puțuri, Gheorghe Perceli.

Grăbirea construcțiilor de hoteluri C. F. R.

Pe seama regiei autonome C. F. R. s'a deschis un credit extraordinar special în sumă de 105.000.000 lei pentru plata lucrărilor de construcție, a amenajărilor de hoteluri și a tuturor cheltuelilor în legătură, efectuate începând dela data înființării suprataxei de 2 la sută, — ce se percepe la toate legitimațiile de călătorie pe c. f. r.

In privința administrării și exploatării în viitor a acestor bunuri ale statului, guvernul a luat măsura ca începând dela 1 Aprilie 1938, veniturile provenite din suprataxa de 2 la sută, precum și cele rezultate din exploatarea hotelurilor să fie înscrise în bugetul c. f. r. sub un capitol special separat de celelalte venituri ale instituțiunii, având și la cheltueli un contra post pentru toate cheltuelile necesitate de buna funcționare și întreținere a întreprinderii.

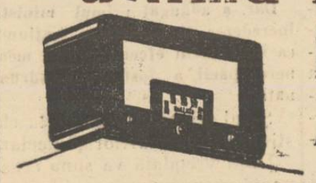
RADU
EFTINEȘTE VIAȚA
Calea Victoriei, 81

Lei	16	Pânză	Naturală Subțire
„	29	Pânză	Naturală extra groasă
„	33	Chifon	80 cm. lat prima
„	39	Chifon	Tela Superior
„	42	Chifon	Madapolam
„	39	Gradel	pentru indispensabili
„	76	Pânză	p. Cearceafuri 150 cm. lat
„	115	Pânză	p. Cearceafuri 220 cm. lat
„	24	Servete	pentru masă 55/55 cm.
„	13	Cârpe	p. bucătărie
„	28	Batist	culori pentru lingerie damă
„	59	Poplin	pentru cămăși bărbătești
„	98	Dejalen	englezesc p. cămăși bărbăt.
„	20	Batiste	bărbătești
„	9	Batiste	damă bărbătești durabili
„	20	Ciorapi	
„	29	Chiloți	de damă
„	59	Pânză	pentru galtele 140 cm. la
„	119	Perdele	220 cm. lat
„	360	Mătase	p. plapumi 180 cm. lat

Exp. provincie contra ramburs.

Încurajați Comerțul Românesc
Cumpărând cămăși, cravate, pijamale
Specialist în lingerie după măsură
Concurează cu 20% toate magazinele cu aceleași articole
„Niky“
DUMITRU BORCEA București Tel. 3.51.66 Calea Victoriei 114

Ultima noutate

RADIOZA „SYLVA“
Aparat ultra modern cu 3 lămpi alimentat la baterii (la țară).
SENSIBILITATE SELECTIVITATE CLARITATE PUTERE
LEI 3600
Reprezentanța Generală, Iug. EMIL JUGUREANU Str. Italiană 19 București I. Telef. 2-54-57
Căutăm reprezentanți în toată țara

„Fotocopie“
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREȘTIN
Developează, mărește, reproduce Aparate și articole pentru fotografi amatori
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colț cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Vizitați Magazinul Românesc
G. A. VOICULESCU
STR LIPSCANI No. 52. TEL. 481/59
Bine asortat cu stofe și mătăsuri pentru sezonul de Primăvară
PREȚURI CONVENABILE

Vestminte, obiecte bisericești. bijuterii „Unirea“
Constantin P. Mateescu, Str. Carol, 9
Telefon 478/50

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAȘINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

Rectificări la posturile vacante în învățământul primar

Postul publicat vacant pentru transferări la școala mixtă din Pucioasa Centru, pentru bărbat, se publică pentru învățător sau învățătoare.

Se rectifică publicarea următoarelor posturi ca vacante pentru transferări în județul Ialomița, astfel: com. Chiora, publicat postul II, se publică ca post III de învățător; com. Țăndărei Gară, publicat postul III de învățător, se publică de învățătoare; postul V, publicat la șc. din com. Carol I, se publică ca post VI de învățător, la șc. din Căzănești; postul V publicat la șc. Nr. 2 fete din Călărași, se scoate de pe tabloul posturilor vacante.

Postul IV dela șc. primară din Dagâța, jud. Roman, publicat vacant pentru învățător, se publică pentru învățătoare.

POSTURILE VACANTE LA ȘCOALELE PRIMARE DIN MUNICIPIUL CERNAUȚI

Șc. Nr. 3 băeți, vacant postul VII, de învățător; șc. Nr. 7 mixtă, vacant postul I, de învățător; șc. Nr. 9 mixtă, vacant postul X, de învățător; șc. Nr. 11 băeți, vacant postul I, de învățător; șc. Nr. 13 mixtă, vacant postul I, de învățător; șc. Nr. 15, mixtă, vacant postul V, de învățător; șc. Nr. 17, mixtă, vacant postul III, de învățător; șc. Nr. 23, mixtă vacant postul IV, de învățător; șc. Nr. 22, mixtă, vacant postul I, de învățător.

Acesta este trenul meu..
spune copilul, când se joacă — Dv. însă când aveți dureri, nu trebuie să vă înșelați. Nu vă ajută deloc când spuneți „asta este tot atât de bun ca Aspirina“, când luați o imitațiune; căci numai veritabila „Aspirină“ poate garanta imediată eficacitate fără vătămare.
TABLETELE **ASPIRIN** BAYER
Veritabile numai cu CRUCEA »Bayer«

FAINA DE LUX din NOUA MOARA **GAGEL** CEA MAI BUNA CEA MAI TARE
Răspândiți **„Buna Vestire“**

Ghidul comerțului românesc

La vizitarea magazinelor, rugăm prezentați această pagină patronului și veți fi serviți cu precădere.

Abajoare și lămpi
I. Trutescu, str Biserica Enei 16 (gang).
Accesorii pt. automobile
S. I. Galben
I. C. Moldoveanu, Cal. Victoriei 105. Tel. 3.76.46.
G. N. Stânciulescu, Take Ionescu 3.
A. Ghițulescu (ocazie) șos. Ștefan cel Mare 244 s. II Negru.
P. Șerpescu, Bibescu Vodă 8. S. III A.
Aparate de fixică, chimie și Geodezie
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Aparate de radio-elect.
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Ing. Mihăilescu, Griviței 307, S. IV.
Arămării — Căldărării
Șt. M. Ștefănescu, Mihai Bravu 26,
Ioan Brătășanu, Calea Moșilor 15.
Arcuri de automobile
S. Mârșu șos. Colentina 15 S. I. Galben.
Ilie Țântarcu, Cahul 3, S. IV Verde.
Argintării
Gh. Penculescu. Mihai Vodă 8, S. III.
Articole fotografice
Paul Popescu, Victoriei 83, s I Galben.
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Theodor Gr. Thoma, D-ța Anastasia 7, S. III Albastru.
Petre Ianeș, Domnița Anastasia 5. S. III.
Articole de cauciuc
Gheorghe C. Fundescu, str. Dr. Felix 32. Tel. 4.37.96.
Articole de menaj
C. Ionescu, Acadmiei 23, S. I. Galben.
Gheorghe I. Carnaru, Carol 88; S. II.
Cartea Românească, Bd. Regele Carol 5, Moșilor 62. S. III Albastru.
Articole de voiaj
C. Ivănescu, B-rica Amzei 5, S. I Galbn

A. Șerbănescu («Valiza»), B-dul I. I. C. Brătianu 17 fost Colței tel. 303.34.

Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
N-lae I. Luca, Griviței 214, S. IV Verde
Articole de pictură
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Art. de Sport și Străjeri
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Ioan Burlănescu, (Sport Ball) Galeriile Blanduziei 7. S. III Albastru.
Articole pt. tapițerie

A. Șerbănescu (Valiza) B-dul I. I. C. Brătianu 17 (fostă Colței) tel. 303.34.

Articole de tapițerie pt. automobile

A. Șerbănescu (Valiza), B-dul I. I. C. C. Brătianu 17, fost Colței tel. 303.34.

Ateliere mecanice
A. C. Gavrilă, calea Griviței 434.
Alex. Mihailov, Basarab 92, S. IV Verde
G. Paraschivescu, Atelierului 3.
Nicolae Zeletineanu, șos. Crângași 10.
Automobile
S. I. Galben.
Col. D. Strâjescu, Alex. Lahovary 3,
Blănării
I. Petrescu, Biserica Enei 14, S. I. G.
Mihalache C. Ionescu, sos. Bonaparte 23, S I. Galben.
G. Aroncuteanu, Colței 28, S. II Negru.
Vasile Carașca, Moșilor 88, S. II Negru.
Petre Gârleanu, Colței 40, s. II Negru
Ioan Drăghiceanu, Șelari 4, S. II Negru

Andrei Farcaș (Blănăria vieneză) B-dul Regele Carol I 16 (statuia M. Viteazu) Tel. 4.98.74.

Biciclete- motocic., arme
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Calea Moșilor 62.
Biciclete, accesorii, elect.
Constantin Albu, Amzei 10 S. I. Galben
A. C. Gavril, Griviței 259-a, S. IV Verde.
Bodegi
Gh. V. Matei, Domnița Anastasia 14.
Boiangerii și spălătorii
P. Georgescu, str. Luterană 19.
Brânzeturi
S. II Negru.
George Constatinescu, Piața Ghica Vodă 18. S. II Negru.
Gheorghe Duță, Piața Ghica Vodă 8.
V. Ionescu și N. Rusescu, Piața Ghica Vodă 16. S. II Negru.
Cafea
Nicolae C-tinescu, Halelor 31, S. II
Cauciucuri de ocazie

Vulcanizează și furnizează numai Cop. «Cauciucul» din str. Avrig 7.

Cadouri, bronzuri de artă
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Ceaprăzării militare
Gh. Ionescu Mihai Vodă 2, (sub G. Hotel)
G. Scărlătescu, Lipscani 8 (sub G Hotel)
Ceasornice
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Calea Moșilor 62
Gheorghe G. Cristea, str. Lipscani 100.
Eduard St. Dragomirescu, Str. Brezoianu 13, S. III. Albastru.
Cereale
Florică Zamfirescu, Cal Griviței 445
Cherestea
Gh. Iorgu Dorojan, str. Chiristigii 14—16 (obor).
Toma P. Mihăilescu & Fii, Chiristigii 10—12 (obor).
Coloniale — Delicatese
S. II Negru
M. V. Alexandrescu & C. S. Niculescu șos. Mihai Bravu 46.
Marin Beiu, Carol 118, s. II Negru
Stelian Constantinescu, Sos. Mihai Bravu 1 (Bariera Moșilor) tel. 2.5056.
S. IV Verde.
Ioan N. Aloman, Cal. Griviței 235.
Anton Ștefan, Cal. Griviței 107-109.
Gh. C. Apostolescu, Cal. Griviței 467. Tel. 3.50.33.
Calotă Constantin, Cal. Griviței 466.
C-tin Dumitru, B-dul Banu Manta 5.
Vasile Dragomirescu, Str. Berzei 91.
Ioan Gavrilescu, B-dul M. Ghica 117.
D-tru Georgescu, Str. Cobălcescu 47.
Marin Gutue, calea Griviței 422.
Apostolescu V. Manea Cal. Griviței 248.
I. Igescu și C. Mureșanu, Griviței 34.
Traian Nistor, șos. Crângași 41.
Petrică Petrescu, Cal. Griviței 441.
Ion Ștefănescu, Bd. Basarab 114.
I. I. Tărăbuță, Piața Filantropia 7.
Corsete
Corsete Predescu, Cal. Victoriei 124.
S. IV Verde
Ștefania Gheorghiu, G-ral Angelescu 2.
D-na R. Manolescu, Știrbey Vodă 17.
Gh. I. Cărnaru, Carol 88, colț Bd. Maria
M. Dinescu, Griviței 443, S. IV Verde.
Gică Costinescu, B-dul col. M. Ghica 100, S. IV. Verde.
Croitorii
S. I Galben
Ioan Cădariu, Gr. Cantacuzino 56 (fostă Frumoasă).
A. I. Chițulescu, str. Academiei 23 etaj I.
P. Sorescu, Academiei 45, S. I. Galben.
Alex. Tivgă, Victoriei 222 colț Alexandrescu.
Fănică Arghirescu, Bd. Ferdinand 130
T. Georgescu, Lipscani 57, s. II Negru
F. Giurculescu, B. Maria 6, s. II Negru.
Valeriu Grigorescu, Bdul Ferdinand 98
I. Purcărea, Popa Tatu 55, s. II Negru.
A. Teodorescu, Lipscani 57 et. s. II
Băjenaru N-lae, Elisabeta 38, S. III Alb.
S. Ciobanu, Gutenberg 16, S. III Alb.
Alexandru R. Didă, Brezoianu 4.
D. Dobrescu, Mihai Vodă 35.
N. Grigorescu str. Bălăceanu (fostă Sf. Dumitru) 2.
Gh. Păslaru, Spl. Independenței 30.
Vasile Gh., S. Panduri 33, S III Albastru.
Gh. Stănescu, Splaiul Independenței 40
Solescu I., Carol 9 et. II s III Albastru
S. IV Verde
Mitică Bușe, B. Basarab 88, S. IV Verde.
C. T. Dima, B. Basarab 92, S. IV Verde.
Drăgălan Florea, Griviței 454.
Gheorghe D. Ioana, Bd. Banu Manta 62
V-le Jugureanu, Griviței 390, vis a vis ateliere C. F. R. Grivița.
Victor Marinescu, Popa Tatu 86.
Toma Nițescu, Griviței 235, S. IV Verde.
Marin Rădulescu, Buzești 19.
Vasile Nedelea, Bd. Col. M. Ghica 41.
Curelării
D. Constantinescu șos. Mihai Bravu 39.
Depozite de lemne
Gheorghe N. Pomană, Str. 11 Februarie 8, S. IV. Verde.
Depozite de vin și rachiuri
Costică și Gh. Georgescu, Șos. Bonaparte 54, tel. 2.35.24, S. I. Galben.
S. II Negru
Paraschiv Georgescu, Vaselor 60, tel. 2.09.39.
Vasile Mati, B-dul col. Ghica 329.
Dogării
Gh. Vâlsănescu, str. Chiristigii 2 (obor).
S. IV Verde
Tănase Popa, Dr. Felix 39.
Droguerii
Jean Arsenescu, Victoriei 122, S I Galben
S. II Negru
Ilie Marinescu, șos. Ianculuí 1, colț Pake
D-tru Garibaldi, Lipscani 24, S. II Negru.
I. C. Mărculescu, B. Acadmiei 8 S III Alb.
Edituri
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Electro-Technice
Constantin Ionescu, B. Take Ionescu 27, S. I. Galben.

«Primaxim», str. Smârdan 41 tel. 4.19.34.

Ion Arvatescu, Griviței 96, S. IV Verde.
Gh. Popescu, Str. Brezoianu 60.
P. Cristea & M. Antipa, Bd. Col. Mih. Ghica 118. Tel. 4.42.38.
Fabrici de cămăși

Dumitru Minciu, Calea Griviței 107 (provincie ambalaj gratuit).

Fierărie (magazine)
S. I Galben
Gh. I. Cărnaru și N. Petrescu, Bd. G-ral Dumitru Lambru 7.
Petru R. Boroșiu Fiu, Lipscani 100
Gh. Ionescu și V. Jalea, B-dul I. I. C. Brătianu 31—35 s. I Galben
Alex. Popa șos. Ștefan cel Mare 218. S. II Negru
Ilie Vișan și R. Stăncle, B-dul Col. Ghica 43, S. IV. Verde.
Firme (pictori)
A. Constantinescu Colentina 13.
Firme Mihai, Atelierului 7 S. IV Verde.
Florării
Gh. Fotache, str. Biserica Enei 14. Tel. 4.25.17.

«Mietta» Maria Raganovici, Academiei 26. Tel. 32586 sub Hotel Stănescu

E. Vermeulen, str. Academei 21.
Fotografi
F-ții Rădulescu, Dudești 75, s. II Negru
S. IV Verde
Girescu Dumitru, Griviței 344.
G. Girescu (F. Imperial) Griviței 299.
Costică Rădulescu, Griviței 182 bis.
Ioan Vișescu, Brezoianu 17.
Foto-zincografiii
Alex. Teoharide, Sfinții Apostoli 8,
Frizeri și Coaforii
Gogu Constantinescu, B-dul col. Ghica 327.
Petre Anton Grigore, cal. Griviței 484.
Furnituri de croitorie
F-ții Păunescu, Griviței 168 bis. S. IV.
A. Cristian, Episcopiei 6, Hanul cu Tei 21, Tel. 4.74.52, S. I. Galben.
Galanterii
Arghir Constantinescu și Ioan Dimitrescu, Str. Lipscani 56, S. II Negru.
Ioan Ciupală, Carol 33, S. II Negru.
Galerii de Nuc
N-lae Dache și N. Ionescu, Bărăției 35.
Geamantane
N-lae Dache și N. Ionescu, Bărăției 35.
Geamuri (rame)
Ioan Puchiu Moșilor 21 S. II Negru.
S. III Albastru
Romulus Puchiu, Sfinții Apostoli 35.
Ion Capotă, Griviței 215, S. IV Verde.
Petre Capotă, Cal. Griviței 333.
Tudor Ciurtin, Bd. Col. M. Ghica 52.
Ioan Poptean, Petru Maior 3. S. IV
Incălțăminte
M. Constantinescu, G-ral Berthelot 4.
N. & G. Dobrescu (Florida), Ștefan cel Mare 250. Bariera Moșilor.
St. Dumitrache, str. Jules Michelet 1.
T. Lepădatu, Regală 4, S. I. Galben.
F. Marinescu, str. Nicolae Bălcescu 11.
Gaston Mihăilescu și Nicolae Stroe, Cal. Victoriei 122, s. I Galben
D. Mihăilescu, str. Edgar Quinet 7.
Al. Săndulescu, Victoriei 39, S. I Galben.
A. Stamatescu, Str. Academiei 20 bis,
M. V. Turcu., Victoiei 134, S. I. Galben.
Intreprinderile Grigore Alexandrescu, Oituz 19.
Intreprinderile Grigore Alexandrescu, Moșilor 323.

Clement Brezoi (en gros), str. Făinari 8 (provincie ambalaj gratuit).

Arghir Constantinescu și Jean Dimitrescu, Str. Lipscani 56, S. II. Negru.
G. Constantinescu, Moșilor 313.
Kiru Haulică, Moșilor 321, S. II Negru.
Ion Gheorghiu, E. Băncilă, Str. Sf. Vineri 25, S. II Negru.

Alexandru Ionescu, Carol 58. S. II. Negru.

Costică Petrescu, B-dul Maria 10, S. II
S. III Albastru
C-tin Popescu, (cismărie ofițerească) str. Domnița Anastasia 7.
V. Vasilescu, Carol 46, S III. Albastru.
Ghiță Dumitrescu, (la Ploeșteanu), Griviței 186.
V. Dumitrescu, Griviței 257, S. IV Verde.
I. Ghițulescu, B. Basarab 84, S IV Verde.
Mitică S. Muntenescu, Cal. Griviței 214,
Gh. Panaitescu, str. Buzești nr. 40.
Vasile Simionescu, B-dul Basarab 88,
Stoian Alex., Buzești 32, S. IV Verde.
Petre Scorțea, Bd. Col. Mih. Ghica 55.
Instalații de apă și canal
D. Cristescu, Str. Domnița Anastasia 10. S. III Abastru, Tel. 4.71.34.
M Antipa & P. Cristea, Bd. Col. Mih. Ghica 118. Tel. 4.42.38.
Instalatori electricitate *(autorizați)*
C-tin Ionescu, Bd. Take Ionescu 27.
Instalațiuni de Farmacii și Laboratoare
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Jaluzele
V-le Oncescu Moșilor 41 S. II Negru.
Jucării
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III. Albastru.
Virgil Matei, Smârdan 18. Colț
Lămpi electrice

Constantin Ionescu, B-dul Take Ionescu 27.

Lăcătușerii
Alex. Nițulescu (construcții în fier), B-dul cpt. av. V. Craiu 91.
Legătorii de cărți
Tudor N. Ionescu, Cal. Moșilor 157, S. S. III Albastru
Ștefan Georgescu, Sfinții Apostoli 40 (curte).
P. Georgescu, Mihai Vodă 33.
Lenjuri și mătăsuri
Popp & Bunescu, s. a. Bărăției 2.
Librării
Ioan Cărăbaș, G-ral Berthelot 3, S. I.
Pavel Suru, Victoriei 108, S. I. Galben.
El. Teodorescu, Calea Victoriei 143.
S. II Negru
Fănică Teodorescu, (mărunțișuri) str. Carol 81.
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III. Albastru.
Librăria România, Academiei 1 s. III
S. Andrei, B-dul Basarab 131.
Ioan Voiculescu, calea Griviței 194.
Ana Gh. Semenescu, B-dul Col. Mihail Ghica 59. S. IV. Verde
Lingerie bărbătească
D-tru Borcea, Victoriei 114, S. I Galben.

Mișu Teodorescu — Magazinul Imperial, cal. Victoriei 61. Sect. I. Tel. 3.14.43.

Florian Câmpeanu, Moșilor 107.
Ionel Mușat, Moșilor 63 A. S. II Negru.

Dumitru Minciu, Calea Griviței 107 S. IV Verde.

Linoleum și mușamale

A. Șerbănescu («Valiza»), B-dul I. I. C. Brătianu 17, str Colței tel. 303.34.

Măcelării
Alecu Ion, B-dul Banu Manta 6.
Gică Teodorescu, calea Griviței 514.
Manufactură, mercerie, galanterie

Mișu Teodorescu — Magazinul Imperial, cal. Victoriei 61. Sect. I. Tel. 3.14.43.

Ion Beslegeanu, Str. Sf. Niculae Șelari 23, S. II. Negru.

Ioan Crețu, Bărăției 34, S. II. Negru.
Andrei, Nic. și Cristofor A. Dimitriu, str. Carol 62 S. II Negru.

Gheorghe D. Fundănescu, Carol 66, S. II. Negru.

Ioan Calotă (La «Arhanghelul Mihail), Calea Rahovei 403 S. III.
T. M. Iliescu, Griviței 234, s. IV Verde
N Stoenescu Ghețu, Griviței 242
Vasile Niculescu, Dr. Botescu 3, S. IV.
Materiale de construcții
Mitică Petrescu, Str. Ziduri 11 (Obor).
Maria Jean Ionescu, (Muscelul) Cal. Griviței 324. S. IV. Verde.
Ioan Bărbulescu, B-dul Col. M. Ghica 129. S. IV Verde.
Mașini de Scriș și Calculat
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III. Albastru.
Mezeluri și Brânzeturi
S. II Negru
Stere Niculescu, Piața Ghica Vodă 15.
Petre Ștefănescu, Piața Ghica Vodă 3—6. Tel. 3.69.23.
C. Vasilescu și N. Tudoran, Piața Ghica Vodă 1,
Emil Niculescu, șos. Mihai Bravu 1. Tel. 2.32.57.
S. IV Verde
Alex. Nistor, Buzești 60.
Mitică Dogaru, Griviței 356, S. IV.
Mobile de artă
Ioan Candrea, Calea Victoriei 164.
Mobile
Gh. Botez, str. Nicolae Bălcescu 29.
Moisescu D. Gheorghe, Calea Victoriei 208 (provincie ambalaj gratuit).
Dumitru Gr., Bărăției 37, S. II. Negru.
Vasile Ionescu, sos Mihai Bravu 7.
Gh. Ionescu, Griviței 273, S. IV. Verde.
Mode
P. G. Rădulescu, Cal. Griviței 235 a.
Obiecte bisericești
Pavel Suru, Calea Victoriei 108.
Nicolae G. Dohatcu, Rahovei 21 A.
Pantofi de casă
G. Stanciu și I. G. Stanciu, Str. Sf. Nicolae Șelari 10, S. II. Negru.
Pălării bărbătești
V. I. Costescu, Victoriei 70, S. I Galben.
C. Drăgănescu, (atelier) Bărăției 52,
Parfumerii
Cartea Românească, Bd. Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III Albastru.
Ilie Marinescu, Popa Tatu 80. S. IV.
Pânzărie și galanterie
Mișu Teodorescu — Magazinul Imperial, Victoriei 61. Tel. 3.14.43.
Marin Iliescu, Bărăției 8, S II. Negru.
Marin Ionescu, Pânzari 10, S. II Negru.
Stelian Manolescu și M. O. Gregorius, str. Eugeniu Carada 9, s III Albastru
George Antal, Lipscani 14, S IV Verde.
Pielării
Stelian Gh. Cocoș, Șepcari 20 S. II Negru
Mitică Negulescu, Moșilor 44 S. II Negru.
Anghel Florea, Piața Dr. Botescu 10, colț Str. Cameliei, S. IV. Verde.
Paul Ionescu, Griviței 423, S. IV Verde
Nicu Negulescu, bd. Col. M. Ghica 79.
Plăpumării
S. II Negru
D. Dacke și N. Ionescu, Bărăției 35.
Dumitru Grigore, Bărăției 34.
Tudor D. Coman, Bărăției 38.
S. IV Verde
Florea Badea, Str. Petru Maior 35.
C-tin Chițiga, B-dul Basarab 118.
Alex. Constantinescu, Str. Buzești 21
Postăvării
Marin N. C-tinescu. Str. Șepcari 22.
Rame
Constantin V. C-tin, Biserica Enei 4.
C. Ionescu, Calea Călărași 147.
Restaurante
Manole Costicea, Mihai Vodă 16.
I. Rădăcină & N. Cucu, Mihai Vodă 8.
S. IV Verde
Ion Marcu, B-dul col. M. Ghica 255.

Teodor Pecheci, calea Griviței 139 S. IV Verde.

Nicolae Prahoveanu, cal. Griviței 494.
Zamfir Rândă, calea Griviței 448.
Alex. N. Sandu, calea Griviței 478.
Sobe de Teracotă
S. III Albastru
«Colentina» Frații Iancu și Petre Iliescu, Șos. Mihai Bravu 1.
C. Telegescu (Voința) Spl. Unirei 18.
S. IV Verde
C. Diaconescu Cocioc-Ilfov, Griviței 265.
V. Dumitrescu și D. Busuiocescu, Cal. Griviței 201 bis.
P. Vasilescu, Cal. Griviței 437.
Stampile, insigne, medalii
Stelian A. Georgescu, str. Brâncoveanu 4 etaj. I. Tel. 5.11.30.
Strungării în lemn
Const. Strungurescu, B-dul Basarab 23,
Tapițerii
Gh. I. Lalău, str. G-ral Berthelot, 4.
Cristache Nițulescu, Str. G-ral Cristian Tell 9, S I. Galben.
Ionel I. Firică, Mihai Bravu 16, S. II.
M. Constantinescu și T. Mihăilescu, Str. Luterană 23, S. IV. Verde.
I. Petrescu, B-dul Col. M. Ghica 100.
Tâmplării
C-tin Călinescu, Mărășești 62 (Andronache)
Mircea Teodorciuc, Str. Cobâlcescu 9,
Tinichigerii
Tănase Iordache, Str N-lae Filimon 87, Tel. 3.41.69 S. IV Verde.
Tipografii
Cartea Românească, B-dul Regele Carol 5 — Moșilor 62, S. III. Albastru.

I. E. Torouțiu (Bucovina) str. Gr. Alexandrescu 4, S. I. Tel. 2.10.43

Cuvântul Românesc, Ștefănescu, Str. Cobâlcescu 9, S. IV Verde.
Tricotaje
Ioan Constantiu, Cal. Victoriei 96.
Turnătorii de metal
Ing. Petre Voinescu, calea Griviței 478.
Vopselării
Petre G. Săvescu, N-lae Bălcescu 13.
Vulcanizări

Cooperativa «Cauciucul», str. Avrig 7, sect. II. Negru

Constantin Mardale, Splaiul Independenței 40 (podul Isvor).
Ion Popescu, Căuzași 12, (Morga).
Gh. Rădulescu «Guma», str. Luterană 25.

Acest ghid va apare în fiecare Vineri.
Abonamente: 3 luni lei 315, în chenar prețul dublu.

ULTIMA ORA

Politica externă a Angliei

Declarațiile D-lui Chamberlain în Camera Comunelor

LONDRA 25 (Rador). — In ședința de azi după amiază a Camerei Comunelor, primul ministru, d. Neville Chamberlain, a făcut declarația, așteptată cu atâta nerăbdare, cu privire la politica externă și la apărarea națională a Marei Britanii.

D-sa a spus: Suntem legați prin anumite obligații decurgând din tratate, care ar putea aduce necesitatea de a ne război dacă s'ar ivi prilejul. Nădăjduesc că nimeni nu se îndoește că vom fi gata într'o astfel de împrejurare să ne îndeplinim aceste obligațiuni.

Sunt deasemeni anumite interese vitale ale acestei țări pentru care, dacă ar fi amenințate, ne am bate, și anume, apărarea teritoriului și a comunicațiilor britanice vitale pentru interesele noastre naționale (aplauze).

Problema este de a ști cum se poate ajunge scopul de a se menține pacea în lume, într'o lume unde condițiunile se schimbă neîncetat și în care suntem nevoiți, în consecință, să ne schimbăm din timp în timp propriile noastre metode, spre a face față situațiilor pe măsură ce se prezintă.

SOCIETATEA NAȚIUNILOR?

Multă vreme majoritatea țării a crezut că Societatea Națiunilor este un instrument care ar putea asigura pacea, la nevoe, chiar și cu forța.

D. Chamberlain declară apoi că guvernul său n'a înlăturat Societatea Națiunilor din politica sa și că socotește această instituție ca unul din elementele dominante ale politicii engleze

NEVILLE CHAMBERLAIN

Dar, a adăugat primul ministru, încrederea în Societatea Națiunilor ca instrument efectiv pentru menținerea păcii, a fost adânc zdruncinată.

Șeful guvernului trece la chestiunea înarmărilor și declară:

Dacă vreodată va suna ceasul pentru organizarea unei forțe de poliție internațională care să poată salvagarda pacea, noi nu vom mai fi siliți să ne batem capul cu apărarea națională. Alții o vor face pentru noi. Dar până atunci — și cred că acest ceas va întârzia încă multă vreme — va trebui să ne gândim la securitatea acestei țări și a popoarelor pentru care noi avem răspundere.

Primul dintre aceste principii este soluționarea diferendelor prin mijloace pacifice. Al doilea principiu este că o soluționare pacifică durabilă trebue să fie bazată pe justiție.

Guvernul britanic va face uz de toată influența sa, fie prin intermediul Societății Națiunilor fie prin eforturi diplomatice directe, pentru a se ajunge la o reglementare pacifică și normală a tuturor chestiunilor care ar putea turbura relațiile amicale ale popoarelor.

PACEA PRIN JUSTIȚIE

In încheiere, d. Chamberlain a spus:

Sper în mod sincer că vom putea realiza un acord asupra limitării înarmărilor. De altfel cred că nimeni nu se poate înșela asupra țelului principal al politicei britanice, care este «pacea prin justiție». Urmând această politică, recurgerea la forță va trebui să fie ultimul mijloc, iar nu cel dintâi.

Alte discursuri

Imediat după d. Chamberlain a luat cuvântul leaderul laburist Attlee.

Am impresia, a spus oratorul, că d. Chamberlain nu urmărește decât un singur lucru și anume să obțină un răgaz pentru a încerca să sporească și mai mult înarmările. Mă tem însă că între timp situația strategică în Europa Centrală și mediteraneană îi va scăpa.

In cazul cel mai bun politica sa înseamnă numai amânarea războiului.

Oratorul următor este d. Sinclair, leaderul liberalilor din opoziție.

Dacă Franța — spune el — trebue să-și îndeplinească angajamentele față de Cehoslovacia — noi, cu toții, cei din această Cameră știm că trebui să fim alături de Franța.

DISCURSUL D-LUI CHURCHILL

Oratorul următor este d. Churchill. El spune că, după părerea a numeroși observatori autorizați, Germania nu este gata anul acesta pentru un război terestru. De altfel, spune oratorul, nu văd ce interes ar avea conducătorii Germaniei să provoace un războiu câtă vreme obțin tot ce vor fără să tragă un singur foc de pușcă.

Guvernul britanic nu ar fi avut prea mult de riscat dacă ar fi adăugat întreaga forță a Marei Britanii la declarația Franței cu privire la Cehoslovacia și nu ar fi sporit cu mult angajamentele sale, dar ar fi dat o asigurare de două ori necesară.

In împrejurările de față, războiul nu va fi evitat decât numai prin îngrămădirea mijloacelor preventive contra agresorului. Și d. Churchill propune ca Marea Britanie și Franța să-și combine mijloacele lor într'o unitate foarte puternică.

Incheind desbaterile, Sir John Simon, ministru de finanțe, s'a ocupat de propunerea d-lui Churchill cu privire al statele dunărene.

Ministrul a spus că punctul de vedere al d-lui Churchill are în vedere mai curând o mare alianță sau o alianță defensivă cu anumite puteri, idee care oricare i-ar fi meritele este cu totul contrarie concepției care stă la baza Societății Națiunilor. Ea ar echivala dealtfel cu reproducerea sub o nouă formă a combinațiilor concurente și a alianțelor rivale care, cum a recunoscut toată lumea, au dus la dezastrul marelui război.

Anglia nu va apăra Cehoslovacia

Dintre toate chestiunile litigioase, cea mai interesantă pentru Anglia este aceea a raporturilor dintre guvernul cehoslovac și minoritatea sa germană.

Guvernul britanic a studiat chestiunea dacă Anglia ar putea să ia asupra sa un angajament care să depășească pe cele ce decurg din pactul Societății Națiunilor și din pactul dela Locarno, mai ales un angajament în favoarea Cehoslovaciei.

Angajamentele actuale ale Angliei consistă în primul rând în protejarea Franței și a Belgiei contra unei agresiuni neprovocate.

Anglia a contractat apoi angajamente în favoarea Portugaliei, Irakului și Egiptului.

Acestea sunt angajamentele noastre definitive în favoarea unor țări determinate.

In cazul când Franța s'ar vedea silită printr'o agresiune germană contra Cehoslovaciei să-și îndeplinească angajamentele care decurg din pactul franco - cehoslovac, vom trebui noi să dăm Franței imediat o garanție în sensul că ne vom angaja imediat toate forțele noastre militare?

Din examinarea acestei întrebări rezultă că, într'o asemenea eventualitate, hotărîrea privitoare la starea de război ar fi retrasă guvernului britanic.

Guvernul britanic nu poate să se supună la o asemenea necesitate pentru un teritoriu în care interesele britanice nu sunt afectate într'un mod atât de vital ca în Franța și în Belgia.

PROPUNEREA RUSIEI SOVIETICE

Guvernul britanic socotește că acțiunea propusă de U. R. S. S. ar avea ca rezultat creiarea a două blocuri de state, fapt care ar fi dăunător păcii europene. Marea Britanie a arătat în mai multe rânduri care sunt principiile de care depinde, după părerea sa, pacea mondială. Ea nu crede că o ordine stabilă ar putea fi creiată în cazul când anumite principii nu ar putea fi făcute să fie recunoscute printr'un mijloc sau altul.

Senatul francez a respins

proectele financiare ale guvernului Blum

S'a cerut formarea unui guvern de Uniune Națională

PARIS, 25 (Rador). — La ora 17 Senatul a început desbaterile asupra proectelor financiare ale guvernului.

D. Abel Gardey, raportorul comisiei financiare, a luat cuvântul condamnând cu vigoare proectele inițiale ale guvernului, bazate, după cum afirmă el, exclusiv pe inflație.

Raportorul admite să se acorde guvernului un avans direct al Băncii Franței către Tezaur, dar înlătură principiul ca beneficiile fondurilor de egalizare a schimburilor să fie afectate Casei autonome a apărării naționle.

LEON BLUM

Pe de altă parte, comisia amintește că Tezaurul a mai consimțit să acorde Casei autonome a apărării naționale o sumă de aproape patru miliarde. In aceste condiții, comisia crede că patru miliarde din cele cerute pentru Casa apărării naționale vor servi la acoperirea avansurilor deja consimțite de Tezaur.

«In rezumat — a adăugat d. Gardey — ținând seama de cele două proecte, ni se cere o inflație de aproape nouă miliarde, cinci în chip direct și patru prin incidență».

Intervenția d-lui Leon Blum

D. Blum urcă la tribună și cere Senatului să voteze proectele guvernului.

Președintele consiliului subliniază că ambele proecte ale guvernului constitue un ansamblu și prin urmare trebue să fie votate împreună. El afirmă ca beneficiile în franci ale fondurilor de egalizare a schimburilor există realmente și că nu poate să se facă o distincție între bilanțul în franci și bilanțul calculat în devize sau în aur. «Există un sold activ în franci, — nu am vrut niciodată să spun altceva».

D. Blum arată că Tezaurul trebue să facă față unor cheltueli enorme și protestează contra faptului că se taie guvernului mijloacele de a-și îndeplini misiunea, dându-i-se un termen scurt de viață. «Aveți dreptul să vă manifestați neîncredere față de guvern dar nu și pe acela de a micșora guvernul legal al Franței hotărît de sufragiul universal.

In ce privește soluția unui guvern de unitate franceză, d. Blum spune: «Manifestând neîncredere față de guvern care reprezintă majoritatea, riscați să faceți imposibilă soluția pe care o doriți cu toții».

D. Caillaux critică politica monetară a guvernului

D. Caillaux, președintele comisiei financiare a Senatului, răspunzând la argumentarea d-lui Blum arată că este greu să se facă o deosebire între trebuințele generale ale Tezaurului și acelea ale apărării naționale, cum a recunoscut și președintele consiliului implicit, când, după ce a spus că miliardele cerute erau pentru apărarea națională, a învinuit comisia că vrea să «taie alimentarea» guvernului.

D. Caillaux își manifestă neliniștea față de scăderea necontenită a stocului de aur indispensabil pentru apărarea țării și adaugă:

«Trebue să se spună acestei țări adevărul curat într'un limbaj simplu și să se ilustreze acest limbaj prin date, altfel urmează catastrofa. Formarea unui guvern de unione națională nu poate avea alt obiect decât existența însești a națiunei. Sunt clipe când se poate cere totul Franței cu condiția să nu fie lăsată să se scufunde într'o baie de toropeală și de facilitate. Impotriva acestei toropeli și a acestei facilități, vrem să lucrăm împreună cu dv. și în nevoe chiar contra dv.».

Un contraproect al senatorului socialist Betouille, sprijinit și de d Blum, a fost respins de Senat,

Proectele financiare au fost respinse

D. Blum cere ca Senatul să adopte proectele financiare astfel cum au fost votate de Cameră, dar nu pune chestia de încredere.

Proectele susținute de d. Blum sunt respinse de Senat cu 198 de voturi contra 88.

Adunarea votează apoi proectul financiar în textul comisiei de finanțe cu 156 de voturi contra 137.

Acest text acordă Tezaurului un avans de cinci miliarde franci din partea Băncii Franței, dar refuză ca beneficiile fondurilor de egalizare a schimburilor să fie atribuite Casei autonome a apărării naționale.

Franța va apăra Cehoslovacia

PARIS 25 (Rador). — In ședința de ieri după amiază a comisiei de afaceri străine a Camerii, d. Paul Boncour a repetat declarațiile făcute eri în comisia senatorială.

D. Boncour a intrat apoi în detalii, examinând fiecare chestiune în parte. El a reafirmat «voința Franței de a-și îndeplini toate angajamentele față de Cehoslovacia și de a coordona cu solidaritatea franco-britanică acțiunea tuturor popoarelor care vor să asigure salvgardarea independenții lor și în același timp menținerea păcii».

Răspunzând la o întrebare, d. Boncour a declarat că guvernul rămâne la politica stabilită de cabinetele precedente și în acord cu Anglia, că nu poate fi vorba de o intervenție armată în Spania.

In sfârșit, ministrul a subliniat importanța pe care o prezintă pentru Franța salvgardarea intereselor sale și menținerea echilibrului în Mediterana occidentală. In consecință nu poate fi acceptată instalarea definitivă și nici chiar temporară a unei puteri străine în Spania.

Trupele naționaliste înaintează pe patru fronturi

Noui localități cucerite

SARAGOSSA 25 (Rador). — Corespondentul Agenției Reuter anunță:

Trupele naționaliste înaintează pe patru fronturi: 1) spre Bujalaroz, către care se apropie cu pași repezi; 2) la nord de Huesca, unde au cucerit numeroase orașe și sate și au făcut foarte mulți prizonieri; 3) la sud de Huesca, unde înaintează și au trecut râul Flumen și 4) în sectorul Montalban-Alcaniz, unde au înaintat la sud-est către provincia Castellon și au ocupat mai multe comune.

NOUI LOCALITĂȚI CUCERITE

SALAMANCA, 25 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Comunicatul oficial al Marelui Cartier General naționalist publicat aseară, declară următoarele:

Trupele naționaliste au continuat înaintarea în Aragon. La nord de Huesca am ocupat Nueno, Elcabale, Apies, Yeueda și Banastas.

La sud de Huesca am ocupat zece sate, cum și înălțimele Val de Hembras, Torremore, Punta Aire, Polison și vârful de munte Dao.

Forțele naționaliste, cari trecuseră râul Ebro, au ocupat satele Pina și Velilla de Ebro.

In sectorul Alcoriza am ocupat importante poziții strategice și opt sate.

Aviația naționalistă a urmărit coloanele inamice ce se retrăgeau în dezordine pe șoseaua Bujaraloz. Cinci camioane automobile au fost incendiate. Inamicul a suferit mari pierderi.

In cursul luptelor aeriene de ieri, aviația noastră a doborît 6 avioane republicane.

Denunțarea tratatului naval dela Londra

WASHINGTON, 25 (Rador). — Statele Unite au hotărît să construiască cuirasate depășind limita de 35.000 de tone fixată prin tratatul naval dela Londra. Această știre a fost dată oficial azi de departamentul de stat.

Marea Britanie va construi și ea cuirasate mai mari de 35.000 de tone.

Se afirmă că Franța nu va depăși această limită.

Generalul Goering vizitează Austria

VIENA 25 (Rador). — Mareșalul Goering a sosit azi la Weils, unde se va opri spre a face o vizită soriI sale, după care își va continua călătoria spre Linz și apoi cu vaporul pe Dunăre, până la Tuln.

Sâmbătă dimineața, mareșalul Goering va sosi la Viena, fiind primit de autorități, iar seara va lua parte la o mare manifestație politică.

Marți, mareșalul Goering va rosti un discurs la Graz și apoi va ține o serie de cuvântări în Carinthia și la Salzburg.

Mareșalul Goering va rămâne în Austria toată săptămâna viitoare.

Guvernul Lituaniei a demisionat

KAUNAS 26 (Rador). — Agenția D. N. B. află din sursă demnă de încredere că după un consiliu de miniștri prezidat de d. Smetona, șeful statului lituan, guvernul a demisionat.

Pastorul Mironas, fruntaș al federației «Tauatininkai», a fost însărcinat cu formarea unui nou guvern pe o bază mai largă.

LISTA NOULUI GUVERN

KAUNAS 25 (Rador). — Iată lista probabilă a noului guvern lituanian pe care-l va alcătui abatele Mironas, șeful Bisericei lituaniene:

Președintele consiliului abatele Mironas, care va fi ministru fără portofoliu; generalismul Rastikis, va gira, provizoriu, ministerul apărării naționale; d. Lazoraitis, va gira provizoriu, ministerul afacerilor străine; colonelul Leonas, internele; d. Masiulis, justiția; fostul prim ministru Tubelis, agricultura; d. Tonkuna, educația națională; d. Stanisauskis, comunicații.

Opoziția nu ar urma să primească nici un minister. Toți noui miniștri sunt membri ai partidului naționalist.

Inăsprirea raporturilor polono-franceze

PARIS, 25 (Rador). — Guvernul francez a protestat pe lângă guvernul polon împotriva atacurilor la care a fost supusă Franța din partea mai multor ziare guvernamentale din Varșovia, cu privire la rolul pe care l-a avut în incidentul polono-lituan.

Se știe că și guvernul polon a protestat pe lângă guvernul francez împotriva criticilor apărute în ziarele franceze, cu privire la atitudinea Poloniei în conflictul cu Lituania.

COMENTARIILE PRESEI POLONEZE

VARȘOVIA 25 (Rador). — In legătură cu nota de protestare remisă ministerului de afaceri străine al Franței, cu privire la atitudinea presei franceze față de Polonia cu prilejul incidentului polono-lituan, ziarul «Wieczor Warszawski», organ al opoziției de dreapta, scrie:

«Este un fapt penibil. Publicul polon citește ziarele franceze și germane și compară apoi comentariile. Or, această comparație este categoric defavorabilă pentru presa franceză. Citirea ziarelor franceze din cursul ultimelor săptămâni a pricinuit desamăgiri polonezilor și a provocat stări de spirit nu prea favorabile spre a se cultiva sentimentele de amiciție dintre cele două țări».

INFORMAȚIUNI

Azi expiră termenul pentru revizuirea diplomelor medicilor și farmaciștilor cari le-au obținut în străinătate și au fost echivalate în țară.

I. P. S. Patriarhul Miron Cristea, președintele consiliului, a lucrat eri dimineață cu d-nii: dr. Vaida-Voevod, general Artur Văitoianu, dr. C. Angelescu miniștri de stat, cercetând problemele la ordinea zilei, cari vor fi supuse în curând înaltei aprobări.

D. maior Cezar Apostolon, fost primar al orașului Cavarna, a reclamat parchetului de Caliacra pe d. Gh. C. Dumitrea-Serea proprietar din Cavarna, pentru uzurpare de titluri. D. Gh. C. Dumitrea se intitulează profesor și și profesor la Fundațiile Regale, fără a poseda aceste titluri sau funcțiuni

Eri a fost prezentat pe ecranul unui cinematograf depe B-dul Elisabeta, jurnalul sonor cinematografic Ufa, în care spectatorii au aplaudat modul cum au decurs evenimentele anexării Austriei la Germania.

Meritul prezentării acestui documentar de mare actualitate istorică, revine casei Avia, reprezentanta filmelor germane Terra.

D. Radu Budișteanu a demisionat atât din calitatea de președinte al Asociației Cercetașilor din războiul 1916—1919, cât și din Asociație.

Totodată d-sa a restituit toate decretele și brevetele de decorații conferite la propunerea Asociației.

Astăzi, Vineri 25 Martie crt. a avut loc la Uniunea Camerelor de muncă consfătuirea președinților tuturor Camerelor de muncă din țară.

La această consfătuire d. președinte al Uniunei a expus programul de activitate și a discutat acțiunea de coordonare a lucrărilor Camerelor de muncă în conformitate cu prevederile legilor. Deasemenea s'au desbătut măsurile ce trebuesc luate pentru a asigura reușita participării la Expoziția dela Berlin.

Ministerul industriei și comerțului face cunoscut că fixarea prețului de vânzare la pâine cade în atribuțiile primăriilor Municipiilor și comunelor, potrivit art. 2 din legea pentru înfrânarea speculei ilicite.

In consecință, nu e de competința ministerului industriei și comerțului această chestiune, care de altfel nici n'a tratat-o.

BERLIN 25 (Rador). — Judecătorii austriaci vor da sentințele «în numele poporului german».

Magistrații ca și avocații austriaci vor trebui să poarte pe robe emblemele național-socialiste, vulturul și svastica.

D .G. Tătărescu, ministru de stat și interimar la externe, a avut eri o lungă întrevedere cu d-nii N. Săveanu și Al. Lapedatu, foști președinți ai Corpurilor Legiuitoare.

PARIS 25 (Rador). — Azi la ora 10 s'a ținut o importantă ședință a consiliului de cabinet, sub președinția d-lui Blum.

Ofensivă anticomunistă în Belgia

BRUXELLES, 25 (Rador). — In Belgia s'au constituit cercuri de concentrare anticomunistă de mari proporții.

Aceste cercuri vor edita ziare populare în limba franceză și flamandă spre a combate propaganda comunistă și a demasca manoperele agenților Internaționalei comuniste dela Moscova.

Acești agenți întreține în Belgia 600 celule comuniste și 30 școli pentru pregătirea revoluționară, unde activează profesioniști ruși și francezi.

Greva din Franța a luat proporții

PARIS 25 (Rador). — Mișcarea grevistă inaugurată eri dimineață în industria metalurgică, urmată de încetarea lucrului în uzinele «Citroen», s'a întins eri după amiază și la uzina «Ferodo», dela Saint Ouen, unde au aderat la grevă 800 lucrători.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ANGHEL SALIGNY, 2 TELEFON 3.26.68 Redactor-responsabil: V. Olaniuc-Stere.